

manje IV broum fan lypav

Dicembre 1955

la emisíonem si se pírejí

maxice.c.a

OS

ogni giorno alle 20,30, rip. 13,30

seconda domenica del mese: omelia 9,35

(40 min) esempio suonato ieb oříček

akcev0.4

IS

slíeb emisíonem sliwa oříček

-nešlbačka, a.m.

SC

(.III) edoříček

1	Fr. Sira, S.J.	14' Cornice geografica della Storia Santa
		omilievo elasjeb oříček II
2	P. Ovecka	La Chiesa e le civiltà
		III oříček oříček oříček II
3	P. Pelikan	La Redenzione (II.)
		" "
4 (esempio P. Ovecka)		Il movimento Per un mondo migliore
		La Settimana nel Vaticano
		(80) elasjeb ib oříček
5	P. Pelikán	Per la Chiesa del Silenzio
		obnom ien elasjeb
6	P. Pelikan	Attualità e notizie del mondo cattolico
		800 xibno středda! ieb oříček
7 (ASU oříček P. Ovecka)		Per la festa dell'Immacolata
		Mons. Bezdíček
8 (P. Pelikán)		Il Decretos sulle Rubbriche (I.)
		oříček oříček ien omamimmočína
9 (P. Ovecka)		La Chiesa della Biancoruthenia (S&C 92)
10	P. Pelikán	Avvento di Cristo
		ovom omá II 781
11	P. Pelikán	l'Annunziazione a Maria (omelia)
		La settimana nel Vaticano
11	P. Ovecka	Prepariamoci al Santo Natale
		XX L'invito sacro dell'Abbate Ondrák,
12	P. Pelikán	del Rev. Padre Kolek, OSB
		messia e il messianismo
13	P. Pelikán	Messia e il messianismo
14	P. Ovecka	La Chiesa dell'Abbessinia (S&C 93)
		Il convegno degli laici cattolici dell'
		Asia Orientale e Settentrionale (96)
15	Mons. Bezdíček / P. Pelikán	Il Decreto (II.) della S.C. dei Riti
		sulle Rubbriche
16	P. Ovecka	Dal Carlo Marx al Cristo (l'abbate Lepp)
17	P. Pelikán	L'avvento di Maria
18	P. Ovecka	Il Saluto dei due neosacerdoti dal Pont.
		Collegio Nepomuceno

Radiovatikan.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

RaVa.- 1.XII.-55 čtv ~~září~~ Krajdne 333/1

--- Dobrý Patýř přenášku našeho vedeckého asistenta ze Sv. Země - kuraře;

Scenerie biblických dějů.

Zprávy:

Poněvadž ve Vatikáně jsou exercicie, jichž se zúčastní i Sv. Otec, odpadají tento týden audience. Příští gen. audience bude v neděli 4.XII o 12 hod. (veškeré)

Vikariát Města adresoval věřícím řím. invito sacro-sv. pozvání oslavě svátku Imakulaty a vánoc. Toto sv. pozvání začíná takto: "Blízký svátek Nep. Početí Panny Marie se vrací co roku jako žadoucí vše míru a čistoty na této suché poušti životní, jež nám přiležitostí ke zvýšené úctě a lásce nejsv. Panny. Tohoto roku při svých pobožnostech na počest Nep. Panny budeme pamatovat a jí do rukou klášt. naši mládež. Kdo zná úklady a mnohá nebezpečí, jež na ni doléhají, pochopí naši starost." -- Tak začíná list řím. vikariátu se sv. pozváním k slavení svátku Nep. Početí a vánoc.

V Římě v paláci výstaviště započaly dnes konference o problémech péče a dětí a mládež. Přednášky budou trvat až do 4.XII. jednají o výchovných ústavech, zaměřených charitativně. Jich účelem je využívat společnou orientaci k zlepšení péče o 400.000 mladistvých, kteří se nacházejí v dnešních 3.200 ústavech.

(Lotyšští) katolíci slavili sv. r. VIII výročí založení své arcidiocese v Rize, jež byla zřízena papežem Alex. IV r. 1255 s jurisdikcí nad jinými 7, zejména pruskými diecésemi. Na počátku II. světové války měly Lotyšské 4 biskupy a poválcce byli svěcená další 2. Dnes z oněch 6 zbývá jen Msgr. Springovič a Msgr. Stroda; osud ostatních, deportovaných na Sibiř, je neznám. V době nezávislosti život lotyšských katolíků kvetl; měli velký seminář a teol. fakultu v Rize universitě v Rize, dále velkou kolej v Aulona. I když nyní o vše přišli, odpor katolíků v zemi je živý, zatím co Lotyši v zahraničí se snaží vychovat nové kněze a novou inteligenci pro duchovní obrodu země.

I. Mezin. Kongres Katol. laiků Asijských se bude konat 5-8.XII v Manile na Filipinách za účasti 13 asijských národů a jiných představitelů mimoasijských. Na kongresu budou skoumány tyto problémy: Vyučování katechistů, hěvní úkoly v oboru sociálním, občanském a politickém-apoštolát venkov. krajů a rozvoj blahobytu v různých as. krajích. ÚMYSL AP. M. měje pro inec -- Za hnutí oml. leží vět.

Sérii svých rozhovorů o Svaté zemi chtěl bych zakončit, mili poslu-chači, poukazem na přírodopisný rámec, v němž se odehrávaly biblické děje, zvláště Nového Zákona. Vždyť tam žiji řadu let, nejednou jsem navštívil ~~snad~~ všechna svatá místa a musím dozvědět, že docela jinak, s větším porozuměním, ~~že~~ ^{také} tam chápeme Evangelium, zvláště slova Kristova.

Předně několik slov o podnebí. Celý Blízký východ má pouze dvoje roční období, první suché, druhé dešťové. První začíná v polovici dubna a trvá šest měsíců. Až do polovice října nepadne žádný dešť. Má to onu výhodu, že lze si udělat pevný program na pout, na cesty a na práce. Nikdy netřeba dělat reservu: "V případě dešťového počasí...." To je nesporná výhoda, kterou však převýší stinné stránky, z nichž největší je nedostatek vody. Tím trpí všechny země Blízkého východu. Vodních pramenů je velmi málo a ty stávající nejsou dosti vydatné. Jeruzalem na příklad má pouze jediný pramen.

Představte si na př. dnešní Brno s jedinou studnou a ovšem bez vodovodu! Už nejstarší obyvatelé tamějších krajů ^{Východních} čelili tomuto nedostatku vody cisternami. Zhotovovali jámy či nádrže ve skále. Jsou dobře vycimentované a zakryté; do nich se pak v době dešťů svádí voda s plochých střech domů pro domáca potřebu. Pro napájení zvířat a pro zalévání sbírají jiné cisterny vodu s pozemků. Když se usadí na dně cisterny, takže voda je úplně čistá a zdravá. My na příklad v našem domě v Jeruzaleme užíváme vody z vodovodu jen na zalévání a mytí, kdežto na pití a pro kuchyni dáváme přednost vodě z cisterny.

Plna cisterna dává pocit bezpečnosti jako u nás na příklad sklep plný brambor a bečka zeli. Jsou-li však deště slabé, cisterny se nenaplní a je zle! V dřívějších dobách to bývalo katastrofální, ale i dnes, při vodovodním zařízení na mnohých místech, slabá dešťová sezona - a to je velmi často, právě tež i letos - přináší těžké hospodářské následky. Tak letos v léti ve starém Jeruzaleme, dlouhé fronty lidí čekaly s nádobami na úřední rozdělování vody. Už prorok Jeremiáš si stěžoval: "Naši vodu za peníze pi-jeme."

A na venkově museji chodit pro vodu s nádobou na hlavě až $\frac{1}{2}$ hodiny cesty! Kdo poměry zná, nalezne slova omluvy pro tamější obyvatele, jimž se často předhazuje nedostatek čistoty. Též i slova Krista Pána o odměně za číši vody studené nabudu tak zcela jiného významu. Také jinak pochopíme povzdech Spasitelův: "Mne, pramen vody živé, opustili a kopali si cisterny, které vody nedrží."

Suché období je také dobou cestování, Kristus Pán jistě konal své mesiánské cesty v létě. Tehdy mnoho lidí snadněji ho mohlo následovat a s ním trvat třeba i několik dní. V dešťové sezoně by to nebylo možno. Letní doba je ^{vysok} ovšem obtížná svými vedry, když teplomér vystoupí někdy až nad 40 stupňů. A když ještě přijdou jihovýchodní horké větry, to se sotva dýchá, pocítuje se malátnost na celém těle. Dobře ještě, že tyto suché větry - Arabi jim říkají "chamsin" - přicházející obyčejně jen na jaře a na podzim, trvají vždycky jen asi tři dny. V dubnu však spálí ve 14 dnech všechnu zeleň, která pokryla zemi v době dešťů. Na tuto náhlou změnu poukázal Kristus Pán, když mluvil o Prozřetelnosti: "Jestliže tedy Bůh tak odívá polní trávu, která dnes je a zítra do pece vržena bývá, čím více vás, malověrní!"

Nyní je tedy ve Svaté zemi doba dešťů. Do Vánoc to bývají deště krátke a řidké a při tom je dosti teplo, proto tato sezona je tam nejpříjemnější z celého roku. Všude pučí nová travice a kolem Vánoc je všecko už pékně zelené. V lednu a únoru je pravé dešťové období s lijavcemi a vichřicemi. Za tu dobu napadne tolik vody, jako v našich krajích během celého roku.
 ~~Země však~~ ^{Voda} nestaci ~~tak~~ vodu vsáknout a ona odteče po svazích kopců do moře.

Židé sice nyní stavějí několik přehrad, ale což to jest! Bylo by jich třeba v zemi na tisíce!

Koncem dešťového období je v Palestine všude plno květů. Byl to krásný pohled letos v březnu, když jsem šel s hory Blahoslavenství směrem k jezeru tiberiádskému. Miliony pestrobarevných květu, z nichž některé nám sahaly až nad hlavu. Vzpominali jsme tehdy na slova Páně: "Pohledte na lilie pol-

ní, jak rostou; ani Šalomoun ve vši své nádherě nebyl tak oděn, jako jedna z nich." Ale za měsíc je vše suché a sežloutlé.

Jak vidíte, není divu, že je v tamějších krajích mnoho pustin. Hned za horou Olivetskou směrem k východu je neobydlený kraj, ^{načiná taková} hotová poušt. Není to ovšem poušt Saharská, ale pustina; nic tam neroste, coby mohlo uživit člověka. Je to "Judská poušt", pás dlouhý asi 100 km a nějakých 20 km široký. Samé kopce a kopečky z jalové hlíny, která neodrží ^{t.č.} vodu a proto tam není téměř vegetace. Na tuto poušt se odebral Kristus Pán a po 40 dnech se tam modlil a postil. Od května do Vánoc je to kraj bezútěšně šedý. Obydlí není žádných kromě stanů kočovních Beduinů, kteří tam popásají hubená stáda kravíček, ovcí a koz; ^{týká} se tam odnaučily mlsnosti. Nenáročným velbloudům to ovšem stačí.

Takové krajiny se týká podobenství Spasitelovo o Milosrdném Samaritánu. "Člověk jeden sestupoval s Jerusalem ^{do} do Jericha a upadl mezi lotry." Přitom si vzpomínám; často mne v mládí napadlo; proč se tam čte "sestupoval" a ne jednoduše, šel, z jednoho města do druhého? Na oněch místech se mým zrakům jevila odpověď: Skutečně se sestupuje, a to velmi prudce, s Jerusallem, který leží 800 m vysoko, až do Jericha, 6 hodin vzdáleného, které je 250m ^{pod} hladinou mořskou; rozdíl je tedy přes 1000 metrů! V jednom českém překladu Evangelia však čtu s podivem: človek jeden šel s Jerusalema do Jericha. Tento překladatel sotva znal ona místa.

".... a upadl mezi lotry". Tato pustina, kde není vědět človíčka, je jako stvořena pro lotrovské řemeslo. Provozuje se tam také horlivě až do dneska. Z mnohých případů aspoň jeden: Je tomu asi 10 let, co kterýsi americký pastor se svým synem v této poušti byl přepaden. Neměli u sebe dost veliký obnos, proto lupiči přikázali otci, aby druhého dne přinesl pěkně zaokrouhlenou sumu na totéž místo a zatím si vzali jeho syna jako rukojmí s pohružkou, že musí přijít sám, bez policie, jinak že svého syna už nespatri! ^{Verbyvalo mu ně jiného?}

Nechť vás však, milí posluchači, takový případ neodstraší od pouti do Svaté země, až se vám k tomu naskytne příležitost. Ve větší společnosti se nemáte čeho báti.

Přichází k nám poutníci v menších či větších skupinách (letos v létě měla jedna francouzská pout až 300 členů) a ještě častější jsou studenti a učenci z oboru biblických věd, kteří chtějí osobně zkontolovat scenerii posvátných dějů.

*sřítky v Římě
sřítky v Paříži s franskou M. Jeun - Janice Siry:
scenérie bibl. dějin*

•RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnesním náboženskovzdělávacím pořadu uslyšíte referát o studijním týdně franc.intelektuálů "Církev a civilisace". Dříve vám podáme zprávy vat.rozhlas

Zemřelý vídeňský arcibiskup Kard. Innitzer vyslovil ve své závěti přání, aby peníze určené k zakoupení květin a věnců na jeho hrob, byly darovány Dílu katolické pomoci. Za necelé dva měsíce od smrti kard. Innitzera bylo odevzdáno na sociální a dobročinné účely Díla jmenovaného 445.000 rak. šilinků.

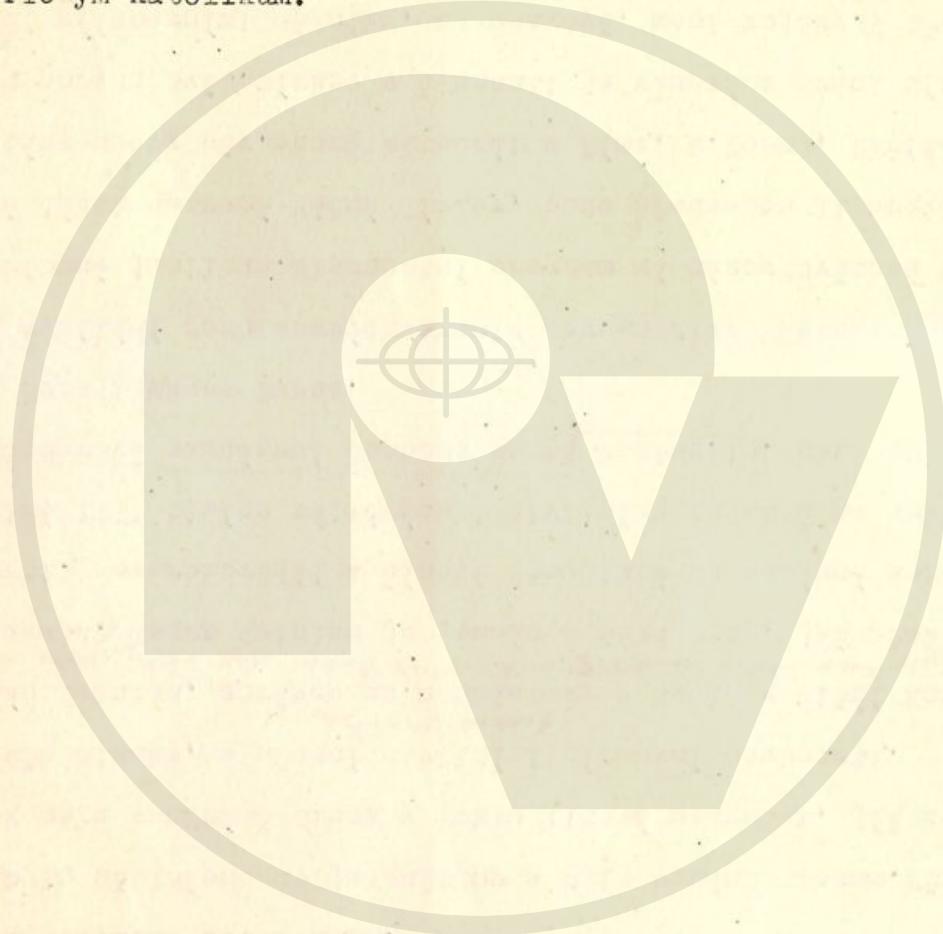
Počet katolíků v územích Afriky, která závisí na Posv.Kongr. Síření víry se zvýšil za posl.2 roky z 12,289.000 na 13,821.000. Největší přírůstek byl zaznamenán ve střední Africe, a to v Belg.Kongu, v Ruanda Urundi, franc. rovníkové Africe a franc.Kamerunu. Připojíme-li k jmenovaným 13,821.000 i počet katolíků v Alžíru, Egyptě a port.Africe, pak počet katolíků v Africe pře vyšuje 16 milionů. Misijní biskupové doufají, že v 50 letech se Afrika ^{ulí} stane světadílem převážně katolickým.

Písmo sv. bylo přeloženo do japonštiny a bylo vydáno tiskem. Při této příležitosti se konala v chrámu Ginza v Tokiu lidová slavnost, jíž se súčastnil bratr císaře Misaka, a přední civilní i církevní osobnosti.

Msgre Tomáš Quinlan, správce ap.nunciatury v Seulu v Jižní Koreji byl vysvěcen na biskupa. ^{urk. a m. autn. biskup. dne 1. června 1951 v Seulu, v rukou kardinála kongresu v Seulu, 250 km od vlasti a v ul. tři dny v několika hodinách.} Msgre Quinlan je jedním z mála osob, jež přežily tragický pochod smrti. Severokorejskí a čínští komunisté za nedávné korejské války hnali v zimě 1951 tisíce válečných i civilních zajatců na sever. Většina těchto ubožáků surové zacházení pochodu smrti nepřežilo. Mezi oběťmi byl i ap. delegát v Koreji Msgre Burns.

Katolické vysílání rozhlasových stanic sev.Ameriky "Katolická hodina" oslaví své stríbrné jubileum. Slavnostní program má název "Světová Církev v činnosti". V prvé části nazvané Věčná Církev, bude předveden liturgický život Církve a vysílány zpěvy pěv.sborů katedrál z Říma, N.Yorku, Paříže a z Afriky. Druhá část pořadu Svět.Církev v činnosti je věnována práci Církve a jejích kněží: mezi přistavními dělníky, na venkově, mezi vojáky. V třetí části pořadu bude znázorněna práce Církve o spásu duší. Bude vysílána slova kard.Mindsenhyho před soudem, dále svedectví o hrdinách am.kaplana dp. Emila Kapauna českého původu, který zahynul v zajetí komunistů v sev.Koreji. Celé vysílání Svět.Církev v č. je důkazem a oslavou práce Církve o spásu duší. Očekává se,

z Vatikánu
že sv. Otec Pius XII. pronese příležitostné rozhlasové poselství
k americkým katolíkům.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Církev a civilisace,

új

kat.

Pod tímto heslem konali svá letošní studijní týden francouzští intelektualové. Přednášky filosofů, odborníků v narodohospodářství, historiků, teologů (od 13. do 20. listopadu) a diskuse s pánem Danielou a kanovníkem Barrarem, mužů práce a modlitby jako primátor města Florencie La Pira - to vše ukázalo životnost Církve, která se neuvázel na žádnou civilisaci ani kulturu, nýbrž lidem všech století nabízí své nadpřirozené hodnoty, aby uchovala z lidských hodnot vše co dobré a správné.

Jednotlivá zasedání týdne fr.intel. byla vždy věnována jedné myšlence; tak na prvním večer se zabýval problémem křesťanské civilisace. Existuje či existovala civilisace opravdu křesťanská? Ne, znala odpověď jak p.Danielou tak i Francios Mauriacem. Jako žádný člověk není křesťan, nýbrž se jím stává a rodí, tak ani neexistovala civilisace opravdu křesťanská. Nebyly křesťanskými ani staletí jež postavila katedrály a napsala knihy Učitelů Církve; i tehdy byla přehlížena Blahoslavenství. Vládcové sveta vždy byli pokoušeni odhodit z evangelia to, co bylo v jejich neprospěch a převojit si to, co se jim hodilo. Vládychtivost dovedla zneužít odříkání chudých a jejich odevzdanosti vůči kříži. Křesťanská civilisace se tedy rodí v slzáci a bolesti. Nastane, až se bude s člověkem nakládat s úctou patřící tělu, jež neváhal na sebe vzít sám Bohočlověk. Tato civilisace nebude jen dílem politiků a žurnalistů. Živí a připravují ježskryté věřící a milující duše, ti, kdo den co den v sebe přijímají svátostného Boha, ti pokorní a neznámí, kteří v sobě udržují Milost posvečující, ti kteří se klání Bohu v duchu a v právě. Každý z nás může a musí pomáhat této velké nikdy neskončené práci, aby naša civilisace, navenek pohanská se stala křesťanskou. V tom spočívá ona "présence brulante - zářící přítomnost" každého křesťanů ve světě. (j. Mounier)

S myšlenkou prvého dne - o neustálém zrodu křesťanské civilisace - souvisela

myšlenka několika jiných večerů: "Církev nikdy nespojila svůj osud s žádnou určitou civilisací a s žádným sociálním systémem. Při všech dosavadních sociálních přeměnách byla přítomna jako obrodný kvas; jen ona dovedla a dovede smířit nutné přeměny se zákonem spravedlnosti a lásky,"

legitimní obranu jedné třídy a boj za její práva, tak aby se odsouštěla ne-spravedlivá zásada tržního boje, aby byla zachráněna důstojnost osoby a dáno patřičné místo rodině. Ale Církev nemá konkrétní metodu," pokr. Durosele, I když se sociální katolicismus stane konkrétní metodou, zůstává odpovědností skupiny katolíků, ne Církve jako takové. Církev se musí vměšovat do revoluční lidských sociálních svým členům, právě tím činí nový pokus o význam křest, civilisace. "Jde tak znova k barbarům: k dělnickému proletariátu, k chudobným národům Asie, Afriky". - "Církev nemá jinou politiku, než že k sobě volá lidi dobré vůle a před nimi otevírá bránu křesťanské kaple. Mluví tedy všemi lidskými jazyky: zná jednoho Boha, jedno Kredo, a to káže všem národům. Kdyby znala jen jednu řeč či jednu civilisaci, nebyla by obecnou, universální, katolickou Církví" - volal čínský kněz P. Huang.

Zvláštní problém v tomto přiznání se Církve všem civilisacím tvorí komunismus. Ten je zásadně bezbožec, kostatoval jezuista P. Bigo. Od prvních reflexí Karla Marxe kritika a popření náboženství se staly první podmínkou každého prý "vědeckého" myšlení. A přece není vše špatné v komunismu, najdeme tam skutečné lidské hodnoty: touha osvobodit člověka z otroctví býdy. Než i tyto hodnoty jsou zkaženy a vedou k zbabení člověka jeho důstojnosti. Církev chápe komunismus, ale odsuzuje jej. P. Bigo zde vzpomněl Církvi umlčené, podrobené ustavičnému útlaku, vydané na pospas nejrafinovanějším metodám aby, bylo zničeno náboženství. Můžeme doufat ve změnu tohoto nepřátelství? Mnohdy slyšíme v aménách postoj k komunismu v náboženství. Jsou to zmeny povrchní: nezměněn zůstává základní bod: bezbožec materialismus.

"Církev žádá od svých synů, aby pracovali o lepší uspořádání pozemského světa, protože věří ve vítězství víry a lásky, protože věří v budoucnost světa," pravil na závěrečném zasedání kard. Feltin. "Proto se nemůže příchozí civilisace techniky, a se musí zajímat o vysvobození dělnických mas, stejně jako o emancipaci národu Asie a Afriky, protože se nesmí nechat uzavřít v rámci jedné civilisace ani vstoupit v neplodný a prázdný klerikalismus."

— Úkolem křesťanů je vytvořit organické pouto mezi městem lidí a městem Božím, mezi nadějemi lidskými a nadějí božskou, končil florentský starosta La Pira

Tuto spojitosť Církve uskutečňuje všude, ať si je u moci jakýkoliv řežim ekonomický, sociální či politický. Přskytuje moderní civilisace méně možností pro náboženský a rodinný život než společnost jiných století? Patří právě křesťanům, aby v moderní civilisaci odhalili a vytvořili nové možnosti, jež vsunuli do nově vzniklých ~~soustav~~^{míst}, místo aby hledali důvody k nečinnosti v idealisování středověkých sociálních soustav.

Náš pohled ~~musí~~^{dr budoucnu} být ~~náplněn~~^{zahled} důvěrou. Jsme svědky nového rozkvětu křesťanských a lidských hodnot. Město Boží - Augustinova Civitas Dei - jest budováno i dnes, a to ~~v křesťanském~~^{naší rukou} prostoru. A co se týče "prostoru nekřesťanského, kde Kristus ještě nezakořenil", ~~musíme~~^{necháme} dívat pohledem Mojžíše, dívajícího se k zemi zaslíbené, pohledem Krista a jeho apoštola na země jejich budoucího apoštolatu.

Církev není vázána na žádnou civilisaci ani sociální systém, nezápolí z žádnou lidskou mocí - její naděje je naděje v příchod Božího Království.

Tuto naději Církev dává svým dítkám, aby ty jí ozbrojeny vstoupily v boj proti těm civilisacím, které jsou ~~proti tomu~~^{nechápy}, aby lidé uskutečnili své nadpřirozené poslání.

Současná civilisace vede člověka, aby se odvrátil od Boha a od svých bratří - chce vytvořit svět věcí, ne ~~osob~~^{mužů}. A proto poselství, jež katolík má nést této své civilisaci jsou slova lásky a milosrdenství Ježíše Krista. Věčný život se připravuje pozemskými úkoly. Rozřešení velkých problémů dneska žádá odborníky jak ve světě víry tak i techniky, a konečně uznání nadpřirozené důstojnosti člověka. Církev věří v budoucnost světa, protože věří ve vítězství víry a lásky."

Pohledem těchto hrdinů Kat. inulkeruji tedy byl optimismus: Církev usiluje, i všechnu civilizaci ~~zne~~^{zlepšit}, a až hrdinů slovem tito usilovani dát řest. charakter, zatímco význam Církve zasahuje výše: Církev stává, trvá, věčná.

Ra^Va .-3.-XII.-55 Sob

345/1

--Nedel. zvony: duch. ^{adventus} promluvu: (vtělení základ našeho výkoupení)

Zprávy:

Dnes ráno ve Vaikáně po poslední přednášce zv. "Připomínky" skončily skončily exercicie slavným požehnáním ~~o plnom od,~~
~~pustky~~, jež udělil Sv. Otec. ^{i s plnou oboj} neboť sám byl ^{tich} účastníkem. Dále se duch. cvičení zúčastnilo 12 kardinálů, arcib. a biskupové, sekretáři posv. kongregací a preláti papežského dvora. - O půl 10 h. Sv. Otec přijal v soukromé audienci Exercitatora P. Mořice Flicka T.J.

"Svoboda kardinála Wyszynského". Pod tímto názvem sv. v uvozovkách - dnešní l' Osserv. R. uveřejňuje článek, v němž pojednává o situaci Kat. Církve v Polsku od "dorozumění" v r. 1950, jež bylo hlavním motivem internace kard. Wyszyńskiho. - Co se týče t.zv. osvobození arcib. Warszawského, ví se jen, že je zavřen v klášteře SS Nazaretánek ~~poblíž~~ Sanoku v Bezkydáech blíže slovenských hranic a že biskup Klepacz z Lodzi může žádat od úřadů dovolení k ~~jeho~~ návštěvě. Kard. W. je však stále internován a zůstává vězněm, prý z důvodů státních podle nařízení v Warszavy či lépe z Moskvy. - L' Osserv. R. pokračuje: "Jedna mysl řídí všechny protikatolické akce komunistické - od Německa k Vietnamu, od Číny k Albánii. A osvobození, o němž se mluví, i kdyby nakrásně bylo ~~oby~~ my ~~u~~ pravdivé, nemění nijak postoj polských komunistů vůči katol. Církvi. Neúprosné nepřátelství zůstává - ne tak vůči Vatikánu, což je obvyklým pláštíkem pronasledovatelů, nýbrž proti katol. náboženství. Vojáci: Vatikán jedině, aby mohli bojovat proti víře" - tak končí l' Osserv. dnešní svůj úvodník: .

Další titulky dnešního čísla ~~o~~ Vatik. listu jsou: "V Neapoli kard. Mimi zakončil nábožensko-soc. Týden - Mluví se o vlastnicí - Tajemství Kristovo: sborová recitace v Novém kostele - Moderní fysika a Eucharistie - 12 etruských sarkofágů bylo nalezeno ve Witerbo - Kristus dělník v jedné cenné publikaci dogmatické učení Pia IX - Naděje podzimu - Zahájení nového centra v Miláně --- byly jsou titulky článků v dnešním l' Osserv. R.

Vtělení - základ našeho vykoupení.

~~S~~práv. Přiblížilo se vykoupení vaše! Kristus Pán nás vykoupil. ~~čím~~
Zvěstoval nám věčné pravdy a tím osvobodil od bludu naše my-
šlení. Svou milostí a láskou vykoupil naši hříšnou, oslabenou
vůli; svou boholidskou přirozeností vykoupil naši padlou lidskou
přirozenost. To jsou ony nové výkupní moci, jimiž jsme ~~slu~~ obhaceni
a posíleni. V čem však spočívá vykoupení vzhledem k nám samým?

Vykoupení předpokládá ty, kteří vykoupení potřebují. Tak ta-
jemství vykoupení předpokládá dogma o prvním hříchu. Táto nutno
zajít až k úsvitu stvoření k praočci lidského pokolení. ~~Kádum/kyž~~
V Adamovi žilo veškeré lidstvo; v něm všichni jeho potomci byli
účastní - potencielně života milosti. Veškeré lidstvo bylo povo-
láno k synovství Božímu a k účasti na božském životě. Adam však
dobrovolně přestoupil Boží příkaz, neobstál ve zkoušce. Proto také
v něm padlo celé lidstvo. Solidární jeho vina odpovídala solidár-
ností ~~jeho~~ života v milosti. Vůli prvního člověka povstalo celé
lidstvo proti Bohu a ztratilo původní nevinnost. Zemřeli jsme
Bohu. Zbyla už jen padlá přidrženost. Nastal stav, který vlastně ~~ne~~
neměl být, poněvadž nebyl v plánu Božím. Ztracen byl nadpřirozený
cíl a přirozené vlohy člověka - vzhledem k tomu božskému a svatému -
byly narušeny a zeslabeny - a to jednou pořádny. Lidstvo bylo jako
bludná planeta, odpoutaná od mateřské hvězdy, ~~váleč~~ kroužící v divém víre-
ní kol sebe sama. (Transcendentní vztahy k Bohu byly přerušeny.)
Původní řád věcí byl zničen a nastala radikální nezřízenost -
zpustošení. ~~N~~ Jedině Bůh mohl lidstvo vykoupit z této základ-
ní viny, která se dotýkala kořenů samého bytí. ~~Žádný heroismus~~
tvorů nebyl sto, aby tuto propast překlenul. Tu přišel nový Adam,
prvorozený z bratří-člověk Ježíš Kristus, a nastolil novou duchov-
ní, nadpřidrženou linii dítěk Božích. Kristus-bohočlověk je předsta-
vitelem vykoupeného lidstva v solidární jednotě se všemi.
~~One vykupující~~ ~~Neboť~~ V Kristově obrazu ~~je~~ fakt, že přijal naši lidskou přirozenost
k sobě, ~~One podivuhodná skutečnost~~ neboť ze božství se stalo celým člověkem. Zde jsou posled-
ní hlubiny tajemství vykoupení. Radostné poselství Kristovo je
vyjádřeno slyš oním známým: Slovo tělem učiněno jest. Máme mezi se-
bou člověka, který je Bohem. Božství sestoupilo k člověku. Podle

*máme
čemu vlastní vliv
tat vlastní vliv
ství osobnosti?*

listu sv. Pavla k římským: "Ponižil sama sebe a vzal na sebe podobu služebníka. - Lidská přirozenost Kristova je nástrojem vykoupení. V novém člověku Ježíši jsme zášadně a býtostně znovu pojati v jednotu s Bohem. Toto spojení už nebude nikdy přerváno. Už nikdy lidská přirozenost jako taková nebude předmětem hněvu Božího.

Kr. Pán svou lidskou přirozeností je prostředníkem mezi Bohem a lidstvem. To bylo středem učení starokřesťanských teologů a zvláště sv. Augustina. Tento církevní učitel s oblibou představoval svým posluchačům prostřednictví Kristovo, jeho smysl a význam. Tak praví na př.: "Kdyby Kristus byl pouhý člověk, nemohli bychom k Bohu dosáhnout, nalezli bychom v něm zas jen sebe. Kdyby byl jen Bohem, nemohli bychom ho dosáhnout. Jen člověkem učiněný Bůh mohl být nás Spasitelem. Bůh s Otcem a člověk s námi lidmi totiž prostředník." - Ježíš jako člověk byl jediný z lidí bez hříchu, který směl k Bohu bez bázně vzhlížet. On jediný je nový Adam. Smrt přišla na lidstvo skrze Adama, nyní pak žijeme všichni v Kristu. On je naší cestou, naší pravdou, naším životem.

Sv. Aug. užívá všech možných obrazů, aby svým čtenářům vštípil tuto ústřední pravdu, že v Kristu máme všechno. Kristus Pán je naším lékem, který nás uzdraví - tak praví - je pramenem života pro všechny tvory, je světlem, které osvěcuje, je pokoj, je brána, skrze niž vejdem do života. Známá jsou slva Augustinova: Christus formator et reformator - Kristus Tvůrce i obnovitel. Nestačí jen v duchu Ježíše Krista žít a jeho příkladu následovat. To by byl pouhý moralismus a nikoliv křesťanství. Toto nám ukládá nejen výt po mostě, kteří/ponějíž jímž on překlenul propast, dělící nás od Boha, nýbrž věřit, že on sám je tím mostem, novým životem. Každý pokrtěný je tak s Kristem spojen, že jeho život, jeho utrpení náleží nám stejně, jakoby bychom to vše osobně dokonali. Co dobrého klíčí v našem životě, je jen rozvinutím toho, co jsme získali Kristovým životem. - Zkrátka náš náboženský život je prodloužením inkarnace Boholčověka.

Proto tajemství Vtělení je největší tajemství křesťanské. Vše ostatní jest jen ~~posledek~~ a jeho koruna. Ježíš Kr. je také jediný prostředník Spasitel lidstva. Nikdo nemůže být spasén, lež jen skrze něho. -- Mohou být židé a pohané spaseni? - Mohou avšak jen skrze Krista Rána, ač-li Ho ovšem vážně hledali. A musejí mít náležitou omluvu, jestli až k Němu nedospěli. - Šťastní jsme my, kteří o Kristu víme, jej známe a s ním jsme vírou, důvěrou a láskou spojeni. Nemusíme tápat, hledat a chvět se o svou spásu. Ať je někde skryt, odloučen nevím kde - v žaláři, na Sibiři, v dolech, - duchovní spojení s Kristem kyne mu vždy. Nepřišel nikdy o to, v čem spočívá podstatně vykoupení - a to je: láskypná důvěra a oddanost Ježíši Kristu, našemu Vykupiteli a Prostředníku.

Sv. Otec Pius XII. udělil dnes v poledne v sále delle Benedizioni obecnou audienci. Bylo přítomno asi 3.000 věřících. Hlavní skupinu tvořili delegáti skupin zemědělců mládeže kat. akce, a pracovníci v spolcích na ochranu dětí a mládeže, kteří právě konají v Rímě svůj sjezd. Sv. Otec krátce promluvil k přítomným a všem udělil své ap. požehnání.

Z Berlína se dovídáme, že vláda vých. Německa prostřednictvím ministerstva pošt kontroluje odberatele náboženských časopisů a publikací. Podobně jako v ČSR ~~mm~~ časopisy se předplácejí a odebírají na poštovních úřadech. Komunistický režim tak má úplný seznam těch, kdo časopisy odebírají a t k nepřímo ví, kdo se ještě nevzdal náboženských předsudků.

Nově jmenovaný arcibiskup ze Saragosy se ujme dnes svého úřadu. Podle prastarého zvyku vjede do města na bílé ozdobeném oslátku. Primátor města a předseda slavnostního výboru pojedou na koni po stranách arcibiskupa.

---Své posluchače k^{ne}ze upozorňujeme na naše pravidelná latinská vysílání.

* Ve vysíláních v pondělí v 8,50 ráno, 17,45 odpoledne a v úterý 22,15 uslyší ^{míru} (deskový text (dekrety) Posv. kongregace obřadů, ^{jeho funkce debut, jimi} kterým se upravují obřady Svatého týdne a překládají na odpolední hodiny.

Katalog 1955 valonské belgické provincie T.J. sděluje, že studijní dům v Djuma v Belg. Kongu, který byl r. 1948 otevřen se 4 domorodými novici, čítá nyní 52 noviců, bohoslovčů a laiků bratří. 6 bohoslovečů, odchovanců domu v Djuma studuje bohosloví v Leopoldville. Djuma byl první noviciát evropského řádu, který byl otevřen výhradně pro domorodé novice ze stř. Afriky.

* Do H. K. přijeli poslední 2 dny z Kong. pensionáři, kteří jistě odletí v Činu. p. to P. Ford Garvey a White. Obě starší posl. 4 roky ve významu. - V Činu jsou dle jen 31 výpisů misioňáků: 2 listopadu, 14. prosince, 7. ledna 11 je ve významu a 15. ledna. následně kong. působí 8 měsíců, významně v Číně, když opustil částky pro J. e. pak totéž dnešek, 16. ledna a pak hant?

V dnešním pořadu vám povíme něco o "Hnutí pro lepší svět." Dříve několik
ježíškem je nejdůležitější v našem hnutí.
 zpráv z kat. světa.

(Hnutí pro lepší svět, tato revoluce Božích dětí, je úmysl na který členové
Rusk., srpsk. a mnohem armády sepjatých rukou sdružení v Apoštolátu modlitby obětuji v měsíci
prosinci své modlitby a oběti. Toto hnutí, tato křízová výprava za lepší
 svět je nedávného data. Vyhlásil ji sám Pius XII. 10. února 1952 - nejdříve
 jen pro svou římskou diecézi; Ještě téhož roku v říjnu 1952, vyzval k následovaní všecky ostatní diecéše světa: oheň zažehnutý na různých místech
 má pomalu zachvátit celé lidstvo.

Než dejme slovo samému zakladateli a hlavnímu propagátoru hnutí, italskému
 jezuitovi P. Richardu Lombardimu?

Pozorujeme-li současnou situaci lidstva, které je po toliku stránkách kan.
(NŽ, str. 218) extragicky vzdáleno od Boha a Ježíše našeho krále, můžeme říci, že "hnutí
 za lepší svět je revoluce Božích dětí proti "nepříteli", který nespravedlivě
 okupoval jejich zemi. Filosofie, politika, národní hospodářství, třídní
 vztahy, mravnost mládeže, manželský život, zábava, tisk, kino, pláže,
 a celá ta ostuda ateistického praporu vlajícího nad polovinou lidstva...,
 to vše dává nhlédnout, jak vládne blud a hřích v každém oboru, se zřejmým
 nebezpečím, že chromné masy lidí se nakonec zřítí do pekla. A přece je
 též tolik skryté svatosti, jako snad můžete ještě nikdy. Dost už tedy, chceme
 osvobodit svoji vlast, a proto dolů a dáblem s trůnu, na který se vedral
 po mrtvolách těl a duší, pryč s ním tam, kam patří jako řvoucí šelma nebo
 rozrušený pes, ven z našeho života, ze života šťastných dětí nebe.

K tomu bude třeba odvahy a obezřetnosti, neboť "nepřítel je všude a mezi
ježíškem Pius XII.
 všemi, doveče být násilný a lstivý". Nemusíme se však obávat, máme po ruce
 nadpřirozené prostředky a zvláště útočiště u Panny, která již rozdrtila
Ho. o. L. m.
 hlavu nepřtele. Je to opravdové křízové tažení, hlásané svatým Otcem ještě
 dříve než k němu slavnostně vyzval: "Příkazem hodiny není nárek, ale činy,
 volal na Štědrý den 1942. "Nejlepší a nejvybranější křesťané, prodchnutí
 pravým křízáckým nadšením, se musí sjednotit v duchu pravdy, spravedlnosti
 a lásky na zvolání: Bůh to chce".

Hnutí za lepší svět se vyznačuje dvojí stránkou: má ráz apoštolského boje: Musíme dobýt a zachránit celé současné lidstvo; a to ve větší míře než se dělo dosud. Je nutno proniknout jedince i samu společnost naukou a potom je skutečně zbožštit. V této práci nám sociální problém poskytuje nejlepší východisko, neboť dnešní lidé líp tolik na pozemských hodnotách. ^{Tato myšlenka} Zarovně bude zkušebním kamenem, na němž se ukáže, zda se dovedeme velkodusně a směle postavit za novou společnost křesťanského bratrství. Avšak podstata úkolu je vytvořit skutečné bratrství tím, že zprostředkujeme všem lidem Boží synovství. To jedině nás činí opravdovými bratry.

Hnutí o lepší svět žádá ^{u dnu} vnitřní obnovu Církve, revzi našeho vlastního pole Znamená to hlubokou individuální obnovu, jež zachytí co největší počet osob v Církvi: "probuzení všech bez výjinky, kleru i lidu, autorit, rodin, skupin, každé jednotlivé duše". Jde o výcvik křížáků, revolucionářů proti dáblu. Vnitřní obnova Církve dále znamená pozornou revisi našich řad na frontě, na které se máme bránit a postupovat: rozumně se sesíkovat, mít většího ducha vzájemné spolupráce a poslušnosti k vedoucím, opevnit místa ohrožená a posilnit slabená. Starejme se, aby se dobré zjistily potřeby, aby se vyjasnily cíle, aby se dobré rozpočetly síly, jež jsou k disposici tak aby počáteční reservy, které už máme, nezůstaly z neznalosti nevyužity ani aby jich nebylo použito neuspřádaně nebo nehospodárně v druhorádě činnosti. Individuální reforma se týká především ctnosti lásky. Je to velké přikáza-ⁿⁱ, přikázání Kristovo, jež tvoří samu podstatu křesťanského života. Vě-řící se vybízejí, aby posílnily tuto královskou ctnost v každém stavu a způsobu života. Mají se utvrzovat nebo vrátit k lásce Boží, a tím k milosti, mají rozmnožovat a zdokonalovat úkony pravé lásky k bližnímu. Toto vědomí třeba uskutečnit především u lidí, kteří zaujmají vedoucí místa, tím přispějeme k posílení smyslu odpovědnosti vzhledem k společnemu dobru. Jakmile se dostatečně rozšíří individuální reforma, bude již poskytnut lék proti nejhoršímu nepříteli, který nás slabuje ve společné akci. Je to přílišný individualismus, který tříští naše snahy a dobro, nestaví-li nás dokonce někdy i proti sobě. S hlubokým smyslem pro odpovědnost za spasu

duší a s velkou láskou a pochopením vůči všem silám, kterými můžeme disporovat, budou moci naši vedoucí přikročit k žádoucí kolektivní reformě."

Tolik o ~~xxvém~~ hnutí Za lepší svět jeho zakladatel a propagátor P. Lombardi.

Blízko Říma ve vile Mondragone pořádal již s kruhem svých nejužších spolu-pracovníků desítky kursů duchovních cvičení - pro kněze, řeholní i diecésní, italské i zahraniční; několikrát se tam sešli i biskupové Italie, aby pak hnutí doporučili i ve svých diecézích. Nedávno začal P. Lombardi konat podobné kurzy i v srdci Říma: pro studenty, studentky, bohoslovce, pro lékaře, právníky a nedávno i pro poslance a politiky. Dobre výsledky hnutí nenechávají na sebe čekat: zlepšila se vyučování katechismu, byla organiso-vána pomoc chudým a pod. To jsou výsledky vnější; ty vnitřní úspěchy, přeměny myslí a srdcí vidí a zná jen Bůh. Hnutí o lepší svět má před sebou ještě velkou práci. Potřebuje větavých pracovníků, ale zvlášť vláhy modlit by a obětí: za své propagátory, za obrácení hříšníků, za to aby mezi nás skutečně přišel lepší svět.

Slyš. jste rozhovor o hnutí Za lepší svět. Uplynulý týden byl ve Vatikánu ve znamení mlčení. Sv. Otec spolu s kardinály a preláty římské kurie dílel v manrese -- ve výročních duch. cvičeních. Body k rozjímáním předkládal prof. Pap. Univ. Greg., jezuita P. Mořic Flick, který byl poskončení exercicií přijat v soukr. audienci Av. Otcem. Závěrečné mžeh-nání spojené s pln. odpustky udělil vzneseným exercitantům sám Pius XII. Rímský tisk přinesl dnes podrobný pořad oficiální návštěvy, kterou v úterý vykoná pres. Italské republiky Gronchi u sv. Otce Pia XII. Auto s prezidentem

a min. zahraničí Martino projede slavnostně ozdobenými římskými ulicemi Na Via della Conciliazione a svatopetrským náměstím, kde začíná území státu Vatikánského města - Stato della Citta del Vaticano - uvítají hlavu it. statu nejvyšší vatikánské autority. Při jízdě vat. sátem vzdají vojenské pocty vatikánské ozbrojené sbory: švýcarská a palácová garda, vat. ~~et cetera~~ Pres. Gronchiho uvede k Piu XII. do sálu del Tronetto pap. komoří Msgr. Callori da Vignale. Nato Pius XII. setrvá se svým hostem v krátkém rozhovoru. Pres. Gronchi pak návštíví státní sekretariát a sestoupí do basiliky sv. Petra, aby se ~~kněze~~ pomodlil v kapli Nejsv. Svatosti a u hrobu Knížete apoštola. V pres. paláci na Kvirinále ~~zde~~ nato obvykle návštěvu arcikněz vat. basiliky kard. Tedeschini doprovázen ap. nunciem v Italii Msgr. Fiettou. Pres. Gronchi je hluboce věřící katolík. ~~Kněz~~ - ~~muž~~ 4. 11. Přistí čtvrtok 8. prosince všichni zbožní Římané zavítají na španělské náměstí, aby se poklonili tamější památné soše r. Marie Neposkvrněné. U nohou této sochy před 2 roky Pius XII. zahájil mar. rok. A sochy položí římské kat. spolky bílé květiny. Římskí hasiči položí květin ~~kyticí~~ až nahoru do náručí sv. Panny. Ofic. holdu města Říma bude přítomna městská rada a kád. vikář. ~~To k had. když kdo kdo kdo~~

Naše

~~školní~~ posluchače jistě potěší, že v sobotu 17. prosince budou v Římě
vysvěcení na kn ze ~~školní~~ jáhnu pap. koleje Nepomucena: 4 pocházejí
z Čech a jeden ze Slovenska. Některí z těchto novosvěcenců pozdraví
své příbuzné a přátele ve vlasti ~~v neděli 18. prosince~~ večerním vysílání
(účec) (pracovní) (jeho)
a jim udělí své novokn. poz.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

---Um .C. - naše vzkazy -

Zpráva:

Sv. Otec pronesl ze své soukromé pracovny rozhlasové poselství v jazyku anglickém a to u příležitosti 25 výročí t.zv."Catholic Hour"-Kat. hodiny v americkém rozhlasu. Papež Pius XII vzpomněl tohoto podivuhodného nástroje komunikačního, který láskyplná Prozřetelnost Boží vložila do rukou lidských a dodává:"Jen myslí zvrácené mohou činit z rozhlasu prostředek bludu a klamu, nového spoluviníka bezbožných plánů pýchy a vášní jak jednotlivců tak i kolektiva". Sv. Otec blahopřál skupinám národní Rady mužů-National Council of Catholic Men, jichž zásluhou byla v americkém rozhlasu pořazena tato hodina a schválil jejich program: nechat kontroverze jiným a představovat svým synům vykupitelské poselství o Kristu živém v celém majestátu lidského půvabu-což je tak spasitelné mocí před přízrakem duchovní katastrofy-pravil Sv. Otec ve svém dnešním rozhlasovém poselství Radě katol. mužů v USA.

V kanad. rozhlasu bylo zavedeno nedělní vysílání zv. Živá Církev. V této odpolední půlhodince jsou posluchači seznámováni s přítomností Církve v jejích každodenním životě s učením C.. 2. čtvrt hodina je věnována liturgickým námětům a prožitkům.

8.XII bude v Římě otevřena v paláci výstaviště Národní Výstava duchovní literatury. 30 nakladatelství tam bude vystavovat 1200 svazků a to jen z oboru asketiky. Má to být orientační a vzdělávací výstava spirituality, při níž bude příležitost zakoupit kteroukoliv knihu s 15% slevou. Výstava potrvá celý týden.

Kard. Lercaro, arc. z Bologně, pronesl před sněmážděním K. Akceřeč, v níž žádal jednotu všech katol. sil v této těžké periodě dějin.

Podle tiskového úřadu organizačního kanceláře je v tomto roce zapsaných 3,144.380 členů K. A., kterí na svátek Nep. Početí P. Marie pronesou slavný závazek víry, jenž je váže k Církvi.

v Kalii
R. S. 5
dec.

totalitních režimů

Vzkazy domou.

Dr. př! Máme téměř za jisté, že komunismus se na světě neudrží. Lze tak součít už a priori odzíráje od dnešního smutného stavu lidstva pod jhem komunistickým. Kom. nevyhovuje lidské přirozenosti. Je příliš utopistický: nemůže na světě uskutečnit rajskej stav s lidmi vyhnánými z ráje a to tak brutálnimi metodami. Toto není první pokus. A všechny, dokonce daleko člověka přiměřenější - jak v tomto článku je patrné, byly redukce v Paraguy-ztroskotaly. Kdysi as před tisíci léty císař přivolil na toho druhého kolektivistický systém s odměrováním obilí a práce každému stejně, jak vypravují misionáři Huc a Gabet. Po prvních úspěších však bylo stále hůř; po čase však císař ony fanatiky-idealisty se země vyhnal a nastal normální život.

Jen pod jednou podmínkou by nastalo skutečné nebezpečí trvalého ujařmení a zotročení lidstva, kdyby totiž celý svět se nalézal pod panstvím komunistickým. Pak by se snad splnilo, co už Lenin sliboval, že (totiž) po určité dobu periodě diktatury, kde není žádáne svobody, lidé si zvyknou novým podmínkám společenského života a budou (prý) se cítit svobodnými. Proto také moskevští komunisté tak horlivě usilují o ovládnutí světa. Zkoušejí všechny metody - hned teroru, hned zas úsměvů, podvodů a slibů, jen aby aspoň o krok dál posunuli své panství.

Vědí, že nemohou konkurovat se svobodným světem co životní úrovně. Uzavřeli se neprodrysně proti západu, velké úsilí vynakládají k tomu cíli, jen aby odtud nepronily zprávy o životním standardu do komunistické bídy, nejsou však sto tomu zabránit zcela.

Životní úroveň dělnictva na západě nelze ani srovnat s bídou zotročeného dělnictva, už i jen v satelitských státech. A to jest jen jeden sktrp, měřítko hospodářské, materiální, nemluvě ani o člověku samém.

~~S~~ Lidstvo, zvyklé svobodě, cíti největší útlak a ponížení - v zacházení s člověkem samým. Komunismus zabil člověka lidské důstojnosti a přinesl mu jen hodnotu pracovní síly. Člověk tam nemá ani hodnotu tažného zvířete, které je silnější a proto člověk v soutěži s ním prohrává. A vůbec celá dnešní generace nemá pro komunisty jiné ceny než mravy, potřebé pro vypěstění iluse slibeného ráje. Proto komunismus odvrací pozornost od masakru pří-

tomnosti a říká masám: "Hleďte na bídu včerejška a dívejte se na nádheru zítřka! Přítomnost jest jen přechodná nutnost Železný zákon vývoje ponechává jedinou volbu: říci ano anebo se dát rozdrtit pochodem dějin." - Nicko však-kromě zlomků fanatiků - jim nevěří. Změnit člověka v tažné zvíře je zrovna tak nesnadné jako změnit zvíře v člověka. Proto také formování lidské bytosti za pomoci vojenské kázně dosahuje opačných výsledků. Toho důkazem je zřejmá, ovšem opatrná ~~resistence~~ všech tříd obyvatelstva. - hlavně dělnictva a zemědělců. Intelligence - totiž tačást, která neměla zásad a víry, by se poddala. Nepoddá se však člověk spiatý s půdou a dělník s živým pocitem spravedlnosti.

Tak situace pro komunismus je vlastně zoufalá. Ke svržení jha je ovšem třeba pomoci ~~se strany~~ svobodného světa. A jeho vyčkávací stanovisko právem poburuje lidstvo, deplané komunismem. "ení pochyby, že dnes je třeba jednoty a společné akce všech, jimž je drahá svoboda."

Západ má povinnost se zasadit o osvobození porobených národů a to už proto, že jejich neštěstí z valné části zavinil. Po desíletí nečinně přihlížel šíření bezbožeckého komunismu a ještě mu pomáhal. Vzpomeňme jen naší (tehdy zápašný vlády v l. 36-37, když komunismus ve Španělsku se snažil krutou revolucí zmocnit se vlády). Naši vládcové byli tehdy na straně bolševiků. I od nás tehdy přicházela tehdy pomoc komunistům na pyrenejském poloostrově. To je ~~jen~~ jeden případ všeobecného favorisování. Onu teprve tuhodnou shovívavost ale komyslnost veškerého liberalního světa pranýřoval už papež Pius XI ve své encyklike: Divini Redemptoris o bezbožeckém komunismu, vydané 19.III 1937.

Náměstek Kristův tehdy rázně odsoudil onu "vzpouru mlčení" v tisku, jak onu krátkozrakost nazval. A označil ji za jeden ze 3 důvodů šíření komunismu v světě - kromě liberalismu, jenž šířil nábožensko mravní úpadek a kromě chytré propagandy, která byla řízena ve ~~velkých~~ užasnéch rozměrech jednoho komunistického ústředí. Papež Pius XI psal před 19 lety ve svém zmíněném okružním listě doslovně toto:

"Třetí mohutnou pomocí pro šíření komunismu jest opravdová vzpoura mlčení- ve velké části světového nekatolického tisku. Pravíme vzpoura, protože jinak nelze si vysvětliti, že tisk, který se tak lačně shání i po malicherných každodenních příhodách, mohl tak dloho mlčet o zločinech v Rusku, v Mexiku a také z všecké části ve Španělsku páchaných a mluvil poměrně tak málo o tak rozsáhlé světové organizaci, jako je moskevský komunismus. Toto mlčení má částečně svou příčinu v krátkozraké politice a je podporováno různými tajnými silami, které již ode davná usilují zničiti křesťanský sociální řád."

To psal papež Pius XI. před 19 lety. ~~nediny~~ Otec křesťanstva tehdy viděl jasně. Dnes to už každý vidí. Nepročitne-li však ani v tuto dobu svět, ještě namnoze liberalismem ovládaný, a nezrekne-li se svého ideového příbuzenství s atheistickým materialismem, pak nemá práva naříkat, potká-li ho jej týž osud, jaký potkal naše kraje.

Ostatně je na stráži ještě jiná ohromná síla, která alarmovala tehdy a ještě více dnes všechny dobré reservy národu k boji proti nepřátelům lidstva a Boha. Najde-li poslechu aspoň nyní, všě bude brzy zachrájen. Duchovní zbraně jsou silnější než ~~zbraně dívce~~ a munice. Primát ducha bude slavit své triumfy nad ~~hmotou~~ ^{velkou mužností}. Pro nás katolíky je tu ještě jedna bezpečná naděje; Maria jako šik dobre spořádaný potře znova-jako už stolikrát v dějinách- hlavu hada pekelného.

ústav pro studium
totalitních režimů

--zprávy z katol. světa a *Vozhovoy* Komentář:Kultura na scestí.

Zprávy:

Dnes v úterý 6.XII president Itál. republiky jan Gronchi vykonal oficiální návštěvu ve Vatikáně u Sv. Otce. Doprovázen min. zahraničí Kajet. Martinem, ital. velvyslancem u Sv. Stolice, gen sekretářem presidentské kanceláře a jinými vznešenými osobnostmi. Na území Vat. Státu byl uvítán jeho správci hr. Galeazzi a gen ředitelem Vat. Pošt. Po přehlídce Palatinské gardy-Maestro di Camera Msgre Bedř. Gallori doprovázel vznešeného hosta do trůnního sálu, kde presidentu Gronchi vyšel v ústřední výstříde. Po audienci u papež. trůnu byli Sv. Otci představeni hosté pre-sidentovi. V jejich přítomnosti pak Sv. Otec pronesl svůj pozdravný proslov. Oceniv velké osobní dary a zásluhy presidentsa, býv. ministra a předsedy sněmovny-Pius XII. vyslovil vroucí přání pro vykonávání ~~jeho~~ nejvyššího úřadu k blahu národa, všech občanů-zejména těch nejnuznějších. Dále zdůraznil srdečné vztahy mezi Italií a Církví na podkladě ~~aktu~~ Lateránských ^{umělce} pokračoval: "Z tohoto Říma, zdroje antické moudrosti a civilisace, střediska křesťanské myšlenky a ~~civili~~ ^{umělce} víry vyzařuje na Italii a na svět ono nepomíjející světlo, jež šíří život, spásu a pokoj." - Na konec Náměstek Kristův udělil presidentu It. Republiky, jeho rodině, sváladě a jeho průvodu ap. požehnání.

Po skončené papež. audienci-Msgre Tardini pozval pozval vznešeného hosta do stát. sekretariátu. Tento pak se odebral ještě do baziliky svatopekáské, na jejímž prahu jej očekával arcikněz basiliky kard. Tedeschini. President Gronchi po adoraci v kapli Nejsv. Svátosti uctil posvátný obraz Madony a konfessi sv. Petra. Znovu pak za pavojenských počt Palatinské gardy odejel špalírem ozbrojených italských sil do Kvatinálu. - President republiky, jenž byl včera dekorován nejvyšším papež. řádem Speron d'oro ^{velkohrabě} při své návštěvě-Sv. Otci ~~zde~~ uměleckou monstranci ze XVII. stol. a přijal od papeže vzácný obraz ze XVI. stol., představující Madonu na trůně.

--- uslyšíte zprávu o knize: Kautlura na scestí - a důležitý vatikánský dokument.

Zprávy:

Assumptionista P. Bisonette, dříve než odcestoval z Moskvy, sloužil naposled mše sv. ve svém bytě uprostřed 2 zavazadel za přítomnosti as 20 věřících, jimž byl duchovním vůdcem. P. Bisonette nemluvil o svém odjezdu, o němž vědělo jen několik málo osob. V dojemném kázání upozornil věřící, aby nadále navštěvovali kostelík na franc. velvyslanectví v Moskvě, kde katol. kněž - Litevec - jim může posloužit sv. svátostmi. Malým dětem diplomatů, jež vyučoval náboženství, doporučoval, aby neodkládali se sv. přijímáním. Skončil modlitbou za Rusko. - Odchodem P. Bisonette nastala prázdnota v kolonii záp. diplomatů v Moskvě. Je však naděje, že novému knězi bude dovoleno se odebrat do Moskvy a pokračovat v díle P. Bisonette.

"Budoucnost křesťanství v Asii není skvělá" - prohlásil patriarcha vých. Indie José da Costa Nunes, předseda stálého výboru mezinárodního euchar. Kongresu. - "Asie je vulkán. Asiaté jsou stiženi furií nacionalismu a obrátili se proti Evropě. Hledí k Moskvě jako k své vysoběditelce. Bušou však sklamáni. Nutno však uznat, že Evropa se dopustila mnoha omylů a nemálo přispěla k probuzené asiatské vzpoury. - V dnešních vztazích mezi Východem a Západem - pokračoval hodnostář - Církev je obětí neporozumění. Ne evropská, pasijská, americká či africká Církev, nýbrž C. je nadnárodní. Zaujímá všech my národy a obrací se ke všem rasám. Asiaté ji ovšem ztotožňují se západní civilisací. Dnes mnohé země omezují vstup evropským misionářům do země. Tak budoucnost Církve v krajích Ázie a Ásijských bude velmi nesnadná. Avšak Bůh může změnit srdce lidí i nás. Modlitbou můžeme dosáhnout milosti pro lepší dny." - končil patriarcha vých. Indie José da Costa Nunes.

Salv. Episk. Písmo sv. také v Rakousku zaujímá první místo v seznamu knih, kterých bylo v minulém roce nejvíce prodáno. Biblický Apoštolát se sídlem v klášteře v Neuburgu sdělil, že v posledních letech bylo v Rakousku prodáno 145 tisíc výtisků N. Zákona. Lidová Bible P. Parsche dosáhla 6 vydání. - "Do každé rodiny - Písmo sv." - bylo heslem P. Pia Parsche, který založil Svaz bibl. Apoštolátu před svou snrtí r. 1951.

32

44

28

104

Další zprávy:Rakouské

Dnes dopoledne přijeli 2^{ec} vlaky-jedním z Breneru a druhým z Villachu do Říma na děkovnou pouť. Mezi 1500 poutníky je také as 30 vídeňských Čechů, vedených OO Těšiteli.

V Kairu oslavili Školští Bratří stolopěté Jubileum svého příchodu do ~~Egypta~~. Oslava se konala za přítomnosti egyptského ministra vyučování EDDIN HUSSEINA a gwardového generála P. Dennise, který tamtéž zahájil provoz nové moderní kolej pro 2.000 žáků.

Nové křesťanské katakomby byly odhaleny v těchto dnech v Římě blíže Porta Latina 16 metrů pod povrchem země. Celý komplex není ještě probádán. Nacházejí se tam také mnohé pohanské hroby, avšak křesťanské nápisy svědčí, že se jedná o křesťanský hřbitov.

Ve dnech 12-14 XII bude se konat v Antverpách Mezinárodní kongres Všeodborových Sdružení. Následy se takový Mezinárodní kongres konal před 3 lety v Haagu. Tentokrát se bude jednat o úplném zaměstnanosti dělníků, a o spolupráci s různými světovými organizacemi jako je UNO a UNESCO. Jednání bude řídit gen. předseda Federace Mezinárodních všeodborových Sdružení francouz Gaston Tessier.

B V Pasově v Bavorsku diecesní výbor K. Akce vznesl ostrý protest proti osnově zákona, jímž má být zrušen zakaz konkubinátů. Touto tolerancí státu budou se jen konkubináty jen šířit a pojem manželství a rodiny bude zvláště u mládeže narušen. - "Je to zá politování hodné, když stát nadřuje a usnadňuje nelegitimní spojení" - tak končí protest diec. kat. Akce v Pasově.

Dnes ráno byl zahájen v paláci posv. Kongregace obřadů beatifikaci proces těchto služebníků Božích: franc. trapisty Maria Jos Cassant, jenž zemřel v 25 letech r. 1903, - dále služebnice Boží Teodory Guerin, zakladatelky SS Prozřetelnosti, jež zemřela r. 1840 v Rennes a sl. Božího Isidora od sv. Jósefa, br. passionisty jenž zemřel r. 1916 v Belgii.

V Řezně v Bavorsku byl položen základní kámen k nové tiskárně Vydavatelstva Friedrich⁹ Pusteta. Svět. biskup Hiltl posvětil zákl. kámen. Pustetovo vydavatelství je světoznámé svými publikacemi liturgických děl.. Bylo založeno r. 1826. Římské misály vydalo r. 1856, začež vydavatel Fr. Pustet byl poctěn titulem: Typographus apostolicus. Nynější Fr. Pustet představuje 4. generaci a má titul čestný papež. komoří.

~~1~~ Svaz katol. průmyslníků a zaměstnavatelů v Portugalsku pořádá 1. svůj sjezd 14-16.X. ve svatyni Cova di Iria. Mezi tématy, které budou probírány, jsou: Psychologie zaměstnavatele-Prostředky k dosažení shody mezi dělníky a zaměstnavateli- a Katolický závod.

~~2.1~~ Ve Frýburku bude 1-5.X zasedat už 58. gen. shromáždění Görresgesch²schaft, založené k rozvoji věd r. 1876 Jos. Görresem. Základní myšlenkou Společnosti je: syntese vědy a víry. Görresova Spol. má vlastní vědecké ústavy v Římě a Jeruzalemě-

Dne 25.IX. byl ve Washingtoně odhalen pomník 4 vojenských kaplanů: 1 katolického, 2 protest. a židov. rabína. Bylo to 13.II.1943, když na torpedované lodi Dorchester dali své záchranné pásky a držíce se za ruce-s modlitbou-se pohroužili do vln.

V Einsiedeln ve Švýcařích 25.IX. se konal sjezd Svazu švýcar. zemědělců. Autorita a svoboda-stát a individuum bylo hlavním tématem jednání. Řečníkem byl F. F. Dr. Holenstein, jenž naznačil linie Svazu a to, aby nás duch nebyl polecen každodenními starostmi tak, že by zapomněl na vyšší hodnoty, řečník. Záúraznil dále staré hrdé přísloví: Svobodný rolník na svobodné hroudě.- "Švýcarští rolníci - připomněl řečník-půjdou cestou mezi závislostí a svobodou podle starých švýcarských tradic v křesťanském pojetí lidské důstojnosti." - Připomněl rovněž krásná sova, která papež Pius XII. kdysi pronesl venkováním: Bázén Boží, důvěra v Boha, živá víra, která nachází výraz v každodenní modlitbě v kruhu rodinném, může být vůdcem a podporou života rolníkova."

totalitních režimů

Svatý Otec Pius XII. udělil dnes ráno ve vatikánu v sále delle Benedizioni obvyklou generální audienci, jíž se zúčastnili poutníci a turisté z Italie z Evropy i z jiných světadílů; zmínky zasluhují poutníci z Rakouska, kteří přijeli do Říma, aby zde poděkovali Pánu za nabytí státní nezávislosti; vedle biskup ze sv. Hipolytu Msgr. Memelauer. Pius XII. v hlavních světových řečech krátce promluvil k přítomným, vyzval je k opravdovému křesťanskému životu a závěrem všem udělil své apoštolské požehnání.

Včerejší oficiální navštěva it. presidenta Gronchiho se setkala s velkým ohlasem. Veškeren dnešní tisk přináší dlouhé relace o návštěvě a o srdečném tónu, s jakým se návštěva odehrála. Téměr všechny deníky, kromě komunistických, přinášejí velkou fotografiu pres. Gronchiho a papežem Piem XII. Je též poukazováno na význam, který tato návštěva má pro přátelský poměr Italie k Církvi a k Vatikánu. Návštěva pres. Gronchiho byla též osobním holdem/katolíka, který začal svou politickou kariéru ve světle křesťanských zásad a tyto zasady chce hájit i na prezidentském stolci. "S presidentem Gronchim, končí svůj komentář deník It. kat. akce Il Quotidiano, poklekla před Kristovým náměstkem (celá Itálie)", Piem XII., Svatý výbor pro celosvětovou charitativní pomoc: J. L. Martini, členové Italské Kat. akce, jichž je podle poslední oficiální zprávy 3,144.380, obnoví zítra na svátek Nep. Početí P. Marie svůj slib věnosti Kristu, Církvi a papeži. Katolická rozhlasová síť organizovala příslušnostní mužů, žen, mládeže v pořad, v němž promluví jak ústřední vedoucí tak i předsedové jedn. odvetví It. kat. akce. Katoličtí mužové Říma pořádají obvyklou noční pout k svatyni P. Marie del Divino Amore, Božské lásky. Pout vyjde od baziliky sv. Jana lateránského o půlnoci. V 5 hod. ranní ji můžete v římském vyučovacím.

V Římě samém se bude konat tradiční květinový hold Neposkvrněného srdce na Španělském náměstí Piazza di Spagna. V 5 hod. ranní se postaví sv. Papežem Piem X. r. 1904 na památku 50. výročí prohlášení Nep. Početí za článek víry. Květinový hold zahájí v 8 hodin ráno římští hasiči, kteří vystoupí po vysokých žebřích až k soše samé a do naručí sv. Panne vloží kytici bílých květů. O půl desáté položí k soše květiny primátor města Říma Ing. Rebecchini provázen kardinálem vikárem kardinálem Micarou. Po celý den budou k soše putovat římské kat. spolky, aby se poklonily P. Marii. V celém byl prýž františ.

a k výročí sv. P. Marie

i jindřich klen

mpře 38

Dnešní nás pořad věnujeme svátku P. Marie Neposkvrněné. Závěrem se spolu
kterou
pomodlíme modlitbu Pia XII složil pro mar. rok 1954. Dříbe si pesl. př. zpr.

33'

Zvony z basiliky P. Marie Sněžné oznamují Římu a celému světu svátek
lavant

Neposkvrněného Početí Nejblahoslavenější Marie Panny. Zdrávas, jitřenko,
všechny
zářící leskem věčného světla, slíbená Vítězná Panno, splnění zákona Božího
a cíle úradků jeho; skrže tebe se vyhnanec vraci do ráje, v Tobě nám
ztracenou důstojnost Tvůrce zas vrátil!"

Neposkvrněným Početím, osvobozením od dědičného hříchu v samém okamžiku
jednoznačně
početí, byla P. Maria zasvěcena svému povolání. Přišla na svět jako vyhlédnutá, od věčnosti vyvolená a předurčená snoubenkou a matkou vtěleného Slova, jako Pomocnice Vykupitele. Od prvního okamžiku svého života patřila jedině
Zůstala nedotčena všeobecným přívalem dědičné viny, jíž neunikne
Bohu; ~~zůstala všechny~~

žádný syn nebo dcera hříšného Adama, tak jako kdysi archa Noemova, vznášela
se nad přívaly vod, jež zachvátily vše co dýchalo a žilo. Stalo se
však pro toho, jejž měla nosit v lůně, jako archa byla zachráněna pro spravedlivého Noema, jejž v sobě chovala. My se stáváme teprve na křtu svatém
z mrtvé větve živou ratolestí, vštípenou na pravou vinnou řevu, Krista;
vyvolená Matka Spasitele však musila s ním být spojena, a to od počátku,
musila být z područí ďábla naprosto a navždy vyňata, hřich k ní nesměl
nikdy mít přístup.

Maria nadto musila být vyzbrojena vším, aby byla důstojnou matkou syna Božího. "Záře svatosti nesměla scházet Matce toho, jemuž andělé třikrát svatý prozpěvují", psal Pius IX., když Neposk. Početí prohlašoval za článek víry.
Nep. Početí má tedy i positivní stránku: Maria byla plná milosti a svatosti: jí převyšovala všechny anděly a svate - ona královna andělů všech svatých; hned v prvním okamžiku života byla svatým chrámem a stánkem Ducha svatého: žádostivosti, prostá vší nezřízené ~~záklemek~~ prosta všeho pokušení a všeho hříchu, utvrzena v milosti: "Bez poskvrny počatá jsi, v liliji jsi, Maria, nevyslovné rajské krásy, vykvetla se rozvíla; Tebe ctíme, milujeme, srdcem celým Maria

To jmen, W. P. pro Kari. 9

Pro nás znamená Nep. Početí základní kámen budovy naší spásy, první článek řetězu, jímž milosrdný Bůh přivádí a připoutává k sobě kříšné lidstvö. *na svého krále k vlastnímu báhu*
Dnes nastává chvíle slíbená v ráji:...Nep. Početí je první krok a první příprava k boji proti mocnostem temnoty: boj tento vyvrcholí ve smrti zaslíbeného Osvoboditele lidstva a bude vykonán jeho zmrvýchvstáním; v tomto boji bude pokračovat vykoupené lidstvo, a *bý* ^z definitivně bude vybojován, až se celá Církev shromáždí kolem svého krále v nebeské slávě.

V Neposkvrněném Početí Tvůrce obnovil a vrátil lidstvu jeho ztracenou důstojnost a krásu. Takovým chtěl Bůh mít člověka, takový mohl a měl člověk být, kdyby ho nebyl praotec a kdyby se člověk sám svými dalsímy hřichy *nabyl* o všechnu tuto krásu připravil.

Proto má lidstvo zároveň v Neposkvrněné vzor, jehož sice nikdy nedostihne, ke kterému se však má blížit, *a ne k početí*, ^{na kolik stačí síly} Neposkvrněná *jest sama* itelského první a nejdokonalejší ovoce vykoupání *díla Kristova*, o němž spolu s ním pracovala a jehož cílem bylo očistit a posvětit lidstvo, přivést je k spojení s Tvůrcem a vrátit mu původní důstojnost.

Zvláště mládež, vystavenou tolika nebezpečím a svodům, *plní Maria s měsíčním svatého nadšení* cem a hadem u nohou, s korunou 12 hvězd kolem hlavy, *Panna bez posluvny* Vskutku šťastné jsou děti, které jejich rodiče již záhy *na svého krále - V* počatá povznásí k výšinám jejich mysl a srdce, *psílo* její přímluvy a okouzleni její krásou *ludou* kracejí v jejích šlépějích, ve šlépějích Neposkvrněném...

Vypros nám o drahá Máti, vypros milost Maria,
aby krása podobná ti, v srdečích našich zářila, Tebe ctíme milujeme
srdcem celým Maria.

33130 Maria, Nep. Matko Ježíšova a Matko naše.....

41130 Verbal.

ústav pro studium
totalitních režimů

Sv. Janys
Kříže - věčnou závazku s mimořádnou mocí.

8. 12. 54

Cyrklický 8. XII.

350

V Řálu a všude ve všech Katolických římsích svobodném světě
je dnes slavný narozeninový svátek - N. P. Božího Panna Marie. Všechny
slavné pouťkalí v Bohoslužbách na Maggiore již se také
učastníba Rakouská pont. - Která budouž pouťkalí - všechny
čerhí v katedrále svatopetrské návštěvě a, Václava mont na mali cestou
zem. - Dopoledne, zl obrovský kočkovaný host ře Nepokojujeme na
Pánka Spasitele.

~~Sirotce~~ ~~Gilem~~ (C) Svatý R. se na venuje k dogmatickým oříznutím a historickým
českým článkům svým o N. P. Božího Pokušení a jeho odporu.
Nep. božího Pokušení a jeho odporu. Zde uveden je základním
zdrojem pro všechny dogmatické zl postavení katolického rationalismu a
positivismu. Toto faj svého t. věkem
zavádějícího všechny na nebezpečí, kromě křesťanského věra a jeho pravidly
o svorech Imakulacy. Ve jménu Nepokojujeme Panny se vše po celé
stoleti' vede naprotiletí boj meni z lásky (nepokojujeme) - nem v o bez-
bezpečnosti. Mota křesťanský svět bude naděje ještě venuje volat:
"Václav, učuji jsi o Maria, po poslání křesťanům prostořího na
"Tobě neu!"

Česká sekce vnitřního Radiovaticana.cz
Radicální rozhlas

17. prosince

ústav pro studium
totalitních režimů

Ravat CECO 9-12-55 pát

V dnešním pořadu po zprávách vat. rozhlasu uslyšíte komentář: Kříšová cesta
římské kat. Církve na Bílé Rusi.

Rímské oslavy včerejšího svátku Neposkvrněného Početí P. Marie vyvrcholily v tradičním květinovém holdu P. Marie. Hold se konal u mariánské sochy na Španělském náměstí, postavené při padesátém výročí prohlášení Nep. Početí P. Marie za článek víry. Květinový hold zahájili římští hasiči, kteří s vysokého žebře položili květici bílých květů až k nohám Neposkvrněné nahore na sloupe. Rímské kat. spolky i jednotliví Římané přinášeli pak po celý den svou kytičku květin skutečných anebo symbolických, darů pro římské chudé. Zmínky za sluhuje hold římských městských autorit v čele s kard. vikárem Micarou a primátorem ing. Rebecchinim, hold zřízenec římských pohlednicích drah, římských poutníků z Rakouska, kteří práve dle v Rímě mlékáren, mrázáků, Kat. akce a Pap. pomocného díla. Čestnou stráž u sloupu měli italští strážníci spolu s kat. junáky skauty. - V předních římských kostelích se konaly slavnostní bohoslužby ke cti P. Marie. Na svátek P. Marie Neposkvrněné členové všech odvětví It. kat. akce obnovili svůj slib věrnosti (Církvi Kristu) a papeži, a ed svých vedoucích destati legitimaci na nový sociální rok 1956. - Radost římanů i poutníků zvětšil sám sv. Otec Pius XII. když přesně v poledne s okna své soukromé pracovny pozehnal všem, kteří provolávali slávu. —
hose svatopetrského náměstí radostně zazářovali.

Dnešní l'Os. Romano otiskuje vlastnoruční dopis Pia XII. gen. představenému řeholníků Třetího rádu karmelitánů v Malabaru v Indii. Tito řeholníci právě slaví 100 let trvání svého rádu. Pius XII. vdečně v listě vzpomíná, co říd vykonali pro Církev v Indii ať už tiskem, ve školách nebo pomocí misionářů.

L'Os. Romano dále věnuje zvláštní článek situaci kat. Církve v Číně. Článek je kritikou toho, co o čínské církvi piší některé západní časopisy. Vat. de-

ník nejdříve vzpomíná nedávného odsouzení k smrti 17 katolíků v Šanghaji. "Jaké byly zločiny těchto popravených katolíků? Jaké byly zločiny ostatních 1400 zatčených? Chtěli zůstat katolíky; ochotně plnit všechny občanské povinnosti ale nade vše chtěli zůstat spojeni se svým biskupem a věrní Božímu zákonu. Oltáře s obrazem Mao Tse Tunga dokazují, že zatčení Šanghajského biskupa Msgra Kiunga, zatčení kněží i kat. laiků měla za cíl nahradit Boží církev církví lidovědemokratickou, reformovanou t.zv. pokrovkovými katolíky, kteří ve skutečnosti jsou odpadlíky otrocky sloužícími komunismu." v římské v jazyce

Křížová výdech

Tito zatčení, jejichž počet v celé číně se odhaduje na 3.000, jsou naši bratří u víře, konci l'Os.Romano. Trpí proto, že se neodtrhli od Církve, že nepronesli ~~za~~ebý proti Kristovu náměstku a proti svým biskupům. O této tragedii většina ~~komunistů~~ žurnalistů, pozvaných do Číny, nemá ~~nic~~ říci. nanejvýš opakují lži, které jim pověděl komunistický funkcionář, stojící v čele úřadu pro církevní záležitosti, aby pomalu zničit náboženství a donutit věřící, aby se obrátili ke komunismu".

Mey'

Na Kat. universitě B.S.Páně v Miláně se konalo inaugurační zasedání nového akademického roku. Byl přítomen milánský arcibiskup Msgr. Montini a pres. it.republiky Gronchi, kterého zvlášt srdečně pozdravil rektor univerzity P.Gemelli, františkán. P.Gemelli připomněl všem křesťanský program, který si pres. Gronchi vytkl při vstupu na pres. stolec.

Polští katoličtí biskupové konali společné porady při mariánské svatyni v Czenstochově. V společném pastýrském listě biskupové se obracejí proti t.zv. vedecko marxistické propagandě komunistů. "Věda vede k Bohu", píší biskupové. Papežská akademie ved čítá mezi své členy řadu předních vědců z celého světa; několik je věřících katolíků, kteří učinili velké vedecké objevy. Biskupové též vyvracejí obžalobu, jako by Církev byla reakcionářská. "Kristova Církev rozvíjí schopnosti mysli, které jsou kvasem materiálního, sociálního a kulturního pokroku. Katolická morálka dovede odstranit všechny překážky, které se staví mezi národy, dovede odstranit vše, co činí nesnadnou vzájemnou koexistenci v míru a v pravdě, a co by mohlo zničit mír a sociální blahobyt. Církev nedává přednost bohatým na úkor chudých. Právě naopak Církev nejednou pozvedla svůj hlas na obranu slabých a vykořisťovaných, třebas si byla vědoma obětí a útoků, jimž jde proto vstřic. Církev ~~ne~~usobí v duších svých věřících revoluci, ale je to revoluce jež nezná obětí na životech ani materiálních skod; ovocem této revoluce je mír a klid."

Zakladatel a předseda hnutí kat.dělnické mládeže JOCu ka. Cardijn se vrátil ze studijní cesty po středním východu. Kan. Cardijn prohlásil, že jeho hnutí se slibně šíří v Libanonu a Syrii. Nové odbočky hnutí budou založeny v Egyptě, v Zajordánsku a v Izraeli. Podle slov Kan. Cardijna Hnutí kat.děln.mládeže ukáže národům středního východu, že být křesťanem znamená nejen plnit osobní křesťanské povinnosti, nýbrž i prakticky zachovávat přikázání křest.lásky ~~h~~ *úložn*

kat

Křížová cesta Církve na Bílé Rusi.

Snad v žádné jiné evropské zemi nemusilo křesťanství vytrpět tolik protivensví, pronásledování jako Bílá Rus. Tato země se rokládá na přehraně dvou světů a kultur, východní a západní, které právě tam zápolí o prvenství. A právě v těchto bojích se křesťanství za tisíc let svých dějin stalo kámenem úrazu a nejednou přímo zbraní hned v rukou jedné strany, hned v rukou druhé strany. Náboženská unie z r. 1596 dala zemi klid na 250 let; za tu dobu se Bílá Rus proměnila v jednolitou zemi po ztránce kulturní i náboženské i většinou katolíku. Než i tento klid byl vykoupen vnitřními boji a bolestnými zásahy zvenci. R. 1839 se Bílá Rus znova octla pod mocí Moskvy: náboženská unie byla zrušena, a přední národní pracovníci pronásledováni. Zemí se v prvních letech ~~XX~~ století přehnala několikrát válka, ale zemi svolna dvacet let druhá svetová válka bodu nepřinesla. Národ Bílé Rusi nese dodnes težký kříž a trpí duchovní mučednictví. Přízrak bezbožec komunismu byl nahrazen hákovým křížem novopohanského hitlerismu, než na jeho místo se pak znova vrátil bolševismus, který dodnes šíří svůj dech smrti, žalářů a nenávisti.

Všimněte si dnes krátce bolestných osudů Bílé Rusi za poslední desíletí.

Až dějiny podají úplný přehled materiálních a morálních škod i obětí na životech, které kat. Církev vytrpěla za prvních let bolševické revoluce.

Na troskách ~~zrusených kvetoucích diecézí Mohilevské a Minské~~ byla r. 1926 ustavena apoštolská administratura Bílé Rusi s biskupem Msgr. Boleslavem Sloskanem v čele. Stalo se tak, když byly zkalmy pokusy bolševiku založit schismatiční kat. diecézi. Za její hlavu byl určen býv. prof. Kat. akademie v Petrohradě, Dr. Josef Bielahalový. Ten ale prohlédl i pravé úmysly komunistických hlasatelů svobody náboženství; odmítl nátlak, aby přerušil styky s Rímem. Tento svůj statečný postoj musel zaplatit osobní svobodou a nakonec násilnou smrtí. Za

Než ani ap. administrátor Msgr. Boleslav Sloskan nebyl nechán napokoji.

Policejní šikany, otevřené pronásledování bylo jeho osudem. Nakonec mu bylo z nemožně vykonávat jeho pastýřský úřad a 16. září 1927, tedy rok potom, co se ujal řízení diecéze, byl zatčen. Za 6 let následujících prošel celkem 17 věznicemi, koncentračními tábory a mučírnami.

3 roky strádal na smutněproslulých Solověckých ostrovech blízko Sev. polárního kruhu, 2 roky byl na Sibiři. I v těch truchlivých místech se setkal se svými diecésany, v tajgách a lesích sloužil pro ně tajně msi svatou a zpovídal je. 2. ledna 1933 byl Msgra Sloskan osovobozen a vypovězen z Ruska výměnou za jednoho lotyšského komunistu. Po zatčení Msgra Sloskana byl klerus jeho diecéze - 59 kněží likvidován: žálářemi, deportacemi a smrtí. Když r. 1941 zemí obsadili němečtí vojáci, nebyl z oněch kněží nalezen ani jeden.

Také věřící katolíci byli rozptýleni: do Ruska a na Sibiř. Než ani za okupace Němců ~~nebyly~~ zemí duha míru. Mnoho kněží zahynulo v žalářích ktere obyvatelstvu doprála trochu náb. svobody, takže se země jakoby vzpamatovala a obnovené semináře dalí lidu několik kněží

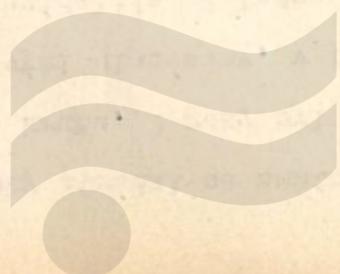
následkem nespravedlivého udání okupačním úřadům. R. 1945 přišla krvavá pomsta bolševiků. Tisíce osob bylo barbarsky postríleno bez jakéhokoliv soudu, na pouhé udání ze špináže. Mezi oběťmi vojáků a tajné policie NKVD byli i katoličtí laici, kněží; ani žen a dětí nebylo ušetřeno. To však byl jen začátek. Dalsí tisíce Bělorusů byly obžalovány z vlastizrady a kolaborace s Němci. 20 let nucené práce, byl rozsudek, jemuž ušla jen malá část obyvatelstva Majetek ~~zabaven~~; jen s oděvem, který měli na sobě, a který jim nejednou byl též sebrán, byli tito ubožáci deportováni k polárnímu kruhu a na Sibiř.

Jen holé zdi a hromada ssutin zůstaly z katolických kostelů, kromě těch, které byly odevzdány kolaborující ruské pravoslavné církvi. Snad jedenči dva kostely ~~jsou otevřeny~~, aby komunisté měli co ukazovat návštěvníkům z ciziny a jim dokazovat, že na Bílé Rusi je náboženská svoboda. Po zatčení ap. administrátora Msgra Sloskana a po likvidaci katolického kleru byly kostely uzavřeny a jejich majetek movitý i nemovitý zabaven. Mnoho kostelů bylo upraveno k svatokrádežným účelům: katedrála v Minsku na př. byla proměněna v garáž, kostel sv. Šimona a Judy rovněž v Minsku, byl před druhou světovou válkou užíváno jako filmového sálu, za Němců byl vrácen původním účelům, komunisté jej ale proměnili v technickou rozhlasovou laboratoř. Kostel v Slucku se stala továrna na syrup. Tak či podobně bylo zničeno a znesvěceno 237 kat.kostelů. K tomuto číslu bychom měli ještě připočít pravoslavné církve,

*krátký původní dřívější stav vč. vy
odpočávající pravoslavné církve*

Tak byly na př. zničeny jen ve Vitebsku dynamitem r. 1936: katedrála Nanebevzetí P. Marie, kostely sv. Jižího a Zmrtvýchvstání Páně, v Minsku katedrála sv. Petra a Pavla a kostel zvaný Železničářů; katedrála v Slucku a Kojdanavě; chrámy ve Fanipolu, Rudzici a jiných 218 menších měst. Vzpomene-li konečně na strašné duchovní a morální škody, na zkázu mládeže jež jsou následkem bezbožecké nauky komunismu a jež jistě najdou ony materiální škody jen převyšují, pak snad máme dostatečný obraz o utrpění a křížové cestě, jež je údělem Bílé Rusi. Bělorusové však nezoufají ani ti dobří ani ti v zahraničí. Věří, že povstane a bude žít zase jejich země a v jejich kostelích se budou proslovývat písně věřícího lidu. Práve utrpení je toho zárukou.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

---Ned. zvony -uslyšíte mesiánská proroctví velkých proroků
a o poesii adventních rorát.

Zprávy:

<Příběhy z vnitřku>

Dnes ráno papež Pius XII přijal v audienci skupinu univer-
sitních studentů z Barcelony ^{ve sdružení v "Estudiantina"}. Sv. Otec
jim adresoval slova povzbuzení a přání.

Mar. myšlenka, jak bývá uvěřejněna každého dne ve vatik. listě,
zní dnes takto: "Maria potřela hlavu hadovu. Hlava je dáblová. Tě-
lo hadovo však je utvořeno z ubohých hříšníků, kteří svým dobrov. provinami
s hlavou jsou předmětem soucitu a něhy se strany Panny, která touží
po jejich obrácení." (Myšl. = vlastn. ke článku Aut. Ma Claret)

Právě vyšlo nové dvojčíslo officiálního papežského listu: Acta Ap.
Sedis. Obsahuje důležité proslovy Sv. Otce z posledních týdnů; dále
různá breve, jimiž ~~Papež~~ Pius XII je jmenován patronem dieceze
Camagua na ostrově Kuba-kostel sv. Anny ~~ještě~~ v Jerusaleme se povy-
šuje na basilica minor atd. Mezi dekrety posv. kongregace obřadů,
jež jsou v tomto čísle uvěřejněny, jsou ony, jimiž se zahajuje beatifi-
kaci kanonizační proces služ. B. Frant. Faá, narozeného v Alle-
ssandrii v Italii r. 1825.

Milánský arcibiskup Msgre Montini zvláštním listem vyzval klerus
a věřící k přípravě duší na ~~80~~ narozeniny papeže Pia XII. jež připa-
padnou na 2. III. 1956. Tato duchovní příprava má spočívat v modlitbě
děkovné, dále v šíření papežova učení a v vových dílech-výchovných
vzdělávacích a charitativních.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Adventní homilie: Zvěstování.

"S nebe posle vychází, od Boha poslaný" .. tak začíná známá adventní písň. Uvádí nám na mysl tajemství čistě adventní. Zvěstování předcházelo Narození Páně a je přípravou vánoč. Poodhrnme závoj z intimity onoho tajemství, ^{jak je} které sv. Lk zvěděl od vyvolené Panny.

V malém galilejském městečku-Nazaretě- v domku ze skály žijí 2 lidské bytosti zvláštním životem. Josef, který vykonával řemeslo tešařské a Maria, zaměstnaná domácími pracemi. Oba učili slib ustavičné čistoty. Bylo to trochu divné, máme-li na mysli lidský i božský účel manželství. Jich manželství však bylo výjimečné, neboť obě bytosti byly výjimečné. To, co je očekávalo, vymkalo se z obvyklého rámce.

Manželství Josefa a Marie bylo symbolické. Oba obětovali stvořiteli pokolení lidského tvůrčí síly. U všech pohanských národů na východě i na západě konečně i u židů - to nejlepší, neposkvrněné bývalo obějtíváno božstvu na oltář. Tak některé bytosti vyvolené s týmž úmyslem obětovaly ve svém těle den za dnem tvůrčí sílu jako hold tvůrci, zdroji všeho stvoření.

Výjimečné manželství znamenalo i zvěst; věstilo příchod jedné věci, jedné události, příchod tajuplné bytosti, kterou obyčejná logika nechápe. Měl se naroditi Bůh. Nekonečno mělo sestoupit a odět se, spojit se s konečným. To je div tak nezměrný, že nás nemusí udivit ani zázrak menší, před nímž se nacházíme, že totiž panna počne a uchová panenství před i ^{narození} o ^{před} dítka. Je pravděpodobné, že jak snoubenec tak i snoubenka cítili cosi ve své duši - jakousi nejasnou předtuchu, nevyšlovenou tužbu, skrytý hlas, který mluvil v jejich nitru. Jakýsi zábřesk radosti i stín bázně - tak jak tomu bývá při výším volání, v náklonnosti k vznešeným, heroickým věcem. Obě ty duše si uvědomovaly, že nějaká mimořádná věc se k nim blíží, ač ji nedovedly přesně označit, tím méně vyjádřit. Nyní přišlo to nejasné, co Maria očekávala.

Přišlo poselství. Zprítomnime si ~~je~~ onu věkopamátnou scénu svou střízlivou fantasií. Bylo to as večer nebo v noci, když ruch práce a boju ^{z utěšení} a kdy se probouzejí naše osobní vnitřní síly. Stíny noči houstly a Maria pokleká tváří k nebi obrácenou - Její mysl se

obrací k nekonečnu, její sráce zatouží po Bohu. Tu nadešel okamžik, ^{Neboj} zjevičí jejího určení. Maria řeptá: Pane! a hle zjeví se an- děl a zdraví takto: Zdrávas, milostiplná, Pán s Tebou, požehnaná ty mezi ženami! - Při tom tajemné světlo naplnilo jizbu. Maria se lekla; ^{andělské} ^{Panna} ^{požehnání} onen jas i pozdravení ^z naplnilo bazní. - Neboj se Maria, neboť jsi našla milost u Boha - počneš v životě a porodíš syna a nazveš jménem Ježíš. Synem nejvyššího bude - Pán mu dá trůn Davida, otce jeho, ^{výšší} bude panovat a království jeho nebude koncem."

Kterak se to stane, ^{poněvadž} muže nepoznávám? - řekla M. k andělovi. - Duch svatý sestoupí ^z v Tebe a ^{co} to svaté ^{se} z tebe narodí, slouti bude Syn Boží. -- Maria je zmatena ještě více. Vždyť se jedná o věc tak neobyčejnou, která se ^{vymyká} obyčejným nákonům; omezený lidský rozum nestačí je pochopit. Maria, ^{však} přece věří a poselství přijímá, neboť podivuhodné zjevení se představuje jejím očím tak jasně, až nenalézá ^{ovšem} vysvětlení. Bůh však chce, aby pravda byla i lidsky přijata. Proto anděl dodává: Jsem archanděl Gabriel a ^{na} zvěst ^{ujít} ^{fetu} že muži tvé příbuzné Alžběty, že i ona počne v životě svém ta, která slovo neplodná. Jdi na hory judské a viz ten div, neboť není u boha nemožná nižádná věc.

Tu Maria sklonivši hlavu zvolala: "Ejhle Áívka Páně, staniž mi se podle slova tvého!" Anděl zmizel v stínu noci a M. povstavši ^{za} hleděl hvězdnému nebi. -- Maria je matkou. Stal se čí, zázrak, který nespouští jen v současnosti mateřství a panenství. Dokonal se čí větší nekonečně než je stvoření světa. Mariino: Stan se - způsobilo, že čí věčné slovo, které bylo od počátku u Boha a skrze něž všechny věci byly učiněny, stalo se tělem. Stvoření světa je tajemství, ale přece jaksi srozumitelné. Nekonečný stvořil konečno. Utělení Slova však znamená zvrácení všeomíra, v kontrastu ~~s~~ ^{proti} přidřízeným ^{Fidem}. ^{harmoniem}. Nová harmonie doplňuje odvěkou harmonii Tvůrce a stvoření. Po zvestování v Naz. země usíná až do nejjazazších končin, zic netušíc. Spí trpící lidstvo: spí věznové, ponížení, chudí i nemocní, zkla- ní i smutní, spí i svatí. Jen hřich bdi - v kasárnách tetrachových, v římských trikliniích, bdi bandité hořovící se k lúpu. Je to obraz oniženého lidstva - nejen utrpením, ale i rozkoší. Obraz, který se šíří na všechny světové strany; a v něm je nyní ~~zastíněn~~ ^{zasazen} div Nazareta: Slovo Tělem učiněné.

Co se zatím dalo v sraci Mariině? To vždy lákalo mistry, uchovního života. Hleděli se vmyslit ve vnitřní život Mariin v obě jejího adventu. -- Mariino panenské lůno bylo neposkvrněným svatostanem; odtud vystupoval nejčistší incens její adorace. Vnitřní život Mariin v onech dnech měl e ani dobré vypočít. Omilostněná Panna Žila v intimním spojení s dítkem Bohem, které nosila ve svém lůně.

Duše Ježíšova blaženým patřením byla ponořena v jas božství a ono světlo zářilo i na matku. Maria připadala očím andělů jako žena oděná sluncem - celá záříc světlem svého Syna, Její city dosahovaly výše její víry. Soustřídovala v sobě všechny tužby a aspirace lidstva, které očekávalo Spasitele Boha, ba ještě větší měrou. Jaká to musela být horoucnost jejích tužeb! Jaká jistota důvěry, jaká vroucnost lásky!

Prosme naši paní, královnu patriarchů a proroků, aby se s námi podělila o své tužby, které plníly její srdce v oněch požehnaných dnech ~~(jež) předcházely~~ narození Ježíšovým narozeninám!

Amen

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Sv. Otec Pius XII. přijal dnes ráno v slavnostní audienci nového velvyslance ~~jihov.~~ republiky Kolumbie při sv. Stolici, pana Aurelia ~~C~~recedo Ajerbu, který Piu XII. odevzdal své pověřující listiny. — Přesně v poledne sv. Otec s okna své soukromé pracovny udělil své požehnání tisícům Římanů i cizinců, kteří se svatopetrského náměstí ~~Piu~~ XII. radostně provolávali slávu. Dovídáme se, že sv. Otec takto pozdraví římské poutníky každou neděli v poledne. Vždy ve středu se bude konat obvyklá generální audience.

Pařížský arcibiskup kard. Feltin ve svém nedávném prohlášení konstatoval velké zlepšení náboženské situace ve své zemi. "Před 50 lety byli řeholníci z Francie vypovězeni, školy a semináře zrušeny, biskup ~~ap.~~ nuncius poslan do Říma a prohlášena rozluka Církve od státu. Za 50 let práce katalíků se situace podstatně změnila. Dnes najdeme Církev ~~všude: mezi členy~~ a praktikující katolíky vlády, ve vojsku, na nejvyšších místech ve správě země, mezi profesory, dělníky, dětmi i starci. I když snad v některých vrstvách nejsou tak četní, jsou i tam, neskrývají se a svým životem podávají svědec tví víře, kterou vyznávají." 50 statkářů arcidiecéze Seviglia ve Španělsku se rozhodlo, že ve svém poměru k zaměstnancům xvedou ve skutek učení křesťanské sociální lásky. Zaručili se, že dají stalou práci většině svých dělníků a že různými pracemi pomohou vyřešit problém sezónní práce. Na zasedání byl přítomen ap. adm. arcibiskupství Msgr. Monreal, který připomněl zaměstnavatelům jejich křesťanskou povinnost přispět k ~~projektu~~ zvýšení sociální úrovně jejich dělníků.

Na ostrově Formose byla založena první katolická universita svobodné Číny. Univita má sídlo v Tung Hai; v letošním akademickém roce byly otevřeny 2 fakulty: literatury a věd. Kat. univ. má ¹⁵⁵ ~~200~~ studentů a 45 ~~studentů~~ se zapsalo. Dva kat. misionáři: jezuita P. Michel a řeh. sestra z kongr. Františkánských misijních sester P. Marie, Maria Hase byli vyznamenáni vysokými japonskými vyznamenáními v uznání za jejich dlouholetou práci ve prospěch země.

V Římě se bude konat ve dnech 13. a 14. prosince Studijní sjezd o ~~problémach~~ ^{tom} jak pomoci přestárlým osobám. Účelem sjezdu je připomenout katolíkům duchovní, sociální, politickou a ekonomickou funkci přestárlých osob v dnešním společenském životě.

Po zprávách z kat. světa uslyšíte komentář: "Týden ve Vatikánu" a pak poznámku
Clytie
Janík
 Připravujeme se na vánoce.

Zlatým hřebem uplynulého týdne v Rímě a ve Vatikánu byly bezpochyby dvě události: V úterý přijal Pius XII. v slavnostní audienci italského presidenta dr. Jana Gronchiho. Tato návštěva hlavy italského státu ve Vatikánu se stala tradicí po uzavření t.zv. Lateránských smluv, jimiž ~~zákon~~ skončil napjatý stav mezi Italií a sv. Stolicí, způsobený násilným obsazením papežského státu 1870. Návštěvu ve Vatikánu vykonal král Viktor Emanuel III., jeho nástupce Umbert, stejně jako presidentové De Nicola, Einaudi, a tento rok nevě zvolený dr. Gronchi. Vlajkami ozdobenými ulicemi jela kolona 6 aut z Kvirinálu do Vatikánu. Po obou stranách ulice della Conciliazione - Smíření - jež ústí na svatopetrské náměstí a na území Vatikánu stály špalírem oddíly italského vojska a stážníci na bílých koních. Na rozhrani dvou států Italie a Vatikánu přivítal pres. Gronchiho a min. zahraničí Martino kníže Pacelli za vat. stát. Sv. Otec setrval se svým vzácným hostem déle než půl hodiny v srdečném roz-
a jiného místu mohl pes. jde o jinou akci významnou
 hovoru v sále del Tronette. Nato pres. Gronchi navštívil (státní sekretariát
vatik.) a pak sestoupil do vatikánské basiliky, kde se krátce pomodlil v kapli N. Svatosti a blízko hrobu sv. Petra. Sotvaže se pres. Gronchi vrátil do svého paláce na Kvirinále, jménem sv. Otce obvyklou návštěvu arc.
nes. 2. 4. 6. 6.
 vatik. basiliky kard. Tedeschini. Tato návštěva a vzláště srdečný tón oficiálních rozhovorů vzbudily v Rímě a v Itálii velký ohlas: italská televize tentýž den obšírnou reportáz přinesla ještě ~~záhadnou~~, a všechny deníky následujícího dne podrobné relace s fotografií pres. Gronchiho, *věřícího katolíka*, z papežem Piem XII. *Byl to hold politického pracovníka*, který před lety ve světle křesťanských zásad začal svou politickou dráhu, a který ve své presidentské řeči slavně prohlásil, že tyto zásady bude zachovávat i na presidentském osobě) stolci. Ve svém presidente poklekl k nohám Kristova náměstka celo katolická Itálie, která si je vědoma svého poslání vůči celému světu: *misio křes. kvel.*
 Čtvrtek, slavnost Nep. Početí P. Marie byl v Itálii zasvěcený svátek. Svatěční nálada vyvrcholila u mariánského sloupu na Španělském náměstí v tradičním květinovém holdu Neposkvrněné. Zahájili jej římští hasiči, kteří *V.R.*

s vysokého žebře položili kytici bílých květů až nahoru na sloup k nohám Věnec města

P. Marie. Ríma položil ke sloupu primátor Ing. Rebecchini, provázený kard. vikářem Micarou. Po celý den pak Přicházeli římané i turisté na španělské náměstí, aby i oni složili svůj hold, květin skutečných nebo symbolických, darů to pro římské chudé. ~~Svátek Rímských~~

se konaly slavné bohoslužby a pobožnosti ke cti P. Marie: zvláště okázalé byly v basilice P. Marie Větší, v níž Pius XII. před dvěma roky osobně zahájil mariánský rok a v níž tento rok alespoň svým hlasem s lůžka nemoci zakončil. Svátek P. Marie přiválil do Ríma nové poutníky a turisty. Jmenujeme z nich jen poutníky z Rakouska, kteří zde, u sv. Otce chtěli Pánu Bohu poděkovat za státní nezávislost jíž se jim dostalo. Byla mezi nimi i malá skupina vídeňských čechů, vedená Otci Těšiteli. Víd. Čechové se v pátek ráno těsně před odjezdem sešli u oltáře sv. Václava ve vatik. basilice, aby se tam pomodlili ke Knížeti české země za svou rodinu zemř.

Blížící se vánoce probudily v celém světě z bezpochyby též u českých katalíků očekávání vánočního poselství sv. Otce Pia XII. Tato poselství se stalo již jakousi tradicí, přerušenou jen minulého roku. S radostí se dovídáme, že zdravotní stav sv. Otce, téměř osmdesátiletého, je uspokojující. Můžeme tedy doufat, že i tento rok na Štědrý den promluví k celému světu a ukáže státníkům, kde treha hledat a kde jen možno najít trvalý a spravedlivý

mír, jejž si o vánocích vzájemně přejeme. ~~Exortatio pauperum fratrum xvi a xxviii dñi~~

Svou římskou krátku zakončíme zprávou jiste radostnou. Příští sobotu 17. prosince udělí kard. vikář Micara, někdejší ap. nuncius v Praze kněžská svěcení 5 bohoslovů Pap/koleje pro ČSR Nepomucena. 4 jáhnové jsou z Čech a jeden ze Slovenska. První mše svaté budou novosvěcenci obětovat v neděli 18. pros., v koleji, na hrobě sv. Petra v basilice vatikánské, v basilice P. M. Větší a v basilice sv. Kříže. Dva z těchto novosvěcenců, vlp. Karel a ^{V našem vysílání v ned. 18. XII. o půl deváté} Vláďa pozdraví své příbuzné a přátele ve vlasti a jim alespoň po vlnách rozhlasu udělí své novokněžské požehnání. To byl nás komentář: Týden ve Vatikánu.

Chystáme se na vánoce.

Již jen dva týdny nás dělí od vánoc. Nové vánoce v nejistotě. A přece ta ekonomická a politická nejistota není nic proti úzkosti, kterou prožívají katoličtí rodiče, když vidí, jak jim ve školách a organizacích boří v srdečích jejich dětí úctu a lásku k Spasiteli Ježíškověm, příteli dítěk, aby tam nastolili chladného dědu Mráze, symbol nenávisti. Útok na Betlém, na Ježíška na křesťanskou tradici vánoc je útok na Boha a na člověka, jenž je Božím obrazem. A právě proto komunismus nemůže osvobodit člověka, ničí jej.)

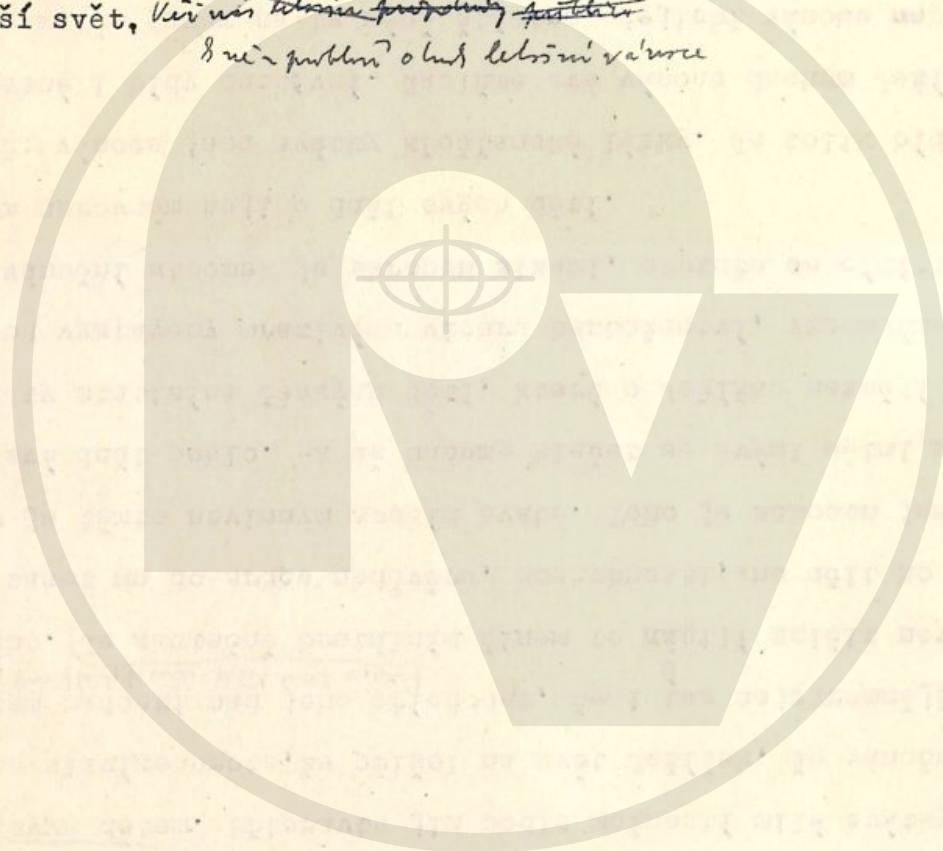
cesti k dítěti, památky

Draží přátelé vím, že neopomente vykonat vše, co je ve vašich silách, aby i letošní vánoce byly u vás opravdu křesťanské vánoce, abyste měli nejen papírový Betlém, nýbrž aby se vaše srdce ^{církevní dárky} stala skutečným betlemem, a přivítala tam skutečného živého Krista Pána pod ^{svatostními} způsobami chleba. A věnujte zvláště ^{pravidla vlastnosti} peči svým dětem. Připravte jim podle možností milé svátky. Povězte jim, že vánoce slavíme proto, že přišel na svět Ježíšek, že vánoční stromeček je výrazem radosti nad jeho příchodem, že i ten nejskromnější dárek pochází od něho. Je skutečně brutálním činem to ^ú másilit zničit nevinnou radost dítěte, zaset mu do srdce nedůvěru, pochybnosti, ano učit ho vysmívat se tomu, co je těmto nevinným srdečím svaté. Toho je schopen jen cynik, který nosí ve své duši peklo. -A až budeme klečet se svými dětmi u jesliček, vzpomeňme na ty statisíce českých dětí, které o Ježíšku nesmějí slyšet, na ty, které jsou vystaveny mrazivému vichru bezbožectví, vzpomeňme i na rodiče, jejichž vánoční stromek je skropen slzami, protože se cítí téměř bezmocnými v onom nerovném boji o duši svých dětí.

A konečně: vánoce jsou svátky křesťanské lásky. Je tolik bíd ve světě: bíd tělesné i bíd duchovní. Naplňme své vánoce duchem Ježíšovy lásky. Vzpomeňme malým darem na ty méně štastné, jejichž vánoce ^{jsou mi} nebudou tak radostné ^{ne} jsou naše. Duchem Ježíšovy lásky naplníme i své nejbližší okolí, svou rodinu. Kéž vánoční pokoj a usmíření najde cestu do všech rodin, kéž sblíží manžele navzájem, rodice s dětmi a děti s rodiči. Budeme pamatovat i na ty, kteří nevěří v poselství křesťanských vánoc, aby prohlédli ze své slepoty a našli pokoj, který marně hledají ve světě.

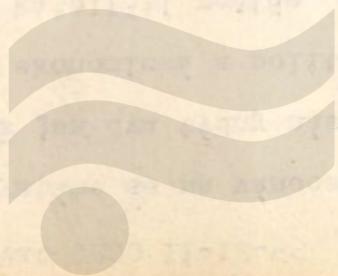
T odpuslime k neříjen, co mohl jeho falešně

Budeme se modlit i za své nepřátele. Nemůžeme milovat nepravdu. Ale můžeme a máme milovat i bloudící a hřesící a musíme jim přát a pomáhat aby se zbavili svých bludů a hríchů. Jen láska přemůže nenávist a vytvoří nový lepší svět, *Kterou totální propagaci zastavit?*
S ním probíhá o hru letního ráno

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

---U.C. zprávy z domovova - o novém tažení kat. sev amer. za svobodu víry.

Zprávy:

Sv. Otec bude sloužit půlnoční mše sv. o vigilií Bož. Hodu ván. ve své soukromé ~~pří//~~ kapli. Papežova půlnoční mše sv. bude vysílána vat. rozhlasem.

Papež Pius XII přijal dnes ráno v slavné audienci nového mimoř. velvyslance ~~sv. Stolice~~ republiky Kolumbie, jenž odevzdal Sv. Otci své pověřovací listiny. Jest jím býv. delegát u Spoj. národů a několikerý býv. ministr kolumbijský Dr Aurelio Caicedo Ayerbe.

Ve čtvrtek na svátek Nep. Početí Sv. Otec přijal v audienci členy Catholic Relief Services, katol. pomocné akce a měl k nim anglický proslov. Mluvil o milosrdné lásce, již oni představují a osvědčují. Pravil: "Vaše služba je víc než sociální služba. Je to služba lásky. Dáváte chléb pro tělo, oděv na ochranu proti zimě, snažíte se vlít do raněných duší olej poselství Kristova, jež dává naději i odvahu. Je třeba osvícené víry, aby láska k nuzným neochladla ~~nevdečnosti~~ ^{příjemnost}. Tak jak Bedřich Ozanam, apoštol charity, vše v každém chudém obraz Boží." Pravil papež Pius XII ve čtvrteční audienci členům Catholic Relief Services, kteří pracují v pobočkách v Italii. Je to katol. Charita USA, známá pod jménem NCWC a ~~je~~ ^{je} pomáhá ve všech svob. zemích.

Včera v neděli Sv. Otec udělil zvláštní audienci účastnícům III. Nár. Kongresu ~~dělnické~~ katol. mládeže. Bylo přítomno 500 dívek ze všech částí Italie a také i ze zahraničí. Mezi nimi byly i ty, které zvítězily v závodech náboženské kultury. Skupina byla vedena předekyní dívčí Kat. Akce Dr Alda Micelli. Sv. Otec projevil zájem o jejich práce, o výsledky kongresu, blahopřál vítězkyněm v závodech a poděkoval za jich dary - produkty to jejich práce.

Kde je nyní nejvíce kněží? Podle zprávy Salzburger Klerusblatt připadá 1 kněz v Kanadě na 470 věřících, - v USA jeden kněz připadá na 600 věřících, v Irsku 1 kněz na 720 věřících. Následuje Belgie 804, ~~asi~~ jižní Afrika. V Německu 940 věřících má jednoho kněze, - ve Španělsku 945. - V Italii 1 kněz připadá na 1.004 věřící, v Rakousku na 1.057 1 kněz, - ve Francii 1 kněz na 2.000 věřících. Mnoho kněží má Kolumbie, Mexiko, Argentina, Portugalsko, Brazílie, kde ještě jeden kněz. Amerika má v počtu užití zmínilo 10.000 věřících a na posledním místě je str. Amerika. ~~závěr~~ ^{závěr} užití zmínilo

Službu Zprávy z domova:

Podle soukromých zpráv výběrové čety, které mají za úkol očistu knižních fondů zámeckých a hradních knihoven od nežádoucí literatury, působí dál ve sběrných na Křivoklátě a ve Žďáru na Moravě. Už asi 7,000.000 knih bylo zničeno. Očekává se, že do konce r. 1956 komunisté zničí celkem 10,000.000 knih. Jejich cenu vůbec nelze odhadnout. V to není zahrnuto 16 velkých církevních a klášterních knihoven: jako je strahovská, Vyšší Brod, Rajhrad, Staré Brno, kde prozatím knihy zůstávají pro nedostatek vhodného skladního prostoru.

Koncem září starosta města Florencie la Pira pozval do svého slavného města některé primatory evropských i mimoevropských měst/ hl. měst. Byl mezi nimi i pražský primátor Adolf Svoboda. Na to prolétla tiskem zpráva, že florentský *starosta* mluvil s pražským kolegou o osudu našeho arcib. Berana a obdržel od něho nadějný příslib, což je velmi pravděpodobné. V minulých dnech pražský komun. rozhlas vysílal prohlášení primatora Svobody, který popřel všechny ty zprávy i že vůbec mluvil ve Florencii o propuštění arc. Berana. Stalo se tak jistě na nátlak komunistického režimu, jenž tedy nemínil propustit arc. Berana z vězení.

+

Zvýšené tažení za svobodu víry v USA.

Naši američtí krajané nezapomínají na trpící bratry a sestry ve staré vlasti. Když zatím selhala politická jednání, naši čeští katolíci-starousedlíci v USA podnikají ~~organizovali~~ velkou akci za svobodu křesťanství a to právě v těchto dnech. K svátku Nep. Početí naši duch. vůdcové v USA vydali svým krajanům prohlášení, které uveřejnil chicagský Katolík 8.XII pod titulem: Zahajujeme zvýšené tažení za svobodu víry.

První výzvu měl dp. Karel Kolek, ředitel české bened. tiskárny v Ch. zejména k našim doma. Další manifest vyhlásil njd. opat Ambrož Lev Ondrák, jenž je nyní nejvyšším círk. hodnostářem a duch. vůdcem českých katolíků v světě. -- Oba naznačují, že byla zahájena velkorysá akce, která povede k svobodě křesťanského žáboženství nejen v našich zemích nýbrž i na celém evropském východě. Zmíněný časopis Katolík uveřejnil obě vázky. Nejprve proslov dp. K. Kolka. Zní takto-----

Manifest nejd. p opata Ondráka zní takto.....

*pedagogické a zájmové
naučné činnosti*

z právy z katol. světa
--uslyšíte kapitolku z kře nauky: Mesiáš a mesiásšatví

Zprávy:

Článek, který nedávno vyšel ve Frankfurter allgemeine Zeitung o sklonu katol. Církve ke koexistenci-dává vatkán^u listu L Osserv. R. příležitost k vyjasnění pojmu o těchto hlasech dohody mezi státy ovládanými komunisty a Církví. — Německý list — Tak píše dnešní Vat. list nadhazuje možnost, že by komunismus mohl být pokřtěn. Nikdo ovšem nemůže vědět, jaké jsou úmysly Prozřetelnosti, avšak za daného stavu věci není možno srovnávat komunisty a barbary V. století. Tito měli jakési náboženství, byli většinou křesťanskými ariány, a cítili duchovní a občanskou přitažlivost Říma, komunisté však osvícení pravou vědou, jak říkají, a my pohřízeni v temnoty předsudků, víti se civilizovanými a my barbari. Nás chtějí obrátit a nikoli aby námi byli obráceni. Od r. 1917 se jejich postoj nezměnil, ba naopak během let se stal více systematickým a chytřejším. — Za takových okolností je nebezpečnou ilusí-představovat si křesťanský komunismus. Jediná věc je tu možná: a to víra, v případě nutnosti až k heretickému svědectví, Vat. list pokračuje: "Tvrzení frankfurtského listu, jakoby cesta řím. poslance Nenniho do Moskvy a do Číny byla dojednána se stát. sekretariátem, je zprávou naprostě vymyšlenou. — Všechny tyto projevy-tak uzavírá Vat. list-prozrazují původ, který netřeba bliže označovat. Jediná věc je jasná: pravé uvolnění napětí na poli náboženském nezávisí lež od katolicismu ani od Církve, nýbrž jedině od vlád, které kle utlačují a utiskují Církev a učinit ji v předmětem komunistické propagandy. Tato by byla pak nesporně i materiellě zničena, až by se soudilo, že už víc neslouží. — tak dnešní l Osserv. R. vyjasňuje pojmy o koexistenci."

Jako v minulých letech i letos křesťané bydlící v Izraeli, jsou oprávněni překročit demarkační čáru a odebrat se o vánočních svátcích do Starého Jeruzalema. Toto rozhodnutí je výslědkem jednání mezi komisařem jerusalemským a jordánským ministerstvem zahraničí. Poutníci mohou překročit demarkační čáru a zůstat tam 3 dny a to ve 3 termínech: Katolíci a protestanté 23.XII-rozkolní Řekové 6.I. a 16.I Arméni.

Mesiáš znamená tolik co pomazaný Páně-christos,-Bohem už prvním lidem slíbený a v plnosti časů poslaný Vykupitel. Z ~~zákona~~ byl ~~mazyl~~ i Mesiáš pomazaný Páně ~~bezván~~; později ~~tento jmeno~~ byla přeneseno jen na slíbeného Mesiáše a Syna Božího.

Mesianismus je souhrn židovských ideí vzhledem k Mesiáši a k době mesiánské. Mesiánství ve smyslu Vykupitele nebylo jen tužbou židovskou, nýbrž všeobecnou. Zaslíbení Mesiáše ovlivňuje celé dějiny lidstva od počátku. Tato idea spočívala na temné vzpomínce, že člověk zažil jedenkrát lepších časů a zas je očekával a také ovšem na všeobecném vědomí hříšnosti, které buďilo touhu lidstva po vykupiteli.

Idea mesiánské budoucnosti je základem celého starozákonného zjevení a cílem St. Zákona. Uskutečnění této idee je předmětem novozákonného a posledního zjevení.

Pravým Mesiášem jest ten, jenž přijíti měl t.j. Ježíš Kristus. — "Jsi-li ten, který přijíti má aneb jihého čekati máme? — tak se Ježíše tázali poslavé Janovi. — Ondřej setkav se poprvé s Ježíšem, radostně oznamoval svému bratru Šimonu Petrovi: Nalezli jsme Mesiáše.

Žena Samaritánka u studnice Jakobovy doznala: "Vím, že Mesiáš má přijíti." — A Ježíš dodal: Jest to ten, který mluví s tebou." /J, 4, 26/

Za časů Ježíšových idea mesiánská byla porušena. Židé v rozporu s prvotními ideály s ní spojovali aspirace nacionalistické. Z Vykupitele zůstal jen původ z rodu Davidova a jeho slavné aspekty, želovem Mesiáš pozemský. Pozdější židé nebyli s to chápout trpícího Mesiáše.

Proto Ježíš neužíval často tohoto názvu. Spíše chtěl objasniti prvotní pojem očekávaného Mesiáše a pak se jím prohlásí.

proto Pán Ježíš s oblibou užíval jiného názvu, který vzněcoval ducha, aniž ho odváděl od pravého mesiánství t.j. Syn člověka. Tohoto názvu užil o budoucím Mesiáši prorok Daniel. Vztahoval se k osobě Ježíšově a ~~obsluhoval~~ výsady mesiášské Syn člověka jakožto Pán a soudce veškerenstva.

Tento název naznačoval současně i zdánlivou slávost a blahosklonné bratrství, výkupné utrpení, zkrátka LÍDSKOST, tak charakteristickou pro úkoly Mistrovny. Ježíš ovšem nazývaje se Synem člověka, byl rovněž i synem Božím. Za to, že si osoboval tento titul ve smyslu nadpřirozeném, byl odsouzen jako rouhač.

Ježíš chtěl plně uskutečnit messianismus v autentickém smyslu židovském a předstihl nekonečně vše, co se dalo o Mesiáši očekávat a myslet.

Syn Boží-to byl jeden z mesiášských titulů od dávna třebas v Z. 2:
" Řekl Pán Pánu mému, od věčnosti zplodil jsem tebe". S. Pavel mluví
o preexistenci Ježíšově jako o věci známé tehdejším křesťanům;
převzal ji tedy z prvních křesťanských katechesí. Pro monotheistu
zplození ~~Boží~~^{v alio} Boží nemohlo znamenat nic jiného než zrození Syna
v jediném božství od věčnosti.

Víra ~~že~~<sup>že Ježíš Kristus ~~jakžto~~<sup>je Syn Boží ~~nebyl~~^{nebyl} historický ~~na způ~~^{na způsobem}
sob apotheosy římských císařů, nýbrž pochází z první společnosti.
Ježíš byl uznán už za svého života jakožto slíbený Mesiaš.</sup></sup>

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnes jsme pro vás připravili dva komentáře: Církev v Japonsku a pak Sjezd laických apoštolů jihovýchodní Asie."Dříve si posl. zprávy vat. rozhlasu.

(obecné)
 Obvyklé středeční audience u sv. Otce v sále delle Benedizioni se také dnes súčastnilo nekolik tisíc věřících z Italie i z ciziny. Zmínky zasluhují poutníci z Rakouska, mezi nimiž byl výbor pro postavení kláštera Karmelitek v Mariazell, dále šapnělští studenti z Valencie a skupina dudáků z Kalabrie v jižní Italii, kteří sv. Otci zahráli několik charakteristických vánočních motivů. Sv. Otec k přítomným krátce promluvil italsky, španělsky, francouzsky, německy a anglicky, a všem udělil své apoštolské požehnání.
Ústřední výbor
 Papežské komise pro film, rozhlas a televizi konal včera své zasedání. Přítomní preláti i katoličtí laici poděkovali v záv. prohlášení Piu XII. za jeho alocuce o ideálním filmu a vyzvali katolíky, aby podle svých možností přispěli k uskutečnění *ideálního filmu*. Bylo ohlášeno vydání knihy "Církev o filmu", je to souhrn dokumentů sv. Stolice i biskupů o filmu.

Sv. Stolice bude mít vlastní stánek na Světové výstavě v Bruselu 1958. Bude názorně představena celá křesťská nauka, od stvoření světa až k založení Církve J. Kristem, dále dílo a rozšíření Církve a její přínos k moderní kulturě a přítomnost Církve uprostřed dnešního světa techniky a industriálisace. Katolická Italie se připravuje na svůj 15. národní eucharistický sjezd, který se bude konat v Lecce od 29. dubna do 6. května příštího roku. V rámci této přípravy je vyhlášen na 28. prosinec den dětí, pod heslem "Den nevinnosti". Na *t. zv. mexickém* sjezdu pokrokových katolíků ve Varsavě bylo poukázáno na nutnost konat podobné sjezdy i v západní Evropě. Bylo též řečeno, že to je spojeno s velkými nesnázemi, jednak protože by bylo těžké najít lidi k propagování takvého sjezdu, jednak protože západní katolíci se dívají vesměs s nedůverou k těm, kdo kolaborují s komunismem.

Ve všech kostelích Anglie se konají modlitby za uzdravení westminsterského arcibiskupa kard. Griffina, který byl min. týden stížen srdeční mrtvicí. Nemocnému kardinálovi zaslal své apoštolské požadavky brzkého uzdravení sám sv. Gen. shromáždění Spoj. národu vyzvalo všechny národy, aby pokračovaly v pomocné akci ve prospěch arabských uprchlíků z Palestiny. Zaslhuje připomenout, že papežská komise pro Palestinu, založená Piem XII. 1949, vydala ve prospěch arabských uprchlíků potraviny, štastvo v ceně 25 milionů amerických dolarů. Na všech školách ve Spoj. státech, severoamerických řízených řeholníky rádu Tov. Ježíšova vzpomenou v nedeli 11. března 400. výročí smrti zakladatele tohoto rádu sv. Ignáce z Loyoly. Školy ježíškají letos 97.000 žáků a stud.

v USA.

Začátkem tohoto měsíce habešský císař Haile Selassie I. slavil 25. výročí svého vstupu na trůn. K oslavám poslal sv. Otec Pius XII. zvláštní misi, a tím podal nový důkaz svého zájmu a otcovské starostlivosti o tuto dalekou zemi, z velké části křesťanskou, ale od Říma odloučenou.

Víra v Krista pronikla do Habeše již za dob apostolských; ve Skutcích apo- královny. Jména stolů čteme, jak jáhen Filip pokřtil komorníka etiopského Karmelitu biskupů z oněch krajin se objevují i na prvních církevních sněmech. Za boju 449 kristologických a zvl. po sněmu v Chalcedonu se řečtí spolu s ostatními africkými biskupy octla v schismatu - monofýsitském, jež uznávalo v osobě Krista jen jednu přirozenost, a to božskou. A přece bychom nenašli v Habeši onu nenávist vůči Římu a papeži, s níž se setkáváme tak často u jiných schismatických národů. V 8. století vpadli do země mohamedáni; obrana nezávislosti země a křesťanské víry sjednotila zemi. Ale meč a fanatismus mohamedánů byly silnější: největší jejich náporu oddaly jen kláštery, kde se schysis- i když po stránce dogmatické upadají do křesťanů matické křesťanství udržovalo v 13. stol. pod vlivem alexandrijské křest. obce, rovněž schismatické, toto křesťanství povstalo k novému životu. ▷

Již proto se římská Církev o Habeš zajímala, a nejednou se pokusila o hromadné sjednocení celého národa s Matkou Církvi. Zmínky zasluhují pokusy vykonané za křížových výprav, v 16. a 17. století; nutno přiznat, že jejich neúspěch (zavinilo též malé pochopení pro místní zvl. liturgické tradice) Zájem Církve o Habeš znova oživil, když evropské mocnosti začaly kolonisovat Afriku. Byli posláni do země noví misionáři, a několik jich položilo i život při této unionistické práci. Jejich práce však byla korunována částečným úspěchem. R. 1895 byl založen kat. koptický patriarchát se sídlem v Alexandrii a na něm byly učiněny závislosti rodící se kat. osady etiopského obřadu.

Mše svatá se slouží podle koptického obřadu s habeštinou jako liturgickou řecí, od 1930 jáhnové a kněží se modlí breviař, je obecně přijat celibát kněží. Také v poslední době oživila unionistická práce; její úspěch nejednou překazily politické okolnosti. Největší ránu utrpěly misie začátkem habešské války 1935-7. Po porážce Italů 1941 museli opustit zemi a slibně

se rozvíjející misie jak latinského obřadu tak i obce kat. habešské církve; (všichni misionáři italského původu.) Jen horlivostí ^{Habianus} Msgra Kidané, r. 1942 jmenovaného správcem ap. delegatury v Adis Abebe a administrátorem všech 12 círk. provincií se stalo, že kat. obce ^{v celém rozsáhlém habešském iperiu} přežily onu ránu. Zásluhou Msgra Kidané Církve nespojila svůj osud se zádnou koloniální správou, jež se v zemi vystřídaly, a dokázala, že jedinou její snahou je spása duší a rozvoj pravé křesťanské civilisace v Habeši.

Několik čísel a statistik nechť nam podá obraz habešské kat. Církve: Z 22 milionů obyvatel je něco přes 100.000 katolíků, jak sjednocené habešské Církve tak i latinníků; (schismatických ^{počet} ^{Habianus} knězů se odhaduje na 6 milionů, zbytek obyvatelstva tvoří mohamedáni a pohány. Domorodých kněží je 150; vedených ^{počet} ^{Habianus} 2 habešskými biskupy exarchy; a ^{byli již daleko} jsou apostolští vikáři lat. obřadu s 40 misionáři různých kongregací. Velký je též počet sester, jak domorodých tak i cizích. 200 bohoslovů se připravuje v 7 seminářích v zemi; Pap. kolej pro Habeš, zasvěcena sv. Štěpánu Většímu, která má své budovy přímo ve vatikánských zahradách, též dává ročně zemi několik kněží. - Habešský císař Haile Selasie studoval na misijních školách v Hararu, přeje tedy práci misionářů: řízení předního gymnasia v Adis Abebě "Teferi Mekonnen" svěřil kanadským otcům jezuitů, a nyní též řízení (nová) universita rivnež v Adis Abebě. Ve své jubilejní trůnní řeči ohlásil Neguš novou ústavu, která mimo jiné povoluje zemi svobodu náboženství a tisku. Lze se obávat, že by této svobody tisku mohly zneužít protestantské obce, aby svými tiskovinami mătly křesťany. Na ^{Na let} misionáře tak doléhá nový úkol: postarat se o kat. téměř ^{dle} ^{list} ^{mezi} ^{mej} téměř ^{šíře} upevňovali víru u svých vlastních věřících, jednak pronikali mezi ostatní křesťany, po případě i mohamedány a pohány, a tak budovali novou kat. Církve v Habeši.

Sjezd asijských laických apostolů.

Na svátek Neposkvrněného Početi P. Marie se skončil v hl. městě Filipín Manile prvý sjezd laických apostolů jihovýchodní Asie. Súčastnilo se ho na 150 delegátů a 30 biskupů z ~~13~~ ¹³ ^{"konzervativní, anglikánské i evang. farné funkce"} zemí, včetně arc. z Bombaye kard. Graciensem.

Sjezdu poslal pozdravné poselství jménem sv. Otce substitut státního sekretariátu Msgr. Angelo dell'Acqua.

~~zájka~~ Msgre Dell'Acqua vyzvedl úkol laických apoštolů a této době pro asijský světadíl tak významné: Mohou a mají se zasadit ve věčném boji za spásu duší svých bratrů a krajana. Účastníci sjezdu, končil Msgre dell'Acqua, společným poradami jistě dojdou k praktickým závěrům o způsobu jak šířit Krista ve svém okolí. Jejich poradám a snahám sv. Otec ze srdce žehná.

Pozdravná poselství poslali m.j. president filipinské republiky Magsaysay a pres. rep. jižního Vietnamu Diem. Z přednášek jmenujeme jen některé: Vrámci tématu "Asie patří Kristu" promluvil arc.z Bombaye kard. Gracias. "Odpovědnost a výchova laických apoštolů za krise dnešního světa", pojednal prof. Pap. učiliště Lateránského z Říma Msgre Pavan. Velký ohlas vzbudil projev ředitele Východního ústavu kat.university Seton Hall v Newark ve spoj. státech severoamerických dr. Pavla Sihy, který byl v letech 1945-49 velvyslancem Číny v Římě, kde se 1948 dal pokřtít. Duchovní proces své konverze vypsal v knize "Od Konfucia ke Kristu". "Síla kat. Církve v asijských zemích tak bohatých na kultury, rasy a řeči se projevuje právě v rostoucím počtu domorodých biskupů a kněží a v apoštolském duchu asijských konvertitů", pravil prof. Sih. "Kultury asijských národů musí být otevřeny bohatství katolické obecné Církve; je úkolem asijských katolíků laiků uplatnit křesťanské zásady v životě ekonomickém, sociálním a politickém probouzející se Asie."

8. prosince na svátek Nep. Početí P. Marie byl sjezd laických apoštolů jižních Asie zakončen. Asi 150.000 věřících krácelo v slavnostním průvodu za zpěv mariánských písní a za modlitby růžence na prostranství parku Luneta, kde kard. Gracias sloužil mši svatou. Chot' pres. republiky paní Magsaysayová se pomodlila zásvětnou modlitbu filipinského národa P. Marii. "Je úkolem katolíků Asie spojenými silami bojovat proti temným mocnostem, jež chtějí rozdělit miliony lidí. Církev často musela čelit pronásledováním a bojům vyšla z nich vždy vítězně, protože její síla je nauka Ježíše Krista a jednotnost jejích členů", končil kard. Gracias své kázání a sjezd.

Zmínky zaslhuje, že většina delegátů odjíždí z Manily přímo do Nangpuru v Indii, kde se v neděli začaly porady katolických laických pracovníků katolíků Indie o problémech katolického života v této zemi.

Dobrý pastýr

V dnešním pořadu pro kněze budeme pokračovat v relaci o zmenách liturgických rubrik breviáře a mše svaté. Dříve si posl. několik zpráv z kat. světa.

V sobotu 17.prosince bude vysvěceno na kněze 5 bohoslovů Pap.koleje pro československo Nepomucenum. Svěcení udělí v lateránské basilice někdejší ap.nuncius v Praze, dnes kard.vikář Klement Micara.

Milánský arcibiskup Msgre Montini stráví vánoční noc u nejopuštěnějsích obyvatel města Milána v čtvrti Porto di Mar. Milánská odbočka Křest.sdružení it.dělníků požádal veřejnost, aby dobrovolnou almužnou umožnili zakoupení vánočních darů pro ony chudé.

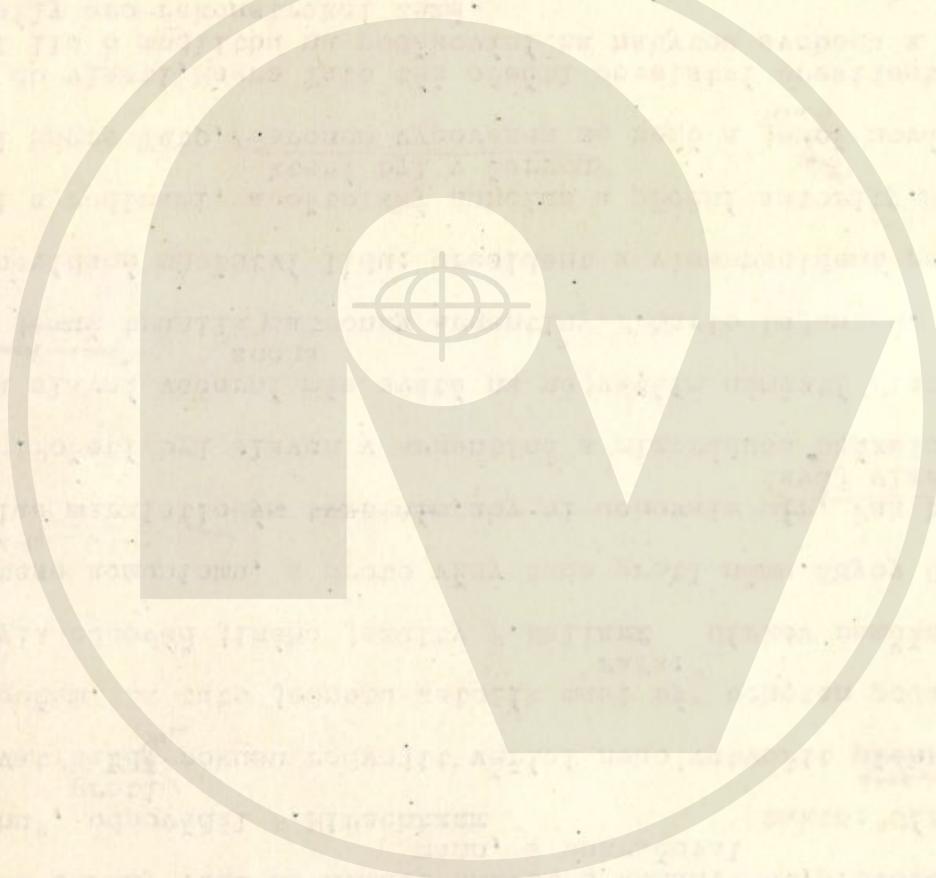
Německá zprav.služba KNA se dotázala několika předních kat.teologů na jejich mínění, zda Církev změnila či změní svůj postoj ke komunismu. "Církev nemůže zakládat tajné organizace, aby převrátila politický systém, jenž bojuje proti ní; s druhé strany však se nemůže smířit s komunismem, protože ten je proti samému Bohu", odpověděl P.Hirschmann takto: "Církev bude i nadále bojovat každý pokusu rođvojit věřící nebo vytvořit přehradu mezi věřícími a papežem. Za tuto jednotu katolík musí být ochoten podstoupit i smrt." rafa:

Podobná byla odpověď jiného jezuity P.Wallnera. Církev nemůže přijmout základní tese komunismu, a proto vždy bude proti němu. Kdyby Církev dala svůj souhlas marxistickým tvrzením, aby si uchovala mír, Pak by stvrďala svůj vlastní zánik.

Svátek Nep.Početí byl slaven v Argentině s mimořádnou okázaností. V Buenos Aires byla slavná večerní mše svatá na největším náměstí Plaza de Mayo, u oltáře, jemuž trůnila socha patronky Argentiny P.Marie Lujanské. Mše svaté bylo přítomno nevídání množství lidu: president a vicepresident republiky, řada ministrů i s rodinami, apoštolský nuncius a přední autority. Modlitby yěříčích řídil Msgre Tato, který byl v červnu vyvolezen ze země a nová vláda vyzvala

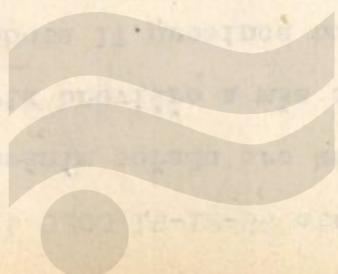
k návratu do vlasti. Msgre Tato též přečtl poselství presidenta gen.Aramburu, jenž žádal lid o modlitbu na poděkování za nabytou svobodu a na vyprošení světla a síly pro rekonstrukci země. Americký asumpcionista P.Louis Dion musel znova odložit svůj odjezd do Moskvy. P.Dion tam má být duchovním správcem katolíků zahraničních diplomatických míst P.Bisonetta, jenž byl vypovězen v březnu t.r.P.Dionovi bylo znova odepřeno sovetskými úřady povolení ke vztupu do Ruska, protože am.úřady nepovolily pravosl.arcibiskupovi Borisovi povolení ke vstupu v té míře, jak je arc.Žádal. Podobně jako P.Dion se smí stýkat jen se zahraničními katolíky, tak bylo arc.Borisovi povoleno stýkat se jen s těmi pravoslavnými, kteří

nad sebou uznávají pravomoc moskevského patriarchy. Přítomnost amerického kat. kněze v Moskvě byla dojednána mezi Rooseveltem a Litvinovem r. 1935. Od té doby se v Moskvě vystrídalo v tomto těžkém apoštolátě 5 kněží.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V rámci dnešního nábožensko vzdělávacího pořadu uslyšíte referát "Od Karla Marxe k Kristu". dříve nejprv frd. zprávu o článku vyd. den. l'Os. "Cestování po sv. Kristu".

Dnešní l'Os. Rom. pod titulem "Cestování po sev. Vietnamu" věnuje svůj úvodník návštěvě několika předních pokrokových kněží a laiků Československa

Vat. deník

v sev. Vietnamu. ~~zároveň~~ jmene jména návštěvníků a pak referuje, co

~~o návštěvě jezuitů~~ oznamilo Hanoiské ~~radio~~ ^{muži: Fr. Dralle i Nuhelne} ^{apel. vlny} v ^{v. u. V.}

v it. řeči. Návštěvníci byli vítáni katolíky podobně kolaborujícími s kom. režimem a nejednou i nakomandovanými nekatolíky; aby rozptýlili podezření

místních církevních autorit, rozdávali medailky a obrázky Pražského Jezulátka ^{muži} ~~se ucházejí o osudu~~ ^{t. v.} ^{se ucházejí o osudu} fotografovat v biskupských rousích a dekonice ^{je i dekonice} nazý-

vat biskupy. Tyto návštěvy, piše l'Os. Rom. mají svůj význam: Mají především ^(vietnamským katolíkům, dosud málo pozorný na nástrahy komunistického ukázat), že jinde, v zemích ovládaných komunisty, ^{pokrokářství} existuje tak velká náboženská svoboda, že zde přítomní samozvaní biskupo-

vé mohou podnikat daleké a nakladné cesty. Podobná situace by mohla vznik-
^{rebelie kontra komunistů} ^{zahrerli} nout v sev. Vietnamu, kdyby katolíci byli více přístupní a méně tvrdodůjní.

A dále, jestliže tato biskupové spolupracují ochotně s komunismem, proč ^{zdejší vnitřní} ^{t. v.} ^{některé} ^{nekomunistické} ^{je} nemohou biskupové Vietnamu? A konečně, zdá se, že komunisté chtějí

postavit proti kat. charakteru Církve svou vlastní nadnárodnost, a jí má sloužit i Církev. Návštěva duchovních ČSR je dalším důkazem, do jaké

míry ~~jezuitů~~ se některí kněží v ČSR zotročena režimu, a co mají (kom. ve Vietnamu v úmyslu,

Snad některý biskup či kněz Vietnamu si všiml, že oni duchovní byli samo-
^{se nekterí kněží} ^{navštěvníci vnu. H. bud. u.} zvaní biskupové; ale prostí veríci, ztracení v džungli a podrobeni neustá-

lému rostoucímu nátlaku - tom ~~nevedí~~ ^{nevidí} nic. A cestování falešných biskupů ze západu by ^{mělo} vzbudit u těchto ^{nevědomých} ^{našich} dalekých bratří,

že komunismus jim otevírá bránu k jasnému zítřku duchovní a mravní svobody a spravedlnosti."

To byl obsah článku vat. deníku l'Os. Rom. "Cestování v sev. Vietnamu".

Od Karla Marxe ke Kristu

Jednou z útěšných známk Církve dnešní doby je velký počet konvertitů. Svědčí to o její životnosti, věčné mladosti. Slyšíme o vzdelených pohanech kteří žádají o křest: v Japonsku, jižní Koreji, Africe; v křesťanské Evropě se lidé vracejí od náboženské vlažnosti k praktikování své víry, k pravé Matce Církvi se navracejí odloučení křesťané. Také moderní pohan-hitlerismus stvítí mělo své konvertity: vzpomínám jen na ~~XXII~~ Martina Bormana: celá ^{členům rodinu} ~~XXII~~ Martin Adolf po 1945 přijala křest, a jeden ze synů ^{je knězem a řeholníkem.} I komunismus je má. Jedním z nich je abbé Ignác Lepp. "Od Karla Marxe k Ježíši Kristu", tak nazval knihu, v níž popisuje svou konversi.

Ignác Lepp byl komunistou celým srdcem. Nestydí se za to ani dnes, kdy je knězem. Nazývá sám sebe konvertitou, ne odpadlíkem: neboť konverse není zlom s minulostí, nýbrž naplnění a uskutečnění všeho toho, co hledal dříve. A na otázku, kdy se rozhodl stát knězem, odpovídá: "V den, kdy jsem se stal členem komunistické ~~strany~~

29
J. Lepp ~~byl synem~~ staré námořnické rodiny. Jeho vlastní byla loď, na níž pracoval jeho otec, a 30 kamarádů, které osud přiváhal dohromady z 6 rozdílných zemí. Rodina byla prakticky ateistická. V 15 letech ^{znal} Balzaca, Zolu, Flauberta a jiné realisty minulého století. Dělnický svět ho tehdy ^{hru} jestě nezajímal, spíše jím pohrdal. Až se mu dostala do rukou Maxima Gorkého "Matka". Tehdy teprve si uvědomil své osudové společenství se všemi vyděděnci země. Nový ideál povstal v jeho duši: bojovat za osvobození vyvrhelů společnosti a trpět za spravedlnost. V říjnu 1924 - v 15 let ~~roček~~ - žádá o přijetí do komunistické mládeže. Jeho obětavost a nadšení mu získalo vedoucí. Jsou mu svěřena odpovědná místa. Protože nechtěl opustit své nové společníky, je vyhnán z domu. Prvou noc přespal ve veřejném parku, druhou v nádražní hale. ^{Získal} z koše na odpadky, ale ještěten: poznal, že solidarita dělnického světa není prázdné slovo. 1925 je poslán jako zástupce okresu do Ruska, ^{km. stan} země zaslíbené, na oslavy 8. výročí revoluce. Jeho mládí, a nadšení, viděle, vše v růžových barvách, ^{oslaven}

každé jen zdání stínů ^{o něm} omlouval tím, že ideály revoluce nemely ještě dost času se rozvinout. Žije se pro budoucnost. Ignác se vrátil z Ruska jen posílen ve své marxistické víře.

Co ho na komunistickém krédu nejvíce upoutalo, byla vnitřní jednotnost a celistvost světového názoru. Pro vše měl marxismus své vysvětlení. Pravý to opak roztříštěnosti a protiv různých filosofických systémů, které jsou předkládány mladým akademikům na západních universitách a které v těchto studentech musí udusit jakoukoliv naději poznat pravdu. Dialektika je pro komunista skutečnost, jako pro scholastického filosofa metafysika, ^{dialektika}, je meřítkem a zárukou pravdy ^{věrnosti} ostatních věd. Lepp se chce učinit užitečným pro věc komunismu. Učí se novým řečem, poslouchá přednášky nejslavnějších profesorů na francouzských a německých universitách. V Německu se stává profesorem, právě když Hitler přišel k moci, ale ^{pravý} katedru hned ztrácí. Je vypovězen z Německa, když již byl dvakrát pro politiku ^{jmenován} ve vězení. Brzy se ale do Německa vrací. Je zatčen a odsouzen k smrti. Dva dny před popravou ^{25-tiletý} hrdina a bojovník za komunismus ^{je} se mu podaří uprchnout do Moskvy. ^{je} jmenován profesorem filosofie v Tiflisu. Tam ale začíná rozčarování. Rusko 1933 není ^{jiné} Rusko 1925. Méně býdy ale též méně naděje. Režim se upevnil a nyní začíná těžce doléhat na všechny země Sovětského svazu. Nová privilegovaná třída se objevila, zase jsou bohatci a kariérysté, kteří pohrdají dělníkem a ubožáky. Rusko není beztrídní společností. Čistka následuje za čistkou, mimořádné soudy pracují o překot, popravy a transporty jsou na denním pořádku. ^{nebylo lehké} velebit marxistickou filosofii, když člověk viděl její ovoce - ^{odhalily} kapitalistický ^{tyž} ^{zpráv} ^{zpráv} řád. V Sov. Svazu byla jedna odpověď ve všech diskusích: slovo rudého vůdce. "Ani křesťan ani mohamedán se nezříká vlastního úsudku před slovy Písma sv. nebo koránu - ^{zjevenými} samým Bohem - s takovou ochotností jak to cíni marxista před spisy svých ideologů", píše Lepp. V každé přednášce ^{musí se} alepoň jednou objevit výrok Stalinův. I přátelé se báli s ním otevřeně mluvit, aby se nestali obětmi blesků politbyra. Za těchto okolností Lepp využívá Svetového mírového sjezdu v Londýně 1935 a odjíždí z Ruska, aby se nevrátil. V zahraničí navazuje styk s levicovými komunisty Trockého.

ned píšete myšíma rukama

Ale ti jsou slabí a rozdělení. V zoufalosti Lepp myslí na sebevraždu. Tu se mu dostává do rukou Sienkiewiczův román Quo vadis. Prvné setkání s křesťanstvím. Aby je poznal lépe, čte odpadlíky Benana, Loisy, Harnacka, pak i kat. teology Prata, lagrange. Konečně si koupil Nový zákon a bezpreru- sení přečtl evangelia i Skutky apoštola. Oč krásnější bylo Kázání horské než komunistický manifest.^{toho dne} Zde našel, co hledal. Žije ale ještě tototo křesťan- ství, ten živý Kristus v křesťanech? Anebo je tomu podobně jako s komunismem a komunisty? V naučném slovníku Lepp našel, že je řada křesťanských vyznání. Šel tedy od sekty k sekci. Ty ale mluvily o spásce vlastní duše, kdežto jemu šlo o spásu bratří, celé rodiny.

V této době hledání ho Boží Prozřetelnost přivedla do styku s jedním knězem ^{Lepp} jezutiou ^{jezuitou} (teologem) i znalcem dusí. Celé hodiny se odtud rozmlouvali. Co se Leppovi nejvíce líbilo (na knězi), byla ^{jeho} ucta k svobodnému rozhodnutí tazatele. Lepp nikdy neměl dojem, že kněz ho chce obrátit nebo mu vnutit víru. Co bylo tedy rozhodující, že došlo ke konversi? Poznání, že Církev je katolická, obecná, nejen jménem, nýbrž i skutkem. Katolický universalismus je něco širšího než internacionálismus, v němž ~~želal~~ dosud žil. Kněz mu ale též nezatajoval, že mnoho katolíků a dokonce i kněží tento universalismus nechápe. Jsou i katolíci individualisté.

Lepp pomalu poznal, že v katolické Církvi je uskutečněn ideál, pro něž celý svůj život bojoval. Poznal i základní omyl komunismu: ten očekává záchrany lidí jen od změny hospodářského řádu, jinými slovy pojímá člověka jen jako hmotu. S druhé strany se Lepp stále obával, že křesťané též si nejsou dostatečně vědomi, že duchovní stránka v člověku je mnohostranně podmíněna hospodářskými a politickými podmínkami, které dnes činí nemožným osvobození velké části lidstva.

Lepp čte životy svatých: svatého Františka z Assisi, sv. Ignáce z Loyoly, sv. Dominika, Karla de Foucauld. Jednoho dne praví knězi, že se chce stát jezuitou. "To není nemožné", dostal za odpověď. "Ale nemyslite, že se musíte stát napřed katolíkem?" 14. srpna 1936, rok po odchodu z Ruska, byl pokřtěn, na svátek Nanebevzetí P. Marie přistoupil k sv. přijímání. Po letech studií na semináři [v Lyonu] byl [29. června 1941] vysvěcen na kněze.

Jan Lepp, b.v. marista

I z komunismu vedou tajemné cesty ke Kristu. Každá duše zůstává otevřena Bohu, a všude, i v omylu je zrnko pravdy, na které může navázat Boží milost. U Ignáce Leppa to byla láska k méně šťastným bratrům. Přímá cesta vede od idealismu mladého komunisty, který chce osvobodit všechny vydeděnce země až ke knězi, jenž se obětuje za vyšší záchrannu svých bratří. Cíl není zničení začátku, nýbrž ^{hluboké} jeho naplnění a zdokonalení. A jestliže člověk s upřímnou vůlí začne a se dá bez výhradně do slúžeb ideálu, pak jej Boží ^{duch} povede ^{a provede} k cíli, i když to snad nebude hned - / jako nedošel svého cíle hned Ignác Lepp ve své cestě od Karla Marxe k Ježíši Kristu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Moj. roky - duch. promluvu: Mariin Advent.

Zprávy:

Sv. Stolice oficielně uznala Vietnamskou republiku (vládu) a to v důsledku nové ústavy ze 26.X., byvši o to požádána tamější vládou. Stát. podsekretář Msgre Tardini sdělil toto rozhodnutí Vietnamské vládě a vyslovil naději, že Vietnam bude požívat míru a trvalého blaha.

Dnes v sobotu kvatembrových dnů bylo v bazilice lateránské vyšvěceno na koněze také 5 jáhnů-chovanců české koleje Nepomuce nažítra budou sloužit své l. mše sv., jeden u hrobu sv. Petra pod Vatikánskou basilikou, jiný v katakombách sv. Kafila. Česká komunita se shromáždí v Nepomucenu o 11. hod., kde bude poslední přimice. Novokněží udělí také rozhlasem domů své upřímní požehnání.

Dá Hong-Kongu došel list čínského kněze z Hankow. Je při vší tragice obdivuhodný.. Tak tam čteme: "Zde se rozpoutala gigantická kampaň na zničení mystického Těla Kristova. Žijeme ~~den~~^{ze} dne na den a nevíme, kdy dojde na nás řada, že zmizíme. Kdyby mne nesíla milost Boží, už bych zešílel. A vše to proto, že klademe Boha nad césara.

člen V ústavě pro mezinárodní jednotu kulturní měl kard. Costantini přednášku o nové heresi v posv. umění. *Tito člen* spočívá v tom, že odnímá Kristu aureolu božství a Panně Marii i svatým charakter ctihodnosti. Tak figurální umění napadá pravdy katol. *člen* nábož. podobně jako bylo dříve napadáno v knihách. - pravil kard. a dodal: "Krise moderního umění pochází z touhy po novosti. Ano možno vyhledávat nové věci a formy, podobně jako jsou vynalézána nové lokomotivy, které však přece musejí zůstat ve starých kolejnicích. Vykojené moderní umění dojde k nové ikonografické heresi, - pravil věhlasný znalec círk. umění *K. Costantini* a zdůraznil, že za to dnešní architektura je na úsvitě nové obrody.

Kard. Jan Mercati, bibliotékář a archivář sv. Katol. Církve se dnes dožívá 90 let. Je nejstarším členem posv. kolegia po kard. Verdù, který v tyto dny oslaví 30té jubileum svého jmenování kardinálem.

Něm. katolíci, kteří se vrátili ze sovět. vězení - z vděčnosti za své osvobození - chtějí postavit nový kostel v Bochum v Poruří. Mnozí už kladně zodpovídali výzvu *Augustina Halbe* který se rovněž vrátil ~~ze~~ sovět. vězení. Kostel bude zasvěcen sv. Rodině, čímž má být vzpomenuto návratu sv. Rodiny z Egypta do ~~z~~ Galileje.

54
35
45
124

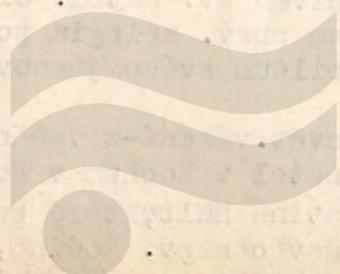
L +

Poblíž poutní svatyně v Mariazell v Rakousku byl položen základní kámen ke stavbě kláštera SS karmelitek. V dnešním 1. Osseř. R. je uveřejněn ~~záznam~~ ze svěcení: 7 karmelitek se svícemi v rukou spolu s insbruckým architektem-projektantem kláštera-Oskarem Rudischem.

Ve Vídni bude úplně obnoven farní kostel řecko-katolíků-sv. Barbory. Věřící v počtu as. 2.000 ^{jsou} Ukrajinci z velké části uprchlíci.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu dva novosvěcenci Pap.koleje pro ČSR Nepomucena pozdraví své příbuzné a přátele ve vlasti a jim udělí své novokněžské požehnání.

Dříve si posl. několi zpráv vat. rozhlasu.

31/50 V uplynulém týdnu vat.deník l'Os.Rom.uveřejnil 2 čl'anky, které mají vztah i k našim zemím. Ve středu, v článku "Změny které neexistují", vyvrátilo řeči o možné změně postoje Církve ke komunismu; v sobotním čísle vat.deník odsoudil návštěvu skupiny kat.kněží a laiků Čska v sev. Vietnamu. Jmenovaní kněží, jak uvádějí ~~nam~~ vietnamské kom. prameny nosili biskupská insignia, dávali se nazývat biskupy a aby rozptýlili připadné pochyby, rozdávali obrázky Pražského Jezulátka. - Cílem návštěvy ~~bylo~~^{l'OR} oklamat prostý vietnamský lid, který nedovede rozpoznat pravého biskupa od falešného, - dále chlubit se t.zv.náboženskou svobodou v zemích žijících již léta pod komunismem a nepřímo doporučovat podobnou kolaboraci i v sev.Vietnamu. Návsteva proto zasluguje jen odsouzení, a je divné, že i kněží se dívají zneužít k podobné propagaci. - Vat.tisková služba oznámila, že sv.Otec Pius XII. v sobotu 24.prosince v 11 hodin pronese své vánoční poselství určené celému svetu; přesně o půlnoci bude Pius XII. sloužit ve své kapli soukromé ~~xxxx~~ tichou mše svatou. Jak poselství, tak i mše svatá bude vysílána vat. rozhlasem na obvyklých vlnách. Své posluchače upozorňujeme, aby sledovali naše vysílání ve čtvrtek a v pátek; oznámit jí, kdy mohou vyslechnout český překlad vánočního poselství.

33/30 Sv.Otec Pius XII. přijal dnes ráno v soukromých audiencích italské pomocnice v domácnosti, španělského 6-tiletého filmového herce Pablito Calvo, který okouzlil celý záp.svět svým výkonem ve filmu "Marcellino, chléb a víno" - a konečně německé žurnalisty, sportovce, kteří dle v Rímě u přísl.zápasu v kopané It.Něm. Msgr Alois Marquart, posl.gen.vikář diecéze ~~Konice~~^{Verník} ve vých.Prusku se vrátil do Berlína s repatrianty ze sovětských koncentračních táborů. Msgr Marquart byl zatčen sov.vojsky 1945 a nespravedlivě odsouzen k dlouhému žaláři.

X Přesně v poledne Pius XII. s okna své soukr.pracovny požehnal tyristům a poutníkům, kteří ho radostně pozdravovali se svatopeřského náměstí. Katoličtí jinoží Velké Břistanie začali protestní/kampaň proti ohlášené návštěvě sovětských pohlavářů Bulganina a Kruščeva. Kat.jinoží žádají věřící, aby byli denně přítomni mše svaté na usmíření P Boha za ~~rázky~~, jež působi ~~kem~~ rež.

U příležitosti sárských voleb biskupové z Trevíru a špýru vydali past. list.
Vyzývají věřící, aby dali svůj hlas jen těm kandidátům, o nichž vědí,
že budou mít v úctě a budou bránit práva Boží a nesmrtné duše, ~~že
budou zákonem~~
~~zákonem~~ platí ve všech dobách, protože mají
svůj základ v Bohu. ~~Máte~~ Připomenout tuto povinnost katolíků není
vměšovat se do politických otázek.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

RaVat CECO 18-12-55
v m. mohly díti oslavenci

361/2

Včera v lateránské basilice v Rímě, římský sv. Klement byl vysvěcen na kněze 5 bohoslovů
Pap. koleje pro ČSR Nepomucenum. Svatového jmena sv. Václava. Svatového Jana Pavla II. na kněze 5 bohoslovů
nuncius v Praze J. Em. kard. Klement Micara. Různé jsou cesty, jimiž Boh vede své vyvolené k oltáři. Cesta našich 5 oslavenců byla mimořádně nezvyklá: některí začali bohoslovecká studia již doma, jiní žaslechli hlas Boží až v cizině. A dnes požedali po první obětní paténu a kalich k Bohu: v basilice vatikánské blízko hrobu sv. Petra, v basilice sv. Kříže, v basilice P. Marie větší a konečně v koleji samé. V kruhu svých římských přátel a v duchu spojení s celou českou vlastí děkovali Bohu za udělnou milost a prosili, prosili za své drahé, za ty, kteří jim pomohli k oltáři Božímu, za ty, kteří Budou křesťanům jejich vlasti za věrnost své víře trpí.

Dva z novosvěcených vlp. Karel a Vláďa zavítali k nám do našeho studia, a po vlnách rozhlasu vám povídali a radostí svého primičního dne. Pozdraví především své příbuzné a přátele, a všem udělili své novokněžské požehnání.

Přijměme je tak, jak je posíláno. U mikrofonu vlp. Karel. Po něm vlp. Vláďa...

34'50
32'38 - 38 - 41'

Vlp. Karel a Vláďa pozdravili své příbuzné a přátele ve vlasti a jim poslali své novokněžské požehnání. - Naše myšlenky jdou nyní k sv. patronům země české. Nechť oni bdi nad kněžskou drahou našich novosvěcenců, a vysloví jim, aby brzy smeli rozdávat své kněžské bohatství lidem své reči a jim sdělovat pokoj a mír Kristův: ...

ústav pro studium
totalitních režimů

Draží,

kněžství, kterého se mně včera dostalo, se rodilo také vasi práce, z vaši oběti, z vašich modliteb. Nemohu proto nemyslet také na vás v těchto chvílích plných radosti. Je skoro nemožné, abych vyslovne vám poděkoval všem, kteří mně pomáhali na cestě ke kněžství, vždyť většinu z vašem i neznám. Chtěl bych však alespoň poděkovat maminec, bratrům, všem přátelům. Nemohu si nevzpomenout na zemřeleho otce a ostatní drahé. Jsem vděčen za vše známým, profesorům, knězim. Dekuji i všem těm neznámým, kteří se modlili Bohu za nové kněze. Jsem vděčen i za to, že mně Bůh dal možnost ssát z krásy a sily naší úžasné vlasti. A nакonec dekuji i těm, kteří svým pronásledováním siliti ve mně touhu po kněžství.

Kněz se rodí také z modliteb lidu a je určen pro lid... Proto v mých modlitbách bude vždy přední místo věnované vám: vaši praci, aby ji Bůh zehnal; vaším touhám, aby je Bůh splnil; vaši naději, aby ji Bůh sibil; vaši bolesti, aby ji Bůh ztisil. Prosím za všechnen nás lid, za obyvatele měst i venkova, hlavně za naši mladez. Modlim se za Cirkev v naší vlasti, za svoji diecézi a farnost; za biskupy, kněze, rěholnice, bohoslovce. Denne pamatuji na všechny trpící, aby jim Bůh dal sílu proměnit zaplavu bolesti ve vzmach oběti a lásky. Nezapomínám ani na ty, kteří mně snad ublížili a prosím za jejich stesti. Modlim se, aby naše vlast byla šastna, opět šastna...

A závěrem bych vám chtěl udělit své novoknežské pozehnání: na přání Panny Marie, svatých patronů našich, z moci uvozené do mých rukou pozehnaj vám, vaši praci, vašim nadějím i vašim bolestem všemohoucí Bůh Otec, Syn a Duch Svatý. Amen. Rokoj s vami.

ústav pro studium
totalitních režimů

---U.C.-- Naše vzkazy domovu.

Zprávy:

Dnes ráno Sv. Otec přijal v soukromé audienci Dr. Jindř. Bren-tano, zahrö ministra republiky západoněmecké, -a po té Ant. Storcha, ministra práce též republiky. Také admirál Filip Auboyneau, velitel námoř. sil záp. sektoru NATO měl dnes audienci.

Včera , jak známo, byl v Římě footb. zápas: Italie -Nemecko. I ti-to sportovci-hosté byli dnes v trůnním čele přijati papežem Piem XII.

a Před tím i skupiny novinářů, hlasateli a operatérů televise, kteří doprovázeli něm. Družstvo, ~~(byli papežem přijati)~~. Sv. Otec pozdraviv obě skupiny, krátce k nim promluvil o účelu sportu a závodů na hřištích.

Vánoční papežské poselství o vigilii vánoční bude přenášeno roz-hlasem a to po vánočním přání, které Sv. ~~Otec~~ přednese jménem kardi-nálského kolegia kard. Tisserant. Přesně o 11 hod v sobotu papež Pius XII prosloví své poselství. Bude přenášeno vat. rozhlasem na kr. vl. 31,-25, -a 19 m s připojením na rozhlasové sítě různých zemí.

Další... Zítra 20.XII. připadá výročí dekretu: Sacra Tridentina synodus, vy-daného posv. komgregací koncilu 20.XII.1905. V něm papež Pius X. vy-mezi potřebné a dostatečné dispozice k častému a zvláště dennímu sv. přijímání. Hlavní body dekretu jsou: sv. přijímání budiž přís-tupno všem. Podmínky ~~sv. sv.~~: stav milosti a pravý umysl. Zpovědník roz-hoduje, jak často má kdo přijímat Tělo Páně. Časté sv. přijímání má být rozširováno zvláště v seminářích a ~~jiných~~ křest vých. ústavech.

V Egyptě byl čten pastýřský list, v němž hlavy různých obřadů-pod jurisdikcí Říma, oznamují, že letos nebude slavena půlnoční mše sv. ani jiné slavné obřady o vánocích a to jakožto protest proti záko-nu z 21.IX.t.r., který zrušením církevních soudů-porušuje nábož. svobodu. Po četbě pastýřského listu bylo 5 kněží zatčeno, avšak téhož dne večer na zákrok pap. nuncio v Kairo propuštěno.

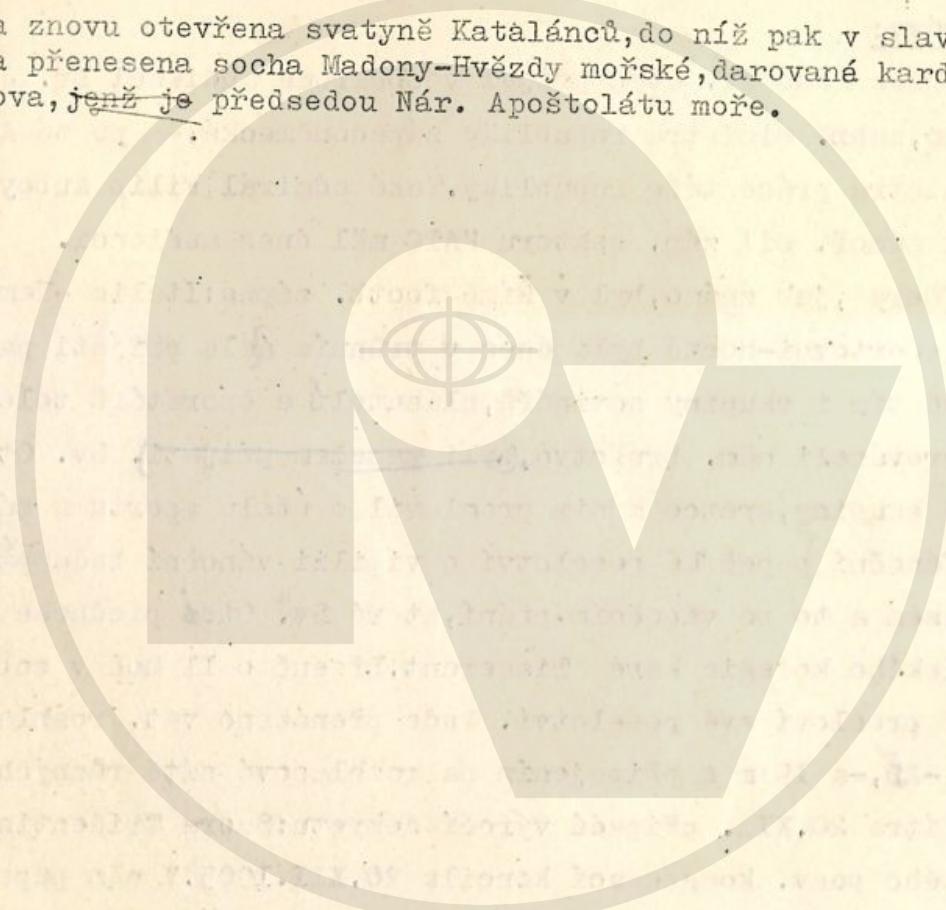
V Bolívii bude letos o vánocích vyhlášena ~~ž~~gen. amnestie polit. věznů.

Braz. arcibiskup z Rio de Janeiro kard. Giacomo de Barras Càmara promluvil o kom. nebezpečí v Brazili. Infiltace komunistů-tak ~~p~~ pravil-podporujíc levicové strany, časté stávky a pouliční manifesta-ce, snaží se oslabit vládu. Také machinacemi v armádě působí nedůvě-ru vůči ~~občanské~~ moci.

V Messině na Sicilii se včera slavil t.z.y. Den mořského lidu. Se-šli se tu námořníci a rybáři z celé provincie. V rámci slavnosti

21
22
36
35
124

byla znova otevřena svatyně Katalánců, do níž pak v slavném průvodu byla přenesena socha Madony-Hvězdy mořské, darovaná kard. Siri z J Janova, ~~jenž~~ je předsedou Nár. Apoštolátu moře.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

--U.C.--naše vzkazy domovu.

V poslední době Vatikánský list, oficiální mluvčí Kat. Církve, zaujal stanovisko k 2 palčivým otázkám dneška. Obě se týkají komunistické propagandy. V prvním případě odhalil nectnou propagandu, která přicházela bohužel přímo z ČSR. Druhý případ se týkal koexistence Kat. Církve s komunismem, k čemuž bylo zaujato jasné zásadní stanovisko. Všimněme si blíže nejprve 1. otázky-propagační cesty některých českých a slovenských vlasteneckých kněží do Sev. Vietnamu, obsazeného komunisty. Byli ~~mezi~~^{mezi nimiž} 2 ceští kněží, známí kolaboranti: Vyšehradský kanovník a jihomoravský probošt, kromě jednoho laika, redaktora nekatolických novin, což jest ostatně známo i z českého tisku. Jejich úloha byla smutná a nečestná. Měli lákat zbylé katolíky v sev. Vietnamu ke kolaboraci s komunismem. Všude byli vítáni pokrovkovými kněžími - takových se vždy najde několik - a nakomandanými katolíky - a to jako biskupové českoslovenští a také byli představováni. Všude na svých "apoštolských" cestách - snad farnost od farnosti - rozdávali medaile a obrázky zvláště Pražského Jezulátka a na dotvrzenou svědčili o náboženské svobodě pod komunismem.

A nejsou první v oné zemi. I polští katolíci-progresisté, zaprodání komunismu, navštívili tamtéž velká města a zemědělská střediska a rovněž velebili šťastné postavení Církve v Polsku. Odsuzovali exodus katolíků ze sev. Vietnamu na jih, svalujece zodpovědnost za to na americké imperialisty. To byli ovšem laici. Delegaci československou však tvořili hlavně kněží.

Snad některý Vietnamský biskup neb kněz si domyslil, že se jedná o falešné biskupy. Což však ubozí věřící roztroušení po venkově a ~~pozrobení~~^{dřením} stále ~~pod~~ policejní kontrole? Tém ještě není tak dalece známa prolhanost kom. propagandy. - Je ~~je~~ ~~je~~ velká zodpovědnost na sebe uvalují ona eklesiastikové, kteří se propůjčují k něčemu takovému. Nejen že legalisují lid ⁿⁱ soudy a odsuzují jejich oběti, nýbrž svádějí a zabíjejí i duše. Vatikánský list svou zprávu uzavírá takto: "Cesta falešných západních biskupů má utvrdit naše vzdálené - ujařmené bratry, ve víře, že komunismus otvírá brány jasnějšího

zítřka v duchovní a morální svobodě a spravedlnosti .Jich počin pak je hroznou obžalobou ~~klaestenectví a kolaborace~~. Bylo jim uloženo, aby pomáhali Církev zotročit a jí zneužít. Oni pak plně smutnou ~~svou výmíssí~~ poslušně - aspoň na venek - bez skrupulí a bez studu.Je to kletba první zradby." Potud. *Vet. list.*

Církev, ochránkyně pravdy Kristovy, však nepodlehne lákadlům kom. propagandy, prohlédne ji a odsoudí, ať se objeví kdekoli. Tato se také vloudila až do jinak serbského západního listu jako je Frankfurter Allgemeine Zeitung.Tento list uveřejnil 12.XII. článek pod titulem: "Obrat a sklon Církve ke koexistenci".-Zde jde tedy o zásadní postoj Církve k dněšnímu komunismu.

Církev se zajisté neztotožňuje a nehájí žádné politicko-sociální struktury neb formu civilisace.Jejím cílem není zničit protivníky.Vítězství Církve spočívá v jich obrácení na víru. O pokrtění komunismu, jak se vyjadřuje zmíněný něm. list, *Il Observ. R. oraví* doslovně toto:

----- Ra a 13.XII.....-----

Věrní katolíci v našich zemích a všude pod vládou komunismu mohou být jisti, že hierarchie katol. Církve se nedá oklamat rudou propagandou, neopustí svých věřících. Nechť se jen spolehnou na Náměstka Kristova a s důvěrou vyčkávají ukončení dnešních zkoušek.Pak nastane skutečné uvolnění napjetí a koexistencie v pravdě a v Kristu.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

--- k tomě z ráv - předvánoční motivy.

Zprávy:

Papež Pius XI. přijal dnes v soukromé audienci rámci pres. Ital' republiky Dr Jana Gronchi, který sv. Otci představil svou choť donnu Carlu a 2 dítky: Mario a Marii Ceciliu.

Dnes dopoledne se schronázdila posv. kongregace obřadů za předsednictví kard. prefekta Kajet. Cicognani k přípravné poradě, na níž se diskutovalo o heroickém stupni ctnosti služebn. B. Anton. Silvestra RECEVEUR, kněze, zakladatele společnosti pro duchovní cvičení. -- Jedná se o Francouze, který se narodil r. 1750. Byl vikářem a farářem v diecesi Besançon. Za franc. revoluce uprchl do Německa a do Švýcar. Vrátil se do Francie zemřel r. 1804. Jeho beatifikační proces začal už před 100 lety, leč řízení bylo přerušeno r. 1883. Nyní vstupuje do rozhodujícího stadia.

Sv. Otec byl dnes o půl $\frac{1}{2}$ přítomen adv. kázání, jež před pařížským dvorem proslovil apošt. kazatel kapucín Sta Maria in Punta.

Jedná Včera ministr práce západoněm. republiky v Římě podepsal dohodu s vládou Itali. o emigraci ~~do~~ Italijského Německa. Po novém roce budou v Německu přijati ital. dělníci, především zemědělští, z oboru stavebnictví a mechaniky. Německá vláda posléze také přistoupila na to, že (bude) ital. dělníkům vyplácena rodinná mzda, třebaž jejich rodiny zůstaly v Italií.

V záp. Německu byly i na železnicích zavedeny rodinné tarify, a to se slevou 50% pro rodiny se 3 nebo více dětmi. Podobné úlevy pro početnou rodinu byly nedávno zavedeny i v Dol. Rakousích a to v tramvajích. Zde je větší odstupňování. 10% slevy pro rodiny s 2 dětmi a až při každém dalším dítěti o 10%. Víden tak následuje příkladu hlavního Tyrolského města Innsbruku, kdež po léta byly rodinné tarify.

Námlak 04. Zítra v sev. amer. městě Newton bude jihokoreán. delegát dekorovat bened. mnicha Marino Larue, jenž za korejské války záchránil život 14.000 osob. -- Když to byl ještě kapitán Leonardo Larue, velitel lodi "Meredith Victory", jež vezla plný náklad letecké munice. Velitel však přece přijal na lod obyvatele přistavního města HUNGAM, když komunisté hrozili, že všechny jihokoreánce v městě povraždí.

12 *20* *30* *46* *108* V ~~Ajxcel~~ diecézi Pondichéry v Indii, círk. úřady vydaly nařízení, jímž se ruší veškerá rasová diskriminace v kostele. T.zv. "Nedotknutelní" nemají mít vyhrazených míst. Obřady manželské i pokřeby se mají konat pro všechny u hlavního oltáře, i když se jedná o parie. Podobně křty a sv. přijímání budou následovat bez rozdílu kast.

Rapídne vzrůstající západoafr. město DAKAR vyžaduje intensivnější duch. správy. Vskutku v r. 1946 byla v městě 1 fara a dnes jich jest 6. Laici v různých okresích vyučují po veřerech katechismu. Katol. Akce řízená 6 kněžími obsahuje spupiny africké, evropské a smíšené.

padní Německo; (440-Adm) Ing. Lad. Vereb, posl. Foulayronnes, Francie.

PsČ

VÁNOČNÍ BESÍDKA ČS. DĚTÍ se koná 18.12. v 15 hod. v Národním domě, 74 West End Lane, London N.W.6.-Na programu vánoční pásma a nadílka. Pořádají žáci čs. školy. CML

HLEDÁME KNIHY: "Doklady a rozpravy ÚEB", čís la: 1, 2, 3, 4, 6, 9, 12, 14, 15, 16, 18 a 19. I více výtisků. Nabídky: "Knižní službě Č." *

SERIE 10 POHLEDŮ PRAHY, pohlednice, fotografie chrámu sv. Mikuláše, Václavského náměstí, Týnu, Lorety, atd.; cena: 2/6 šil. "KsČ" **

ČECHOSLOVÁK je list, který hájí jedině zájmy SVOBODNÉHO ČESkoslovenska! **

CEM v ČSR byl jmenován Ivan Timofejevič Grisín. * DR. OTTO JOHN, býv. vedoucí západoněmeckého zpravodajství, který r. 1954 se uchýlil do východ. Německa, uprchl zpět na Západ. * V LEDNU vypluje první loď svob. Polska, které bude velet kpt. Cwi klinski, býv. kpt lodi "Batory". * OSN: veta nacional. Číny a SSSR znemožnily přijetí 18 států do Spojených národů. * VB: mluvčí zahr. ministerstva odsoudil izraelský útok na syrská postavení u Galilej. jezera. * SYRIE posiluje své jednotky na izrael. hranici a požádala Bezpečnostní radu OSN o prošetření případu. * DO ZÁPAD. NĚMECKA přijel transport 600 zajatců z SSSR. * MAĎARSKO dalo povolení k odjezdu 66leté Angličance. * SPORT: Italie-ČSR, rugby v Římě, 17: 6. * Stol. tenis, ČSR-Švédsko, ve Stockholmu 5:1. Č

VÁNOČNÍ VZPOMÍNKA ČTENÁŘE

Jak vlny osením po tobě hrají mé, vzpomínky a touhy rodny kraji..."

Pro mnohé z nás přiblížily se již osmé vánoce v exilu. Nejedna hořká slza skane v náruč vzpomínek, v níž nás objal vánoční čas. Ve vzpomínkách opět zasedneme ke štědrovečernímu stolu s našimi drahými, ve vzpomínkách se setkáme s těmi, kdož odešli v nenávratno. Do zvuků vánočních zvonů té či oné země, v níž jsme našli přistřeší, vmlísi se známý hlas zvonů domova. A do kaleidoskopu vzpomínek zavane čerstvá vůně náminy vánočky.

Osmé vánoce stojí mezi námi a našimi drahými. Osmé vánoce a železná opona. V jejím stínu

upí rodny kraj ve znamení hvězdy, již zvarvila krev milionů nevinnych. Do rodnych lám letí naše vzpomínky, pozdravy a modlitba. Ve znamení hvězdy, jež vzešla nad Betlémem před 1955ti lety čerpáme silu. V jejím štitě je znamení naděje, víry a lásky. Víry ve šťastné shledání, naděje ve svobodnou budoucnost naší drahé otčiny. V jejím štitě je láска, jež je silnějším poutem než nenávistná zloba ve štitě rudé hvězdy.

V těchto osmých vánočích, odloučeni, zasíláme vám doma vánoční dárek. Víru, naději a lásku, idealy humanity, staleté a nezničitelné. V jejich znamení se opět setkáme, svobodni ve svobodné vlasti. V jejich znamení zvítězíme. Veselé vánoce, šťastnější nový rok - a nashledanou.

Miroslav J. Liphart.

Tak přečtu všechny vysílání výběr.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Předvánoční motivy.

V mnohých krajích se koná soukromá pobožnost či lépe zbožný zvyk: hledání noclehu Panny Marie. To na památku onoho marného hledání noclehu pro sv. Rodínu kdysi v Betlémě. Písmo sv. o tom referuje prostě: "Nebylo pro ně místa v hošpodě."

Brazil, spisovatel Plinio Salgado ve své knize: Život Kristův-takto rozjímá o této tvrdé skutečnosti kdysi v Betlémě::

"Josef tluče na dvéře hospody. Lucernu ozařuje červeným světélkem skupinku, stojící venku: Josefa s volkem a Marii na oslátku.

- Už jsem vám řekl, že nejemám místa-zvolal hostinský, pozdvihuje lucernu do výše, aby si prohlédl pocestné.

- Snad trochu místěčka někde v kůlně hebo ve chlévě? - odvažuje se prositi Josef.

- Ani ve stáji-odvětí onen muž, který byl líny, aby šel a trochu uspořádal koně a osly ve stáji z tak, aby získal ^{hostu} místo pro tyto pocestné, kteří se zdají ^{velmi} tan unavení.

Onen neochotný a egoistický hostinský ztratil tak navždy velkou příležitost, nabízenou nebem jako ~~ji~~ ztratilo tolik tvoří, protože nechtěli ztratit několik okamžiků ze svého pořodlí.

Josef zarmoucen k vůli Marii, která byla tak unavena, si vzpomněl, že zde někde blíže stád, která pastýři popásali pro potřeby chrámové, na úbočí byla jeskyně, v níž zvířata za nepohody dostávala potravu. Tam se také odebral. Stál na úbočí, otevřená do údolí přijala sv. Rodinu, která se té noci stala svědkem věkem amátné události."

Tak čteme v knize brazil spisovatele Plinio Salgado: Život Kristův.

XXXXXX

Uprchlíci vzpomínají; zvláště nyní před svátky. Jím je kouzlo vánoc, k němuž se pojí stesk po domově a nad svým osudem. Jeden z nich píše: "Pro mnohé.....I.....

XXXXXXXXXXXX

Náš moravský básník-hrdina už dříve takto prožíval vánoce ve své básnické duši: -----Zahr. / : Koleda. 11. 12. prosinec 1955

V dnešním pořadu uslyšíte komentář: "Provokání čínských misionářů býv.vězňů."
dříve si poslechněte zprávy vat. rozhlasu.

Své posluchače upozorňujeme na naše pořady o vánočních svátcích: Na Štědrý den v 11 hodin sv.Otec Pius XII. jako odpověď na přání kardinálského sboru pronese své vánoční poselství. Jež zakončí poz. Urbi et Orbi. O půlnoci, Pius XII. bude sloužit tichou mši svatou ve své soukromé kapli. Jak poselství, tak i mše svatá budou vysílány vat.rozhlasem na obvyklých vlnách 25m a 31m, mūlnoční mše svatá tež na vlnách 41m a 48m.

~~X~~ Český překlad vánočního poselství uslyšíte v 6 hodin večer, slovenský preklad o čtvrt nadevět. Na Hod Boží vánoční přenosem od sv.Petra bude vysílána pontifikální mše svatá, a večer v 7 hodin oratorium Jana Šebestiána Bacha "Narození Páně". Naše pravidelná vysílání v sobotu v poledne, v neděli a v pondělí v poledne odpadají. Na shledanou u vašich přijímačů až v pondělí večer o pol devá doslovny překlad té. Během soboty, neděle a pondělí bude vánoční poselství sv.Otce postupně vysíláno v 24 světových řezech.

Sv.Otec Pius XII. udělil dnes v poledne obvyklou gen.audienci v sále della Benedizione ve Vatikáně. Zúčastnili se jí m.j.římští novokněží, vysvěcení minulou sobotu, mužové kat.akce, kteří konají kurs hnutí O lepší svět. *a první atmosféra Evropy v hl. mst. německy*

Sv.Otec pozdravil nejdříve novokněze a pak i jiné skupiny a všem udělil své ap.požehnání. - Piu XII. byl dnes ráno odevzdán umělecký kalendář na rok 1956 reprodukce

Na titulní stránce je ~~zakázáno~~ Královny míru od Fra Angelika, jako projev uznání za činnost Pia XII. za mír ve světě. *Kalendář je dar firmy Taufer a Beato*

Msgr Alois Marquart, posl.gen.vikář diecéze Varmijské udělil v Berlíně interview redaktoru agence KNA. *Před 10 lety na čestné slovo sov.generála vstoupil do*

auta, aby se podrobil krátkému výslechu. Tento výslech trval plných 6 let, pak byl odsouzen na 15 let do žaláře, pro špionáž ve službách římského papeže.

Katolíci Sp.států severoamer. obnovili letos na svátek P.Marie Neposkvrněné slavnostně(v kostelích) svůj slib, že se budou vyhýbat špatným a nemravným filmům. Slib organisiuje

t.zv. Liga mravnosti, založená před 22 lety am.biskupy. Kard.Celso Constantini přednesl v Rímě přednášku na téma:Sv.Stolice a mezinárodní spolupráce za mír. Kard. připomněl práci papežů a orgánů sv.Stolice i biskupů aby mezi národy nastal, byl udržen nebo obnoven mír.

Nad zálivem lisabonským, naproti hl.městu Portugalska bude postavena ~~svatyně~~ ke cti Krista Krále. *Svatyně bude 117 m vysoká.*

Provokání bývalých vězňů čínských žalářů

94

Západní svět ~~ví~~^{je} jasné, že katoličtí misionáři byli vyhnáni z Číny komunistickou vládou, a že mnozí z těchto misionářů prožili před tím měsíce a roky v žalářích nebo v táborech nucené práce. Roku 1954 čínská vláda - snad pro chystanou konferenci v Ženevě ~~xxx~~^{la} propustila z vězení všechny ~~cizí kněze~~ uvězněné. Cely a kobky ale nezůstaly dlouho prázdné. Byli do nich nahnáni čínští kněží a biskupové.

Zdálo by se na první pohled, že misionář, který překročil čínskou hranici u Hong Kongu, by nejraději zapomněl na ona zamřížovaná okna, zemi, které prožil na závory na dveřích, na noci ~~(na holém)~~ napěchován s kamarády ~~xxx~~, že by nejraději zapomněl na výslechy, hrozby, muka, na obžaloby soudců, na udání kamarádů a urážky soudců. A přece nezapomíná a nemůže zapomenout, protože jeho čínští bratří, bratří ve víře ~~a~~ v kněžství, trpí nyní to, co on dříve trpěl. Misionář nechotěm, kdo ho vá nenávist vůči ~~xxx~~ mučili včera, nýbrž jen ~~rášku~~ pro dnešní oběti, a ~~te~~ mu nedává klid.

Velká část bývalých misionářů se dala znova do práce, do apoštolátu mezi Číňany mimo Čínu. Z onoho neklidu ~~(zrodila se u mnohých bývalých vězňů čínských komunistů touha informovat světovou veřejnost o metodách, jakých se užívá v lidovědemokratické Číně. Je nutné, aby svět věděl, a to zvláště teď, kdy se šíří jisté uvolnění situace,) že základní lidská práva jsou soustavně porušována v dalším komunistickém státe.~~ Bývalí vězňové nacistických táborů založili po druhé světové válce "Mezinárodní komisi proti systému koncentračních táborů." Komise do stala ~~postavení~~ ~~právní~~ poradce při organizaci Spojených národů. Komise tedy smí podat organizaci Spojených národů oficiální referát o přečinenech proti spravedlnosti, ať sě tyto ~~udají~~ ^{dělí} kdekoli. Komise má sídlo v Bruselu, jejím předsedou je autor knihy "Vesmír v koncentračních táborech", David Rousset.

K této komisi, která již vykonala významná studia o pracovních táborech v Rusku, obrátilo se 90 bývalých čínských misionářů: 10 biskupů a ordinářů, 53 kněží - mezi nimi P. Struyven, za 35 trapistů, zahynuvšich v čínských koneentrácích, - a 27 řeholních sester. Jsou zastoupeny nejrůznější řády a kongregace z deseti národností.

Provokání se úmyslně vyhýbá jakýmkoliv narážkám a stanoviskům týkajícím se náboženství, ekonomie a sociální otázky. Provokání zůstává na poli humanity, jejíž požadavky byly v Číně systematicky porušovány. "Byli jsme posláni do Číny svými církevními představenými. Účel našeho poslání byl výhradně náboženský a jeho jsme se vždy drželi", píší misionáři. Nebyli jsme agenty žádné cizí mocnosti. Když v Číně přišel k moci nový režim, připomněli jsme věřícím nauku o poslušnosti občanské vrchnosti. A přece, všechny nás stihl ^{tajný} jeden osud: znenadání jsme byli zatčeni a uvězněni. ^{čínském}

Vytýkalo se nám, že jsme kontrarevolucionáři, imperialisté, agenti ^a cizích mocností ^{se nezabývali}, vyzvědači. A přece, nikdy jsme ~~nikdy~~ politikou, a naše činnost, dobře známá vševedoucí vládě, byla vždy na náboženském ^{k neznale} poli. Provokání bývalých čínských misionářů zůstává objektivním. Co se stalo jednotlivcům, není zevšeobecňováno. "Nezacházelo se s námi stejně. Někteří byli doslově mučeni, jiným byly ve vězení svázány ruce za hlavou a tak dleli dny a noci. Jiní museli stát na nohou za výslechu, jež trvaly až 5 dní a 5 nocí (bez přerušení). Jiní museli sedět skrčeni na zemi celý den, nemluvit, nečíst, nespát, jen přemýšlet o svých zločinech. Jiní konečně byli pouze zbaveni osobní svobody a večer co večer museli podepisovat, že "s nimi nebylo špatně zacházeno".

Provokání čínských misionářů, vězňů, vyzdvihuje, že jim ve vězení nebylo dopřáno základní právní ochrany: žádná určitá obžaloba, jen neurčité věty o vyzvědačství a protirevoluční činnosti. Žádný důkaz obžaloby, jen nátlak a ~~neznale~~ vyhořování, aby je donutili k falešným přiznáním. Při soudu jim nebyl dopřán právní obhájce, jedním slovem byli vydáni na pospas nespravedlnosti a bezpráví. Někteří byli drženi ve vyšetřovací vazbě měsíce a roky, jiní odsouzeni k nejtěžším a přímo vražedným pracem.

(nátnutí)

Všichni zakusili proceduru t.zv. "vymývání mozku", byla jim dána možnost "reformovat jejich smýšlení", t.j. alespoň ^{Novému} slovy dát přednost komunistickým teoriím a tak se zachránit z vězení.

Je nutné, aby svět poznal tyto brutálnosti. Pro ty, kteří podepsali ono prohlášení, se utrpení již skončilo, ale sta čínských kněží a tisíce katolíků je snaší dál. V září a říjnu t.r. byl zatčen biskup z Haimenu Msgre Hou, posvěcený na biskupa papežem Piem XI., dále biskup z Šangahje Msgre Kiung, 50 jeho kněží a seminaristů, a 1400 věřících. V jejich jménu misionáři pozvedli svůj hlas.

"Naše láska a náš protest svobodných lidí se nezastavuje jen u našich bratří ve víře. V táborech a věznicích jsme se setkali s desítkami Číňanů všech sociálních tříd a všech náboženství. Je možné, že někdo z nich organizoval spiknutí proti vládě. Velká většina však byla obětí zlovůle a bezpráví.

I oni byli oloupeni o nejzákladnější právní ochranu. Jmérem těchto tisíců lidí, kteří plní čínská vězení a nemohou pozvadnout svůj hlas, jménem jejich žen a dětí; viděli jsme ~~je~~ plakat, když ^{máme a máme} na ně vzpominali." ^(Chceme protestovat a žádat spravedlnost)

Toto provolání zasluguje zvláštní pozornosti katolíků, protože pochází od věrohodných svědků. Podepsali je výhradně bývalí vězňové. Podobně protestovalo u organisačního spojení národů Mezinárodní ústředí spolků katolických žen a spolků katolické mládeže.

Je úkolem katolíků podporovat podobné iniciativy a vyvolat k životu jiné.

V Kristově Církvi utrpení jednoho má být utrpením všech. "Ježíš Kristus je svírá smrtelnou úzkostí až do konce světa," pravil Pascal, "nesmíme spát, jako spali kdysi učedníci."

ústav pro studium
totalitních režimů

22.XII. ^{21.12.} v dolnorakouského publiku během r. 1948

265

Ljubljany:

po ránu S. O. prýjal v soudním audienci ižal. minister. říkalo
se mu prof. Ant. Segni zvolen z jeho dležitosti na Lanton, synem celestina
až ještě nebyl starší.

sud posluchače - - - -

Slavná soutěž, měsíc srpna v obřadu karlovičském bude sloužena za P. Kaval
v rámci soutěže o kvalitu p. Marie dei Servi; říkalo klasem bude přemístěna na 19.8.48

Další Situaci Českého venku na pronásledování C. obnášejícího odnošovaly
mimo členy a světej poutníků, v němž pravil: "Označte svého a my o křesťanům v Infiniti
pronásledování Ježiš Krista jenž lámá všechnu pronásledování: P. vobig, miluje a lásky-
apostolská na vás jeho mase svobod. Víme, že vám pronásledování slavíčka
dotečený Karlovič užívá, tak jak jde to jistý čenili, v společnosti a dobro: Mladí
mladovávat ve svých srdcích tajemství svobod. Jak velké jsou všechny tyto výroky v
osobách pěti členů - Milen'ovi! Jak životem chtěli ff většinu duchu svého své a ponocí
ván ve vásich ohřívání trávily v koncích laborech - a poslat ty jimi ^{svobodou} v
Zadouze obrovské, nevratné naději! A ta vás pronásledování má sice leží
o mořem, na vasi červenou - sponzíři lidí se rodi, aby nadravil svobodu každého. -
Tak - Přání a rozpoložení Prahy", tisklámět.

Singaon. charita založila r. 1947 1954 v Betlémské vlastivěce novoučice
pro děti - upříležky. V kraji betlému. Pojďme provdaty 80.000 upříležek ^{Načrt}
a toho mnoho dětí. 286 jich můžeme povolat do této novoučice, vzdávané ^{Načrt} vzdá-
darmi. Není charita věnovala práce na tento cíl 15.000 dkk.

Nejdřív 90 dkk! Provek! Členké našeho a na naší moci 20.000 členkù! ^{Načrt}
mohou mnohé ff publikovaných křižovat jeho romány. Tady dnes vydal svůj
druhý pod názvem: Moje kniha v tvoře písce "Je to vše už deník", současný
jeho jazyček nazvaný za 90 plochých let J. J. Apolotz. - Jeho romány
ff vydávány do různých jazyků a dosahují 200 až 250 výtisků. P. L. E. = jeho
na výrobě využitých a obnovovaných apologetických. S. pariz. La Côte apologetickou
funkcí měl už 60 let. Tato číselná statistická věnost je zdaleka nekompletní.

V. roce 45 vědeckých laiků skousilo kres Theologie a podrobilo ^{Načrt} a upříležku
11 profesorům akademickým. Několik myslí dlečet, když ^{Načrt} p. Kavalovou
jednou rozvedl jejich ženy, když si při rovinu pronášením naříkaly těžký
čas k přesné a systematické poznání Theol. - "Opposition" = v tom - pravil vás.
areib. - když dnes laici vystupují v celé Africe."

Smířil l. Prosek. všechny členky podpisem: "Obunit - drama a směle. Autor
Rafaelo Lavegona v úvodu psal: ADV. je vlastní náš člen, svatý, když již získal
drama a pexne proslavil si bohatství své písce. Dle svého ^{Načrt} autora na př.:
"O' kříž Davida, jenž otráví a může ne mori život. " = v této a všech scénách ^{Načrt}
stevic - o' kříž - získal i získává ^{Načrt} = v této a všech scénách ^{Načrt} - Vánoční drama
nastupuje dialog, jenž bojí ^{Načrt} - mori svatého Ježiš. Jako vždykti drama má svou
příči, lyricky získal, v následující ^{Načrt} naříká, v následuje svou ^{Načrt} naříká
říká, ^{Načrt} generální. = vlastním nároku, ^{Načrt} vlastním nároku: V klenutí Boha.
= mnohých myslí. a členku v desetinném vlastním ^{Načrt} vlastním

Ravat CECO 23-12-55 pát

366/1

Dnes ~~užíváme~~ vám prečteme úryvky z úvahy Aloise Hanáka: Smysl křesťanských vánoc. Naše vysílání zakončíme zprávami z kat. světa.
Nejdříve vás upozorňujeme... odpadají.

To bylo upozornění na ně vánocní pořady. Nyní si posl. úryvky z úvahy Aloise Hanaka Smysl Křesťanských vanoc.

Slyšeli jste úvahu: Smysl křesťanských vánoc. Svůj dnešní pořad zakončíme zprávami z Vatikánu a z kat. světa:

Svatému Otci Piu XII. byly dnes odevzdány poslední svazky ~~májového~~ italského komentáře k Písmu svatému: "Překlad a komentář Pisma svatého", jak zní titul díla, byl dokončen a vydán v posledních dnech. Svatému Otci byl též odevzdána francouzská kniha: "Film a Církev." Kniha je ~~svým~~ ^{je svým} soudná /hlavní/ výroky a dokumenty, papežů, orgánů sv. Stolice a biskupů o mravních, výchovných a kulturních problémech filmu.

Vánoční poselství Pia XII. bude vysíláno 29 evropskými i zámořskými rozhlasovými sítěmi. Každa evropských rozhlasových stanic bude též vysílat půlnoční mše svatou, kterou Pius XII. bude sloužit ve své soukromé kapli.

V Caracasu, v hl. městě Kolumbie odevzdal své pověřující listiny ~~presidentu~~ ^{úřadu} republiky Kolumbie nový apošt. nuncius Msgr. Rafael Forni. Msgr. Forni je nám Čechům znám ze své působnosti na pražské nunciaturě.

Na rozhraní Italie a Rakouska, na Brenerském průsmyku bude i letos sloužena půlnoční mše svatá, jako znamení míru mezi národy, který nám přinesl Kristus o prvých vanocích.

Všem našim posluchačům a přátelům, všem rozptýleným spolubratřím v žářích a v táborech, přejeme pravý vánoční pokoj a pravou vánoční radost tryskající z hlubin naší víry v pevné naději, že modlitby celého katolického světa u jesliček za umlčenou Církev a za pronásledované bratry přiblíží chvíli spásy a svobody celému světu. Pozdravujte naše Vézněné v Pánu. Pochválen buď J.K.L...

Reportáž z vánočního poselství Pia XII. 1955 (Free Europe)

~~Svatý~~ Papež Pius XII. začal své ~~letní~~ letoší poselství zvěstováním
vánoční radosti:.....

V ánoční poselství je rozdeleno na tři části: První část: Moderní člověk a vánoce; za druhé: Kristus Pán v dějinách a sociálním životě lidstva; za třetí: Kristus znamená nutný doplněk a stabilitu každého lidského života. V prvním bodě papež Pius XII. pojednal o různých kategorích moderního lidstva, které není sto vnímat ~~zakonu~~ pravou vánoční ~~radost:~~ jsou to ~~é~~ ~~m~~ zbožňovatelé ~~vnější~~ moci, které Pius XII. přirovnal k stavitelům babilonské věže, dále lidé zahořklí a uzavření sami v sebe, a konečně lidé lhostejní a bezcitní. Sv. Otec takto charakterisoval moderního člověka:

Náměstek Kristův mluvil dále o bezpečnosti člověka. Její základ je v zachování požadavku ~~základu~~ pravé lidské přirozenosti:....

Svatý Otec jasně odmítá komunismus i po jeho sociální stránce: Praví: ....

✓ Třetí částí vánočního poselství ukazuje, že Kristus Pán je pevný pilíř jak sociálního života tak i života ~~zákona~~ ne každého jednotlivce, tedy ~~zakona~~ výrobní společnost ani ne práce, ozdobená svatozáří. Papežské poselství pojednává nakonec o aktuálních otázkách mezinárodní politiky, jako je problém míru, problém atomových zbraní a kontrola zbrojení:....
O preventivní práci ~~pro~~ mír Náměstek Kristův se vyslovil takto:....

Sv. Otec končí své vánoční poselství světu poukazem na Vtěleného Syna Božího v chudých jeslích, v nichž je uložena nekonečná naděje lidských generací a prosí:.....

Nato papež Pius XII. udělil Urbi et Orbi městu Římu a celému svetu

ústav pro studium
totalitních režimů

Laudetur Jesus Christus Pochválen buď Ježíš Kristus.

Volá vatikánský rozhlas. Na krátkých vlnách v pásmu 48m, 41m, 31m, 25 m a na střední vlně 196 m, vysíláme český překlad vánočního poselství papeže Pia XII. k celému katolickému světu.

Sv. Otec Pius XII. udělil dnes v 11 hodin v sále del Consistorio slavnostní audienci členům kardinálského sboru a prelatům nášri kurie

Jmérem přítomných blahopřál Piu XII. k vánocům děkan posv. kolegia Kard. Vánoční poselství, které Evžen Tisserant. Nato Pius XII. pronesl, je rozdeleno tři části:

První část: moderní člověk a vánoce; druhá část: Kristus Pán v dějinách a sociálním životě lidstva; třetí část: Kristus Pán znamená nutný doplněk a stabilitu každého lidského života. *hr. Pmlatu! Pius XII. jmenoval my u. nž.*

Dříve než vám podáme doslovný překlad poselství, poslechnete si ze zvukového snímku začátek. Mluví sv. Otec:....

Vánoční poselství zní v doslovném překladu takto:

Střícti jste cestý mluvit vám. psl. sv. Pie XII.

Papež Pius XII. zakončil své vánoční poselství svým apostolským požehnáním

Poslechnete si je ze zvukového snímku, spolu s posledními větami poselství

Mluví sv. Otec:.....

Volá vat. rozhlas.) Slyšeli jste český překlad vánočního poselství papeže

rozhlasového

Pia XII. ke katolickému světu. - Slovenský překlad bude vysílán ve

čtvrt na devět, na týchž vlnách.

Upozorňujeme, že obvyklá česká vysílání dnes, zítra, na Hod Boží vánoční

a rovněž i polední vyzývání na svátek sv. Štěpána, odpadají. Na Hod Boží

Vánoční bude vysílána o půl jedenácté pontifikální mše svatá z basiliky

sv. Petra a večer v sedm hodin oratorium Jana Šebestiána Bacha: Narození Páne

V pondělí o půl deváté večer začnou opět pravidelná česká vysílání.

Unikáte up. varu neč. faru. J. K.

Laudetur J. Ch.

Vánoční radost

Se srdcem připraveným přijmout něžnou radost, kterou Narození Vykupitele znovu vylévá do srdcí věřících, rádi bychom vyjádřili Naše otcovské blahopřání vám, milovaní synové a dcery křesťanského světa, a všem lidem bez rozdílu. Podobně jako předešlá léta bereme, k němu svůj předmět z nevyčerpatelného tajemství světla a milosti jež ^{za} ¹⁰ zazírá jeslí Božského Dítka do svaté noci betlemské. Jeho jas neuhasne, pokud budou zaznívat zemí bolestné kročeje těch, kdož hledají mezi trny stezku k pravému životu.

Jak bychom si přáli, aby všichni lidé, roztroušení po světadílech, poměstech, vesnicích, v údolích, na pouštích, pláních, na rozlehlych ledovcích a morích, po celé zeměkouli, znova zaslechli hlas anděla, zvěstujícího každému zvláště tajemství Boží velikosti a nekonečné lásky, jež zakončila dobu temnoty a ~~míru~~ ^{trestu} a začala království pravdy a spásy.

"Nebojte se! Neboť hle, zvěstují vám velikou radost, která bude pro všechn lid: dnes se vám narodil Spasitel, to je Kristus Pán, v Davidově městě"/Luk., 2, 10-11/.

Kéž by i dnešní lidé byli jati a uchváci podobným úžasem jako prostí pastýři, kteří první přijali v tiché adoraci spásosné poselství. V takovém úžasu ztichne každé lidské slovo a duše se sklání k rozjímavé adoraci. Úžasná velebnost se zjevuje lidským očím, velebnost Vtěleného Boha.

Církev I. Moderní člověk a vánoce

a/ Obdivovatelé vnější lidské moci

S úzkostným strachem se ale musíme tázat sami sebe, zda moderní člověk je ještě stou dát se podmanit ~~úplně~~ onu nadprirozenou velikostí a dát se proniknout její vnitřní radosti. Dnešní člověk, ^{téměř} ~~zavádějící~~ přesvědčený, že vzrostla jeho ^{myšlenka}, chce měřit vlastní velikost silou svých nástrojů, svých organizací, svých zbraní, přesnosti svých výpočtů, množstvím svých výrobků, vzdáleností, až kam dojde jeho slovo, jeho pohled, jeho vliv;

tento člověk již hrdě mluví o době snadno dosažitelného blahobytu, jejž prý má takřka na dosah ruky; jist sebou a svou budoucností odvažuje se všeho, hnán nezkrotnou smělostí touží vyrvat přírodě poslední její tajemství, podrobit své vůli její síly, a dychtí proniknout vlastní fysickou přítomností i meziplanetární prostory.

Moderní člověk by, věru, měl ještě více uznat nekonečný rozdíl mezi ~~žák~~ výtvory svých rukou a dílem nekonečného Boha, a to právě proto, že je pánum všeho, co lidský duch a lidská práce vytvořila během doby.

Skutečnost však je jiná. Nesprávný a omezený pohled na svět a na život nejen že překáží ~~člověku~~ dnešní doby, aby se obdivoval Božím dílům (a se z nich radoval), zvláště ~~nek~~ ^a tajemství Vtěleného Slova, dokonce mu ~~těž~~ odnímájí schopnost uznat Boží díla a zvláště tajemství Vtělení ~~je~~ nevyhnutelný základ, z něhož plyne pevnost a soulad lidských ~~výtvarů~~. Opravdu, mnoho lidí se dévá oslepit tlumeným blikáním, jež vychází z lidských děl, a zůstává ~~neodlnitnými~~ vůči vnitřnímu hlasu, aby šli a hledali pramen a korunu lidského konání mimo svět vědy a techniky, a nad ním.

Podobni staviteleům babylonské věže sní o nějakém neodpodstatněném "zbožštění člověka", které podle nich sdostatek upokojí všechny potřeby a požadavky tělesného i duchovního života. Vtělení Boha a jeho "přebývání mezi námi" nevzbuzují v nich žádný hlubší zájem ani žádné činorodé dojetí.

Vánoce nemají pro ně jiný obsah a nic jiného jim neříkají než to, co v nich vyvolá pohled na jesle: City více méně živé, které ale zůstávají lidskými, nejsou-li snad i tyto přehlušeny světskými a hlučnými obyčeji, jež zhsvěcují už i prostou estetickou a rodinnou cenu a hodnotu, ~~která se odrazí z~~ ^{která k} Velkého tajemství v našem slavení vánoc.

ústav pro studium
totalitních režimů

b/ O těch, kteří hledají nesprávný vnitřní život

Jiní zas opačnými cestami docházejí k nevážnosti vůči Božím dílům, a tak si tarasí přístup k tajemné radosti vánoc. Poučeni krutou zkušeností posledních dvaceti let, jež ukázaly brutálnost dnešní společnosti v lidském rouchu (jak praví řeč), odsuzují ostře její vnější lesk, upírají člověku a jeho počinům jakoukoliv důvěru, a neskrývají svou hlubokou nechuť pro veškerou nadměrné vyvyšování člověka. Proto si přejí, aby se lidé zřekli horečného zevnějšího dynamismu, především na poli techniky, a aby se uzavřeli sami v sebe. Tam že najdou bohatství zcela svého a čistě výhradně lidského vnitřního života, jenž pak upokojí všechny jejich požadavky.

Než tento pouze lidský vnitřní život není sto splnit přísliby které se mu připisují; nevyhoví cele tužbám člověka. Tento vnitřní život je spíše nedůstojná a takřka zoufalá samota, pocházející ze strachu a z neschopnosti stanovit si ^{ve věcech} nynější rád ~~v~~; a nemá nic společného s opravdovým vnitřním životem, s životem dynamickým a činorodým.

V tomto pravém vnitřním životě člověk není sám, nýbrž žije s Kristem; s ním sdílí své myšlenky i práce, k němu se druží jako jeho přítel, učedník a takořka spolupracovník. Kristus ho posiluje a pobízí, aby se nevyhýbal vnějšímu světu, nýbrž mu čelil, a to podle Božích zákonů, neboť On, Kristus, je "pastýř a strážce našich duší"/viz 1 Petr 2, 25/.

c/ Lhostejní a bezcitní

Mezi prvou a druhou skupinou ~~lidí~~, které mylně pojetí člověka a života odvádí od bezpečného a spasitelného vlivu Vtěleného Boha, stojí třetí velká skupina ^{ludu}. Ti necítí v sobě hrdost nad zevnějším leskem dnešního lidstva ani se nemíní uzavřít sami v sebe, a žít jen z toho, co jim může poskytnout duch. Říkají o sobě, že jim stačí, podaří-li se jim využít nynějšího okamžiku; Nezajímá je nic jiného a netouží po ničem jiném, než mít záruku úplného vlastnictví nad vnějšími statky, tak aby se v nejbližší budoucnosti nemuseli bát

zádné újmy co svého způsobu života. Ani Boží velikost ani důstojnost člověka, tak podivuhodně a viditelně velebené v tajemství vánoc, nemají přitažlivosti pro tyto ubohé duše, necitelné a neschopné dát smysl svému životu.

Moderní člověk, jenž tak zapomněl na přítomnost Vtěleného Boha nebo jej i zavrhl, zbudoval pak svět, v němž stojí vedle sebe údivné výkony a nesmírná bída. Je to svět plný nedůslednosti, podobný slepé ulici nebo domu, který je sice opatřen vším ale nemá střechu, a proto nemůže přinést obyvatelům kýzenou bezpečnost. Do některých zemí se vplížila, a také se tam šíří, jakási nevypověditevná nevolnost, jakési úzkostlivé očekávání, že se něco strašného stane ~~v~~
a to vše přes ohromný rozvoj ~~materiálního~~^{největšího} pokroku a třeba všem třídám ~~živ~~^{voní} obyvatelstva je zaručena materiální životní základna. Maně zde myslíme na očekávání prostých pastýřů na betlemských pláních, kteří však svou otevřenosť a ochotou mohou dát poučení pyšným lidem dvacátého století, kde třeba hledat, co schází:
 "Nuž, pojďme až do Betlema" - pravili pastýři - "a podívejme se na tu událost, kterou nám Pán oznámil" /Luk. 2, 15/. Ta událost, jež patří dějinám již dva tisíce let, a jejíž pravdivost a význam však musí znova zaujmout náležité místo v svědomí lidí, je příchod Boha v to, co jeho jest a mezi své /viz Jan 1, 11/. Nuž, lidstvo nemůže beztrestně zavrhnout příchod a přebývání Boha na zemi a zapomenout na ně; neboť v úradku Boží Prozřetelnosti ty patří k podstatným složkám rádu a souladu mezi člověkem a věcmi, a mezi člověkem a věcmi-a Bohem. Apoštol Pavel vyjádřil celistvost tohoto rádu v těchto překrásných (krátkých) slovech: "Všecko patří vám. Vy však náležíte Kristu a Kristus Bohu" /1 Kor. 3, 23/. Kdo by chtěl vyloučit z tohoto nezničitelného uspořádání Boha a Krista, a ze slov apoštоловých ponechal jen právo člověka na věci, způsobil by hluboký zlom v plánu Stvořitele. Sv. Pavel samý proti němu povstal s napomenutím: "Nikdo ať neklade svou chloubu do lidí" /1 Kor. 3, 21/. Jak aktuální je toto napomenutí pro dnešní lidstvo! To je tak hrđe na své vynálezce, jejichž osudem už není trpké osa-

jak tomu bývalo kdysi, nýbrž naopak, jsou předmětem nadšení zástupů a také středem pozornosti státníků. Něco jiného je však vzdát jim náležitou poctu, jiná věc je očekávat od nich a od jejich vynálezů rozřešení základního problému života. Bohatství a díla, plány a vynálezy, chloubu to a bolesti moderního věku, nutno posuzovat ve vztahu k člověku, Božímu obrazu.

Jestliže tedy to, čemu říkáme pokrok, je neslučitelné s božskými zákony uspořádání světa, pak to jistě ani není nic dobrého ani to neznamená pokrok, nýbrž cestu k záhubě/nevyhnutelné! Od ní nás nezachrání ani zdokonalená vnější organizace, ani přesné výpočty. Tyto věci nedovedou vytvořit vnitřní pevnost v člověku, tím méně ji nahradit.

III. Kristus Pán v dějinách a v sociálním životě lidstva.

Jedině Ježíš Kristus dá tuto vnitřní pevnost člověku. - "Jakmile přišla plnost času"/Gal. 4,4/, Slovo Boží ^{se} vstoupilo do tohoto pozemského života, vzalo na sebe pravou lidskou přirozenost, a tak vstoupilo též do dějin a do sociálního života lidstva. I zde v tom "se stalo zcela podobným lidem"/Fil., 2,7/, třebas je Bůh od věčnosti. Svým příchodem Kristus Pán dal na srozuměnou, že se chce státi vůdcem lidí, jejich pilířem v dějinách i v společenském životě. To, že člověk získal v nynější éře techniky a průmyslu podivuhodnou moc nadž organickým i anorganickým světem, neznamená ještě, že se smí osvobodit od povinné podřízenosti Kristu, Králi dějin - ani to neumenšuje nutnost, aby on Kristus byl pilířem života jednotlivce. A opravdu, úzkostná touha po bezpečnosti se se stává ještě silnější.

Právě dnešní zkušenost ukazuje, že zapomínání na Krista a opomíjení jeho přítomnosti ve světě vyvolalo pocit ^{jako bychom zbloudili} zmatku a nedostatek jistoty a bezpečnosti. To vše jsou jevy, vlastní éře techniky. Lidé zapomínajíce na Krista Pána přehlížejí i skutečnost, že je to lidská přirozenost, kterou Bůh dal za základ lidskému spolužití v prostoru i v čase.

a) Zásady pravé lidské přirozenosti jako základ bezpečnosti člověka

Kde tedy máme hledat bezpečnost a vnitřní pevnost lidského soužití, neli v tom, že přiveďeme myslí lidí k tomu, aby si uchovali a v sobě osvěžili zásady pravé lidské přirozenosti, jak ji chtěl Bůh? Existuje totiž přirozený řád, a i když jeho vnější projevy se mění s dějinným a sociálním vývojem, podstatné rysy však byly a jsou stále tytéž; jsou to rodina a vlastnictví jako základ osobního zaopatření, a jako doplňující činitelé bezpečnosti místní organizace, odborová sdružení a konečně stát.

Těmito zásadami a normami se dosud dávali vést lidé, jež sílilo křesťanství, a jimi uskutečňovali - pokud bylo v jejich silách - řád zaručující bezpečnost. Avšak na rozdíl od moderních lidí naši předkové věděli, že lidské síly k vybudování bezpečnosti jsou vnitřně omezené, a proto brali útočiště k modlitbě. Vedly je k tomu i omyly, jimž se ani oni nevyhnuli v praktickém provádění. Prosili tedy, aby vyšší moc doplnila jejich nedostatečnost. Dnes, v tak zvané éře průmyslu ~~zí~~ člověk odvykl modlitbě, a to je nejnápadnější znak osobované soběstačnosti, již se chlubí moderní člověk. Příliš mnoho je dnes těch, kteří se nemodlí za bezpečnost: myslí, že technika ~~náhradila~~^{vyřadila} prosbu, kterou Kristus Pán vložil do úst lidí: "Chléb náš vezdejší dej nám dnes" /Matouš 6,11/. Anebo ji opakuje bezmyšlenkovitě, anejsou vnitřně přesvědčeni o její nepomíjející nutnosti.

b/ Nesprávné použití vědeckých a technických vymožeností

k dosažení bezpečnosti

Než můžeme opravdu říci, že člověk již dosáhl plné soběstačnosti nebo že je na cestě k ní? Moderní vymoženosti vědeckého a technického rozvoje jsou zajisté údivné. Mohou dát člověku do velké míry vládu nad silami přírody, nad nemocemi a dokonce i nad začátkem a kojením lidského života. Avšak je též jisté, že tato vláda nad přírodou nedovede proměnit zemi v ráj, který by znal jen radosti bez přerušení. Jak tedy můžeme očekávat vše od lidských sil, jestliže již nové nesprávné vývoje a také nové nemoci poukazují, jak je

jednostranný názor, který by chtěl ovládnout život výhradně kvantitativní analysou a syntesou? Uplatňovat tento názor v sociálním životě je nejen nesprávné, nýbrž znamená též nebezpečně zjednodušovat velmi složité procesy. I moderní člověk tedy potřebuje modlitbu, a je-li rozumný, je rovněž ochoten modlit se za svou bezpečnost.

To však neznamená, že se člověk má zříci nových výmožeností, že je nemá přizpůsobit nynějším okolnostem a tak neposílit vlastní bezpečnost. Musí se tak ale dít podle řádu, o kterém jsme právě mluvili a který odpovídá pravé lidské přirozenosti. Nic nebrání, aby se nevytvořila bezpečnost využitím i výmožností techniky a průmyslu. Je však nutné odolat pokušení, jež by chtělo vytvořit řád a bezpečnost jen pomocí zmíněné výhradně kvantitativní metody; ta totiž nemá vůbec ohled na řád přírody. Tak by tomu chtěli ti, kteří zakládají osud člověka jen na nesmírné moci průmyslu naší doby. Domnívají se, že mohou založit veškeru bezpečnost a jistotu na rostoucí produktivitě a na ~~x~~^v nepřetržité vždy větší a hojnější výnosnosti národního hospodářství. Podle jejich tvrzení to zajistí všem pracujícím neustále rostoucí výnos za práci, na základě plného a stále dokonalejšího a dokonalejšího systému produkce a pomocí nejlepších organizačních metod výpočtu. A výnos za práci, pokračují, v budoucnu vzroste do té míry, že dostačí k úplnému zabezpečení i těch, kteří ještě pracovat nemohou anebo už nemohou, jako jsou děti, starci a nemocní. Myslí dokonce, že k zajištění bezpečnosti nebude již nutné ani soukromé ani společné vlastnictví, ani v naturáliích ani v penězích.

Než ^{ne} odpovídá tento způsob, jak uskutečnit bezpečnost, přirozeným zásadám za nového vývoje, nýbrž znamená to jakoby útok na podstatu přirozených vztahů člověka k jeho bližnímu, k práci a ke společnosti. V tomto systému, příliš uměle vytvořeném je jistota člověka nebezpečně odtržena od podmínek a sil nutných k uspořádání společnosti. Tyto podmínky a síly vyvěrají ze samé lidské přirozenosti a jsou jedině sto vytvořit ~~maxim~~ svornou jednotu lidí. Do určité míry - zajisté s nutným přizpůsobením době - rodina a vlastnictví

musí zůstat základními pilíři svobodného osobního uspořádání, a menším společnostenem a státu přísluší právo a moc zasáhnout jakožto doplňujícím činitelům bezpečnosti.

Proto zůstává zase pravdivé, že kvantitativní metoda - byť sebe dokonalejší - nemůže a nesmí ovládat sociální a dějinnou skutečnost lidského života. Zvyšující se životní úroveň, rostoucí technická produktivita samy sebou neopravňuje nás, abychom řekli, že se hospodářský život národa opravdu zlepšil. Jen jednostranný pohled na přítomnost a snad na nejbližší budoucnost se může spokojit s tímto měřítkem. Na víc nestáčí. Z toho plyně mnohdy dlouhotrvající a nerozvážné plýtvání přírodními zásobami a poklady - a bohužel též lidskou pracovní energií. Dále, postupně rostoucí nepoměr mezi potřebami a výrobními možnostmi zemědělství a mezi nadměrným nahromaděním dělníků na jednom místě. Nutno si též všimnout rozkladu společnosti, a zvláště rodiny, v jednotlivce, z nichž se stávají osamocení pracující a spotřebitelé. A nesmíme ani zapomenout na rostoucí nebezpečí, bude-li se bezpečnost opírat výhradně o výnos vlastnictví v jakémkoliv formě - tolik vystaveného možnosti devalvaci peněz - a na nebezpečí, bude-li bezpečnost spočívat jedině v proměnlivé mzدě za práci.

Kdo v této éře průmyslu právem viní komunismus, že odejmula svobodu národům, jimž vládne, ten by neměl přehlédnout, že též na druhé straně světa svoboda je nejistým majetkem, pokud bezpečnost člověka nebude již pramenit z takových hospodářských soustav, jež odpovídají pravé přirozenosti člověka.

Názor, že záchrana spočívá v rostoucí kolektivní produkci, je omyl a pověra, snad jediná pověra v našem racionalistickém věku průmyslu. Avšak je též nejnebezpečnější, protože, jak se zdá, považuje za nemožné hospodářské krize, jež vždy nesou s sebou nebezpečí návratu k diktatuře.

Ba co více, tato pověra není ani schopna postavit pevnou hráz proti komunismu: sdílejí ji totiž jak komunisté, tak i mnozí odpůrci komunismu. V tomto mylném názoru se obě strany shodují,

a tak uzavírají jakousi tichou úmluvu, která je tak silná, že dovede ukolébat zdánlivé realisty západu, aby snili o možnosti nějaké oprádové koexistence.

c/ Církev a komunismus

Ve vánočním poselství minulého roku stanovili jsme, jak Církev smýšlí o tomto předmětu, a dnes máme v úmyslu Naše slova ještě jednou potvrdit. Odmitáme komunismus jako sociální systém, a to pro ~~vní jiným~~ ^{svému} ~~naukou~~ křesťanství; ~~s myšlenkou~~ zvláště vyzvedáme základy přirozeného práva proti komunismu. Z téhož důvodu zavrhuje rovněž mínění, že se křesťan dnes dívat na komunismus jako na jev nebo údobí v dějinách, která je nutnou "etapou" dějinného vývoje, a že ~~jsou~~ ^{se} ~~komunismus~~ musíme smířit, jako by patřil k úradku Boží Prozřetelnosti.

d/ Napomenutí křesťanům dnešní průmyslové éry.

Zároveň ale znova a v duchu našich předchůdců v nejvyšším pastýřském a učitelském úřadě, napomínáme křesťany dnešní průmyslové éry: Křesťané se nesmějí spokojit s antikomunismem, který má za heslo jen bezobsažnou svobodu a se zakládá jen na její obraně. Spíše je vybázíme, aby budovali takovou společnost, v níž bezpečnost člověka má základ v mravním řádě. Několikrát jsme již vyložili jeho nutnost a důsledky; v něm se odráží pravá lidská přirozenost.

Křesťané, k nimž se yde zvláště obracíme, by měli vědět lépe než jiní, že Syn Boží, který se stal člověkem, je jedinou pevnou oporou lidstva i v jeho dějinách a v jeho sociálním životě, a že on, Kristus Pán, tím že na sebe vzal lidskou přirozenost, potvrdil její nedotknutelnost jako základ a měřítko onoho mravního řádu. Je tedy především úkolem křesťanů pracovat k tomu, aby moderní společnost ve svých zřízeních se vrátila k pramenům posvěceným Vtěleným Slovem Božím. Kdyby křesťané zanedbali tuto svou povinnost, a - pokud to na nich závisí, - nevyužili řídící sílu své víry ve veřejném životě, dopustili by se zradily vůči Bohočlověku, jenž se zjevil viditelně mezi námi v betlemských jeslích.

Nechť toto je jim svědectvím vážnosti a hlubokého významu jejich činnosti jako křesťanů ve světě, a zároveň jejich povinnosti vyvrátit veškerou podezření, jako by Církev usilovala o pozemskou moc.

Jestliže se tedy křesťané za tím účelem spojí v různé spolky a organisace, nekladou si za cíl nic jiného než službu, kterou chtěl Bůh k dobru světa. Z tohoto důvodu, a ne ze slabosti, se křesťané navzájem spojují. Avšak křesťané - a především oni - zůstávají přístupni každému zdravému pokroku, ani se neuzavrou proti němu, jako by se chtěli chránit před světem. Usilujíce o rozmnožení společného blaha nepohrdají druhými, kteří ostatně, jsou-li rozumní, mohli a měli by přjmout křesťanské učení alespoň v těch věcech, které mají za základ přirozené právo.

Střezte se těch, kteří pohrdají touto křesťanskou službou světu, a stavějí proti ní tak zvané "čisté", "duchovní" křesťanství. Ti nepochopili ono Boží ustanovení už v jeho základu, jímž je Kristus Pán, pravý Bůh, ale též pravý člověk. Apoštol Pavel nám ukázal úplnou vůli Bohočlověka, jenž chce uspořádat i tento pozemský svět. Sv. Pavel v tomto smyslu dává Kristu Pánu dva významné názvy: "Prostředník" a "Člověk"/I Tim. 2,5/. Ano, Kristus Pán je člověk, tak jako je jím každý z těch, které On vykoupil.

~~cast IIIrd~~ ^{Prolevarne čity původ ván. pos. w. Pa Riz XV.} V Kristu je nutný doplněk a stabilita každého lidského života

Ježíš Kristus je pevným pilířem nejen lidstva v jeho dějinách a v jeho sociálním životě, nýbrž i v životě každého křesťana zvláště. "Vše povstalo skrze něho a nic nepovstalo bez něho" /Jan 1, 3/, a proto bez něho nikdo nedovede vykonat skutky hodné Boží moudrosti a slávy. Tento pojem nutného doplnění a zakořenění každého života v Kristu byl vštěpován věřícím od začátků Církve. Tak apoštol petr v bráně jeruzalemského chrámu nazval Křítsa Pána "ton archeon tes zoes"/Skutky 3, 15/, to jest "původcem života". A apoštol národní často poukazoval na

na to, jaký má být základ křtem přijatého života. Takto psal Římanům: "Vy žijete ne podle pravidel těla, nýbrž podle pravidel Ducha, jestliže skutečně ve vás Duch Boží přebývá. Kdo totiž nemá Kristova Ducha, ten nenáleží Bohu"/Řím.8,9/. Každý vykoupený tedy, jako se "znovu rodí" v Kristu, tak také v něm "je chráněn vírou"/ viz Jan 3,3; 1 Petr 1, 5/.

Název

a/ Hranice lidské moci

Jak by ostatně mohl člověk - a to i nekřesťan - ponechaný sám sobě s rozumností věřit ve vlastní soběstačnost, úplnost a bezpečnost, když v denním životě na všech stranách naráží na meze, do nichž ho váže přirozenost a které mohou sice být po někud rozšířeny, ale ne úplně odstraněny? Zákon omezení je vlastní životu na zemi; jeho požadavkům se nevyhnul ani Kristus jako člověk, a *nevyzpytatelné úradly muží a Bůh ve svých čech* stanovil meze i jeho činnosti, takjak to odpovídalo tajemství spolupráce Boží milosti a lidské svobody. Kdežto Kristus člověk, omezený za svého pozemského života nás posiluje a potvrzuje naše vlastní omezení, Kristus Bůh nám vlévá nad přirozenou statečnost, neboť v Něm spočívá veškerá moudrost a moc.

Tak tedy křesťan, který se chystá odhodlaně, všemi přirozenými i nadpřirozenými prostředky budovat svět podle rádu přirozeného a nadpřirozeného, jak tomu chtěl Bůh, bude neustále pozvedat svůj zrak ke Kristu, bude udržovat svou činnost v mezích stanovených Bohem. Neuznat to, znamenalo by chtít svět ~~pro~~ neodpovídající Božím úmyslům a tedy škodlivý i sociálnímu životu.

Naznačili jsme právě zhoubné důsledky, jež pramení z mylného přečenování lidské moci a z nevážnosti k objektivní zkušenosti, která svými náboženskými, mravními, ekonomickými a sociálními zásadami a normami stanoví meze a ukazuje lidskému jednání správný směr. Nuže, tytéžomyly s podobnými důsledky se opakují i v oblasti lidské práce, t.j. stran práce a výroby v národním hospodářství.

Vlivem překvapujícího rozvoje techniky, a častěji proto, že se mu to namlouvá, dělník se domnívá, že je úplným pánem a mistrem svého života, že je schopen dosáhnout všech cílů a uskutečnit všechny své tužby. ~~Po viditelné skutečnosti uzavírá co může hmatat všechnu skutečnost~~ Skutečné je mu jen to co vidí a aby se stal vždy dokonalejším člověkem. Výrobní společnost se jeví dělníkovi jako živá a jediná skutečnost a síla, jež všechny živí, a je měřítkem celého jejich života. Výrobní společnost se tedy stává jeho jedinou pevnou oporou v přítomnosti i v budoucnu. V ní dělník žije, v ní se pohybuje a existuje, až se mu ~~také~~ nakonec stane jakousi náhražkou náboženství. Tímto způsobem - říkají - povstane nový typ člověka, jenž ozdobí práci svatozáří nejvyšší mrvní hodnoty a jenž bude ctít pracující společnost jakousi náboženskou úctou.

b/ Vznešená mrvní hodnota práce

Tvoří tedy tvůrčí síla práce dopravdy pevnou oporu člověka, nezávislou na ostatních hodnotách ne pouze technického rázu? Zasluhuje práce, aby ji moderní člověk takřka zbožňoval? Ne, odpovídáme bez váhání, práce toho nezasluhuje. Také v údobi techniky lidská osobnost, stvořená Bohem a vykoupená Kristem zůstává povýšena svou podstatou, svou důstojností, a proto ~~jenž~~ tvůrčí síla a dílo člověka mají daleko vyšší ~~pevnost~~ hodnotu. Také lidská práce - protože vychází z člověka, z osobnosti - má vznešenou mrvní hodnotu, a pracující lidstvo je pak společností, která nejen vyrábí předměty, nýbrž též oslavuje Boha. Člověk může považovat svou práci za opravdový nástroj vlastního posvěcování. Prací zdokonaluje v sobě obraz Boží, plní svou povinnost a svou výsadu zjednávat sobě i svým drahým nutnou výživu a sebe činí užitečným článkem společnosti. Uskutečnování tohoto řádu mu zjednává bezpečnost a zároveň přináší i "pokoj na zemi", jejž andělé zvěstovali lidem.

Mírový problém

Právě jemuž, věřícímu a křesťanu se mnohdy vytýká, že je překážkou k míru, že se staví proti mírovému soužití lidí, národů a politických a sociálních systémů, protože si neponechává klidně své náboženské přesvědčení pro sebe, nýbrž protože chce, aby toto mělo svou platnost i v tradičních a mocných organizacích a ve všech odvětvích soukromého i veřejného života. Takové křesťanství prý činí člověka panovačným, a stranickým a příliš sebevědomým. Prý ho vede k obhajobě posic, které už nemají smyslu, kdežto on má být otevřen všemu a všem, a má důvěřovat, že ve všeobecné koexistenci vnitřní živá víra jako "duch a láska" obohatí a prospěje ji společnosti alespoň křížem a obětí. V tomto mylném názoru o náboženství a o křesťanství máme před sebou onen nesprávný kult člověka a jeho schopnosti přenesený do života nadpřirozeného. Vůči názorům a systémům, jež se příci pravému náboženství, je vždy člověk vázán mezí stanovenou Bohem v řádu přirozeném i nadpřirozeném. V poslušnosti této zásadě a na jejím základě náš mírový program nemůže přijmout koexistenci se všemi za každou cenu - a jistě ne na úkor pravdy a spravedlnosti. Ony neodstranitelné meze zasluhují naší plné poslušnosti. Kde jsou tyto meze zachovány, tam je i dnes náboženství co do otázky míru bezpečně chráněno před zneužitím ~~maximálně~~ politickým; tam ale, kde je omezován byt jen čistě soukromý vnitřní život, i náboženství je tím více vystaveno onomu nebezpečí.

d/ Atomové zbraně a kontrola zbrojení

Tato myšlenka nás vede k problému míru, který je vždy aktuální a jenž je neustálou starostí našeho srdce. Jedna stránka mírového problému zaslhuje dnes zvláštní pozornosti. Máme na mysli nedávný návrh na zastavení pokusů s atomovými zbraněmi prostřednictvím mezinárodních úmluv. Mluvilo se též, jak dojít dále, až k dohodám, ~~podle nichž by se všechny státy zavázaly~~, že nebudou užívat těchto zbraní, a nad sebou přimět ~~u~~ účinnou kontrolu zbrojení.] Jedná se tedy o tři opatření: zříknout se pokusů s atomovými zbraněmi,

a užívání těchto zbraní, a konečně kontrola zbrojení.

dle návrhu

Mimořádný význam těchto návrhů se jeví v tragickém světle, uvážíme-li, co věci tak vážné soudí věda. Považujeme za užitečné shrnout zde alespoň krátce její poznatky.

Co do pokusů s atomovými výbuchy; zdá se, že je větším a větším počtem lidí přijímáno mínění těch, kteří se obávají účinků nových takových pokusů. Nové a nové atomové výbuchy by mohly postupem času vytvořit v atmosféře tak velkou hustotu radioaktivních prvků, že by mohly vzniknout podmínky velmi nebezpečné pro život tolika bytostí. Rozdelení ^{přylepení} radioaktivních prvků se totiž vymyká moci člověka.

Co do užití atomových zbraní: Při a ~~o~~ novém výbuchu se v mimořádně krátké době uvolňuje nesmírné množství energie, rovnající se několika miliardám kilowattových hodin. Tato energie se skládá z elektromagnetického záření vysoké hustoty, rozděleného na vlny značného délkového rozpětí, až k paprskům s nejvyšší pronikavostí a k těliskům, které vznikají rozpadem jádra a krouží kolem něho téměř rychlostí světla. Tato energie se šíří ovzduším a za tisícinu vteřiny zvýší teplotu okolního vzduchu o několik set stupňů, a tak působí jeho násilné přemístění, jež se šíří rychlostí vzduchu. Na povrchu země v okruhu mnoha kilometrů čtyverečních pak vznikají procesy nepředstavitelné síly: hmota je vymršťována do výše ~~za~~ a téměř úplně ničena působením přímého záření, teploty a mechanické činnosti, zatím co nesmírné množství radioaktivní hmoty různé střední síly doplňuje dílo zkázy svou činností a v něm pokračuje.

Hle, divadlo, které by se naskytlo zděšeným lidským zrakům v důsledku užívání atomových zbraní! Celá města by byla zničena, i ta největší a nejbohatší na dějinné a umělecké památky. Černá ~~příšera~~ smrti by se vznášela nad hmotami proměněnými v popel, ~~ktan~~ by pokryval statisíce obětí se spálenými, vykloubenými a vytrhanými údy; další statisíce by mezitím úpěly v bolestech smrtelné úzkosti. ~~Při tom všem by radioaktivní mrak, bránil každé láskyplné pomoc těm, kdo tu hrůzu přežili, a s neúprosností postupně ničil~~ ^{Vlakem} ~~ter~~ zbylý život. Nebyle tu žádný vítězný jásot, nýbrž jen bezútěšný

pláč lidstva nad katastrofou pocházející z vlastního šílenství.

Co do kontroly zbrojení: Byl tu návrh, aby se dála ~~kontrola~~ pomocí přiměřeně vybavených letadel, která by dozírala nad velkými územími a nad případnými atomovými výbuchy. Jiní by snad mohli pomyslet na pozorovatelská střediska, zahrnující celý svět a obsluhovaná vědci rozličných zemí, a též chráněná slavnostními mezinárodními úmluvami. Taková pozorovací střediska by byla vybavena jemnými a přesnými přístroji pro metereologická a sismická pozorování, pro chemickou a spektrální analýsu hmoty a pro podobné účely. To vše by umožnilo účinnou kontrolu nad onou činností, předem zařízenou, na poli pokusů s atomovými výbuchy.

Neváháme tvrdit i ve smyslu Našich dřívějších projevů - že je povinností svědomí národů i jejich vládců ~~učinit celek těchto opatření~~ ^{aby} předmětem mezinárodní úmluvy. Pravili jsme: celek těchto opatření, neboť důvodem ~~tato~~ ^{Ruky} mravní povinnosti je též vytvoření stejné bezpečnosti pro všechny národy. Kdyby však byl uskutečněn jen první bod dohody, ~~nak~~ ^{t.j. zákon atomových} by ~~bezpečnost~~ ^{národní} ~~všech~~ ^{naší} zajištěna, ano, ~~zůstal~~ ^{fina} by dostatečný důvod k pochybnám, zda lidé opravdu chtějí uzavřít i další dvě úmluvy. Mluvíme tak otevřeně, protože nebezpečí nedostatečných mírových návrhů pochází z velké části ze vzájemného podezírání, jež často kalí vztahy mocnosti, o něž zde jde, a jež se vzájemně obviňují z pouhého více méně taktického tahu, a co více, z nedostatku loyalty ve věci tak rozhodující o osudu celého lidského pokolení.

e/ Preventivní práce o mír

Ostatně, mírové úsilí nesmí spočívat jen v opatřeních, jež omezují možnost války. Jejich cílem má být spíše předejít mezinárodním rozporům, které by mohly válku vyvolat, anebo je alespoň umenšit.

~~musí~~ ^{musí} věnovat zvláštní péče ~~je~~ ^{Tento} preventivní práci o mír ~~je~~ ^{je} ~~kontrolu~~ státníci, proniknutí duchem nestranné spravedlnosti a také velkomyslosti - zajisté v mezích zdravého realismu. Ve vánocním poselství minulého roku jsme naznačili zdroje sporů, které lze konstatovat ve vztazích mezi národy evropskými i těmi mimoevropskými, usilujícími

Mán. pos. 1955

16
(meri ev. nař. a univerz.)

(člen uvaly)
o plnou politickou nezávislost). Možno snad připustit, aby spory šly svou cestou a tak vedly k ztížení situace, a aby vytvořily v duších lidí nenávist a tak zvaná tradiční nepřátelství? Nejpřišel by snad třetí, který by z toho těžil, třetí, jež ~~je~~ žádná z obou skupin v hloubi srdce ~~je~~ nepřeje a nemůže si přát? V žádném případě politická svoboda nebudiž upírána oném národům a necht ~~je~~ nečiní překážky, ~~aby ony jí~~ *byly mu dcerem* ~~všechny ony~~ ~~ne~~ ~~te~~ ~~zachly~~. Evropě ~~ony~~ *uznají* zásluhu za svůj pokrok a rozvoj; Evropě, bez jejího ~~v~~ věstranného vlivu by mohly být uchváceny slepým naciona- lismem a upadnout do zmatků a do otroctví.

S druhé strany západní a zvláště evropské národy by neměly zůstat nečinně před naznačenými problémy, v neužitečném bědování nad minulostí nebo ve vzájemném ~~vyžírávání~~ kolonialismu. Spiše by se měly dát do konstruktivní práce a šířit tam, kde se to dosud nedělo, ony pravé evropské a západní hodnoty, které přinesly tolik dobrého ovoce v jiných světadílech. Čím více budou jen o to usilovat, ~~zřeknouc se~~ ~~snů o znovunabytí moci v oné zemi,~~ *ty zase* tím více pomohou mladým národům k jejich oprávněné svobodě, a *f* uchrání se pokušení nesprávného naciona- lismu. Neboť naciona- lismus je ve skutečnosti jejich pravý nepřítel a jednoho dne by je mohl ~~zvážit~~ popudit jedny proti druhým, k prospěchu třetích. Takové jistě opodstatněné vyhlídky by neměly ~~z~~ přezíráti a opomíjet ti, kdo často s dobrým úmyslem projednávají mírový problém na sjezdech a kongresech, na nichž bohužel září a se jeví jen vnější a většinou negativní jednota. V takových úvahách a takovým způsobem jednání, zdá se nám, je možno najít pracně hledané zabezpečení míru, s mnoha hledisek důležitější než bezprostřední zamezení války.

f/ ZÁVĚR

38
Milovaní synové a dcery! Jestliže i dnes Kristovo narození vyžaruje do světa zář radosti a budí v srdečích svaté city, je to proto, že v chudých jeslích Vtěleného Syna Božího je uložena nekonečná naděje lidských ~~mužů~~ generací. V něm, s ním a skrze něho záchrana, bezpečnost, časný i věčný úděl lidstva. Všem a jednomu každému zvláště je otevřena cesta k těmto jeslím, aby si odnesli ^zpoučení, příkladu a

41

a velkomyslnosti Bohočlověka svou část milostí a statků nutných pro nynější i budoucí život. Kdo by tak neučinil z vlastní netečnosti anebo proto, že mu v tom jiní překážejí, pak by nadarmo hledal jinde, neboť všude tází noc omylu a sobectví, noc prázdnoty a viny, zklamání a nejistoty. Nezdary národů, systémů, jednotlivých lidí, kteří nechtěli hledat u Krista cestu, svobodu a život, to vše by měli uvážit a o tom přemýšlet, kdož si myslí, že dovedou všechno sami ze sebe. Dnešní lidstvo — vzdělqné, mocné, plné dynamismu — má snad větší právo na pozemské štěstí bezpečné a pokojné. Avšak lidstvo toto své právo nepromění ve skutečnost, pokud výpočtech, plánech a rokováních nezařadí nejvznešenějšího a nanejvýš rozhodujícího činitele: Boha a jeho Krista. Kéž se vrátí Bohočlověk mezi lidí, jako Král, jehož každý za krále uznává a jehož je poslušen, tak jako duchovním způsobem se vrací o každých vánočích do jesliček, aby se daroval všem. To je naše dnešní blahořání velké lidské rodině. Jsme jisti, že všem ukáže cestu spásy a k blaženosti.

úpěnlivou prosbu,

Nechť Božské Dítko přijme naši ~~maríkumy muzikum~~ aby jeho přítomnost byla takořka pocítěna smysly i v dnešním světě, jako to byla za dnů jeho pozemského života. On živý uprostřed lidí, nechť osvítí mysl a posílí vůli vládců národů a národům zajistí spravedlivý mír. Nechť dodá odvahu ochotným apoštolům svého věčného poselství! Nechť sílí dobré, přitáhne k sobě zbloudilé, dodá útěchy těm, kdo trpí pronásledování pro jeho jméno a pro jeho Církev! Nechť přispěje na pomoc chudým a utlačovaným — zmírní bolest nemocným, vězňům a uprchlíkům! Nechť dá všem jiskry své božské lásky, tak aby triumfovalo všude na zemi jeho Království míru. Stan se!

4/1/80

ústav pro studium
totalitních režimů

Nesem vám noviny.....

Zdravíme své posluchače a zasíláme vánoční pozdrav z Říma. *Slyšík k R*
naší církvi lidů.
 Zdejší oslavy byly ~~pořádány~~ absolvovány podle stanoveného plánu. Na
 Štědrý den po 10 hod. kardinálové se shromáždili ve Vatikáně.
 Jmérem posv. kolegia blahopřál sv. Otec děkan kardinál Evžen
 Tisserant. Shrnuv události minulého roku od nemoci papežovy a jeho
 podivuhodného uzdravení. Připomněl vánoční poselství min. roku,
 v němž Pius XII jasně stanovil možnost mírové koexistence v prav-
 dě. Ve svém blahopřejném proslovu kardinál děkan poukázal na klam-
 nou propagandu o svobodě katol. náboženství za železnou oponou.
 Přes všechny překážky, a hlavně přes šíření ateismu-náboženské
 city zůstaly živé a to nejen u katolíků, nýbrž i u těch, kteří vě-
 ří v Krista a vzývají jeho nejsvětější matku. Načež přál *papeži Pius XII* od Boz-
 ského Dítka pevného zdraví.

Přesně o 11 hod. Náměstek Kristův pronesl své vánoční poselství
 světu. Mluvil 3/4 hodiny. Poselství bylo vysíláno nejen Vat. roz-
 hlasem, nýbrž i rozhlasovou sítí mnoha národních. Ve vigilii vánoční
 odpoledne a věčer bylo vysíláno vatikánským rozhlasem v 28 řezech;
 v českém překladu o 6 hod. večerní.

Půlnocní mše sv. papeže Pia XII. byla rozhlasem *vysílána* z jeho
 soukromé kaple. Na Boží Hod celebroval kard. Tedeschini v basili-
 ce svatopetrské slavnou pont. mši sv. -- Také v římských kostelích
 byly slavné bohoslužby namnoze o půlnoci a dopoledne-za velké
 účasti věřících, *z nichž mnozí* přijali sv. svátosti.

Boží hodovou neděli slavili Římané v klidu-většinou v rodinném
 zátiší u jeslí ve vzájemném obdarování. Bylo také svěcení jesliček,
 vystavovaných na různých místech. V městském kostele Královny míru
 na Ara coeli zásazněly dětské deklamovánky a potrvají po celou
 dobu vánoční. Je pro ně zřízena malá kazatelna. Malí římští kazate-
 le *se střídají po* celé hodiny a mají četné posluchače. *Kvůli všechnu*

park Výbor diecézní Kat. Akce v Římě vyhlásil sbírku; z jejího vý-
 tahu uspořádal nadílku chudým nemocným. První obdarovaná byla 100
 letá stařena, která žije se svou 75 letou dcerou.

A nákonc přání. Pronesl je sám Náměstek Kristův *svátku* o těchto
 vánočích. *N* něm je obsaženo, co svět a všechni dnešní lidé potřebují.
 Slyšete to závěr *letos* vánočního poselství! Sv. Otec volá: *16. slyšeli jste závěr?*
 Zaznívá k vám z Říma naše vánoční hymna... *otuba. Pascala...*
m užív. Na všecku

27. XII. 55

Zprávy:

369.

- náči: Výroční letos. papr. poselství. Poslání sv. Pavla

V těchto dnech se konaly, akreditovány u sv. Stolce, přidružený bla-
hospitát sv. Otii v výšině řeky svatého Štěpána, Nového města. Před-
vádějí ^{P.M.} sv. Otia ^{také} jmenem svých rád: také sv. velkoplaudec francouzský, fra-
ncouzský, rakouský, belgický, portugalský a nejméně představitelé jiných
států.

Poslání sv. o svaté moře bylo slavnostně robeno ^{(proběhlo) le Havre}
na západním moři, na vlnění lodi „Notre Dame de la Garde“. Odvaz byl přinesen
rozhlásen, faktický jej mohlo sledovat i osádku dalších lodí, kotvících v
prístavu.

{ Na počátku vánoci poslání z Karmelitů a dříve původu opusťily
Rakov České. Toto z francouzského běstu by měly, podležet o význam, proje-
vující jich životnímu povídání byly už nenesiklou a se větší naprostěmu ne-
vzdálathu duchovní frontu.

Tiskárny českého Vatikánu lítají, první vysílo po svátcích vánocní dí-
kristus-kutacnosti politickou — Rovněž poselství sv. Otce do konání a
s nadějením přijato v celé světě. — Vánoci dar sv. Otce novoroznatum
v poslovici sv. Jana — světový dobroty — Poselství Itálium mino vlast a jiné

S. K. Ake.

Následují rubriky

Radiovaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Význam letoš. papež poselství.

Správ! Už po 15 let jsou vánoční svátky provázeny jedinečným darem papež. poselství. Náměstek Kristův všem věřícím shromážděným kol jesliček slahopřeje a vysvětuje význam betlémského zpěvu o pokoji lidí dobré vůle. Nespojí se jen všeobecným upozorněním, nýbrž dává konkrétní rady a podněty; zaujímá postoj ke všem praktickým otázkám a to rozumně a spravedlivě.

1) Osserv. R. v dnešním článku vyzdvihuje eminentní polit. charakter pap. poselství srovnává je s notou Bened. XV. z 1.VIII. 1917. Papež Pius XII. podává rovněž bezprostřední řešení aktuelních problémů, ~~položky~~ praktickým návrhy. Sv. Otec mluví zde jako státník-státník svého druhu, neboť jeho státem je celý svět. Jasně jeho řešení dokazuje, že křesťanské zásady nejsou překonané, ani ~~zadále~~ ~~ne~~ skutečnosti. Dnes Katol. svět a většina věřících musejí se ~~dneš~~ opřít o nejvyšší, všem společné pravdy. Kristus je nejen spásou věčnou, nýbrž spásou národů už zde na zemi. ~~Jak~~ - končí dnešní 1. Osserv.

Proto není divu, že toto ván. poselství ~~referovalo~~ ne ~~vyslovilo~~ všeobecným zájmem v světě. Listy všech zemí píší o tomto papež dokumentu. Americký New York Times píše na př.: "Nemohlo být výzvy vyšší a slavnostnější nad tu, kterou vyslal velekněz hlavám národů, aby totiž dojednaly smlouvu, od níž závisí osud lidského pokolení." -- Dokonce i moskevská tisková agentura Tass referovala o této papež. výzvě a komentovala je -ku podivu benevolentně. Také mnohé ruské listy - s výjimkou moskevské Pravdy - referovaly o poselství papeže, o němž dosud mluvily jen jako o spojenci imperialistických, agresivních sil. Tass cituje zejména jednu větu doslovně a to o uskutečnění 3 opatření: zákazu pokusu s atom. zbraněmi, o jich zákazu většiny a kontrole zbrojení - jakožto o povinnosti ve svědomí - národů a jich vládců.

Světový tisk se pochopitelně zajímá o politickou část papež. poselství a to pokud ~~mu~~ ^{vhodně} konvence, my však chceme ~~co~~ seznámit s celým vzkazem nejvyššího učitele! Heslem a hlavní myšlenkou vánčního poselství je bezpečnost. Řešení pak je jen jedno: ~~R~~

Bez vtěleného Slova Božího nelze bezpečnost uskutečnit. Lidstvo musí zařadit do svých rozpočtů a plánů a do svých rokování/ono ho nejvznešenějšího činitele-Boha a jeho Krista. Bohočlověk se musí vrátit mezi dnešní lidstvo jako uznaný Král.

Sv. Otec, dřív než přikročil k řešení mezinárodních otázek v tomto světle, se zabýval poměrem dnešního lidstva ke Kristu-Spasiteli. Konstatoval, že (dnešní) moderní lidstvo z velké části není ani sto prožívat vánoce nadpřirozeně. Pius XII. poukázal zejména na ~~trojí druh~~^{trojí} ~~analys~~^{podal jich}. - První skupinu tvoří obdivovatelé vnější moci. Technika prý přinese blahobyt a štěstí, které je na dosah ruky. Moderní člověk se snaží vyrvat přírodě poslední její tajemství a podrobit si všechny její síly. Je však na omylu, protože nechce uzáнат a rozlišovat mezi výtvary svých rukou a dílem nekonečného Boha, který je vlastním pámem všeho, co vytvořil lidský důmysl a lidská práce-. Názor dnešního člověka na svět a na život je omezený a nesprávný. Dává se oslepit tlumeným světélkem, vycházejícím z lidských děl a nevidí vyššího světla; zůstává bezcitným vůči vnitřnímu hlasu, nehledá pramen a korunu lidského konání, jež je mimo svět vědy a nad technikou. Tuto skupinu Sv. Otec přirovnává k stavitelům Babylonské věže a ~~K~~ snílkům. Zbožštění člověka- pravý - je iluze, která neuspokojí potřeby lidstva ani požadavky tělesného i duchovního života.

Další , a nikoli nepatrnu, skupinu tvoří lidé zahořklí a v sebe uzavření. Po krutých zkušenostech posledních 20 let, v nichž se projevila brutálnost člověka, ostře odsuzují vnější lesk; vůbec ztratili důvěru v člověka. Lidé se mají zříci horečného vnějšího dynamismu a především techniky. Ve svém nitru prý najdou bohatství vnitřního života. Takový to vnitřní život však nevyhoví cíle lidským tužbám a je nedůstojný člověka. Je to spíše zoufálá samota, která pochází ze strachu a neschopnosti stanovit si vnější rád, k čemuž je třeba dynamismu. Pravý vnitřní život neznamená isolaci, nýbrž společenství s Kristem. Zde slova Sv. Otce: "S ním-Kristem sdílí své myšlenky a práce, k němu se druží jako přítel/^{jeho}, učedník a žákřka spolupracovník. Kristus ho posiluje a potíží, aby se nevyhýbal vnějšímu světu, nýbrž aby mu čelil a to podle Božích záko-

nú, neboť On, Kristus je " pastýř a strážce našich duší."/l Rtr.2,/ ke třetí skupině lidí, kteří mají mylné ponětí o člověku a o životě, patří ti lhostejní a bezcitní.Zas podle slov papež. poselství:
 "Ti nečítí v sobě hrđost nad zevnějším leskem dnešního lidstva ani se nemíní uzavřít sami v sebe a žít z toho, co jim může poskytnout duch. Říkají, že jim stačí využít nynějšího okamžiku. Nezajímá je nic jiného a netouží po ničem jiném, než ~~měli~~^{aby} záruku úplného vlastnictví ~~ja~~ vnějších statků, tak aby se v nejbližší budoucnosti nemuseli bát žádné újmy ~~ve~~ ^{co do} ~~crém~~^{svého} způsobu života. Ani Boží velikost ani důstojnost člověka nemají přitažlivosti pro tyto ubohé duše, necitelné a neschopné dát smysl svému životu." -Pius XII. pokračuje:" Moderní člověk zapomněl na přítomnost vtěleného Boha, aneb jej i zavrhl a zbudoval svět, v němž stojí vedle sebe údивné výkony a nesmírná bída. Je to svět, plný nedůslednosti, podobný slepé uličce nebo domu, který je sice opatřen vším, ale nemá střechu a proto nemůže přinést ^{jeho} obyvatelům kýženou bezpečnost. -Výstražná slova Náměstka Kristova buší dále jak kladivo:" Lidstvo nemůže beztrestně zavrhnut příchod a přebývání Boha na zemi a zapomenout na Něho, neboť ^{podle} ~~v~~ úřadku Boží Prozřetelnosti On patří k podstatným složkám rádu a k souladu mezi člověkem a věcmi, mezi světem a Bohem. Už apoštol Pavel vyjádřil celistvost tohoto rádu ~~těmito~~ překrásnými stručnými slovy:^{že}" Všechno patří vám, vy pak naležíte Kristu."/lKor.3/

Tak kdo by chtěl ~~z~~ uspořádání světa vyloučit Boha a Krista, způsobil by hluboký zlom ve stvořitelském plánu. Bohatství a díla, plány a vynálezy nutno posuzovat ve vztahu k člověku, který je obrazem Božím.

Sv. Řtec uzavírá 1. část svého poselství těmito slovy:" Jestliže tedy to, čemu říkáme pokrok, je neslučitelné s božskými zákony uspořádání světa, pak to jistě není ani nic dobrého, není to ani pokrok, nýbrž cesta k nevyhnutelné záhubě.^{Před ní} Od ní pak nás nezachrání ani zdokonalená vnější organisače, ani přesné výpočty. Tyto věci nedovedou vytvořit vnitřní pevnost v člověku, tím méně ji nahradit."

--podali jsme přehled 1. části letošního ván. poselství
papeže Pia XII.

urayota bus
Po zprávách vatikánského rozhlasu uslyšíte referát: "Vánoce ve světě", a závěrem vám přečteme část 4 vánočního pozdravu, který českým katolíkům půslal pan opat Ambrož Lev Ondrák z ben. opatství sv. Prokopa v Lisle u Chicaga.

duer' vidim k. hnut. sv. val. assem
Obvyklé generální audience u sv. Otce v sále della Benedizione se súčastnilo několik tisíc věřících a turistů. Zmínky zaslahuje skupina řeh. sester, které jsou v Rímě na kursu hnutí o lepší svět, španělští veteráni rugbyisté, američtí vojáci, a jednotlivci z různých států Evropy i zámoří. Sv. Otec pozdravil jednotlivé skupiny v hlavních světových řečech a všem udělil své apo. požehnání Pius XII. jmenoval světicím biskupem v městě Amarillo ve státě Texas ves S poj ných tátach severoamerických známého českoamerického kněze Msgra Jana L. Mořkovského. *Jan prulat* Msgr. Mořkovský se narodil v Praze, ve státě Texas, před 56 lety. V posl. době byl farářem u sv. Marie Madgaleny v městě San Antonio. Je současně Vatikánská tisková služba vydala přehled Vatikánská tisková služba vydala přehled jmenovaný titulárním biskupem //?// v měste Geron v Řeck činnosti sv. Otce Pia XII., za rok 1955, 17. jeho pontifikátu. Za tento rok Pius XII. pronesl nebo vydal 59 projevů a rozhlasových poselství: 25 italských, 22 francouzských, 6 anglických, 5 španělských a 1 portugalské. Sem patří ván. poselství 1954 a 1955, velikonoční poselství, *huk* projev k italským právníkům, k členům Papežské akademie věd, 2 projevy o ideálním filmu, projev k účastníkům sjezdu historických věd; rozhlasovým poselstvím zakončil světový euh. sjezd v Rio de Janeiro v Brazili. Pozdravný list zaslal Pius XII. na př. účastníkům francouzského, italského a kanadského sociálního týdne, dále u příležitosti 1000. výročí bitvy nad Lechem a 400. výročí smrti sv. Ignáce z Loyoly, a při jiných příležitostech. V audiencích, generálních, zvláštních i soukromých, přijal Pius XII. na 370.000 lidí. Ze zvláštních *huk* Pia XII. jmenujeme Pierre Mendez France, v té době franc. min. předsedu, min. předsedu Tureckého Adnana Mendereze, indického Nehru, italského dr. Segni; franc. ministra zahraničí Pinaye, belgického spaaka, německého von Brentano, státního seskretáře Sp. st. krále z Ugandy Karla Mutaru Rudahigwama severoamerických John Foster Dullesa, libanonského pres. Kamila N. Chamouna a italského prezidenta dr. Gronchi. Soustrastný telegram a materiální pomoc zaslal Pius XII. obětem povodní ve Francii v lednu, a poškozeným větrnou smrtstí v Janově v únoru. Z jiné činnosti zasluhují zmínky dle beatifikace: čínských mučedníků, 17. dubna a muč. franc. revoluce 19. června, a sluhy B. Marcellina Champagnata 29. května, a pak jmenování 14 nových členů Pap. akademie věd. 16. dubna.

huk je v roce 1955, 17. dubna

Italští kat.dělníci vyhlásili výkolepou sbírku peněžní, jejíž výtěžek
bude odevzdán Piu XII. k jeho narozeninám, 2.března 1956.

Katolické diecéze Francie zahájily přípravu na národní eucharistický kongres, který se bude konat v Rennes od 4. do 8. července 1956. Sjezd bude též oslavou 50. výročí vydání dekretu sv. Pia X. o častém a ranném sv.přijímání. ^{Téma} Studijních zasedání bude praktickou odpověď na otázku, jak je to s častým sv.Přijímáním ve Francii.

Konec zpráv. Následuje referát: Vánoce ve světe.

~~XXXXXX~~

Závěrem upozorňujeme své posluchače na úmysly Ap.modlitby na měsíc leden.

Úmysl všeobecný: Aby ti, kdo hledají pravou církev, našli v primátu římského papeže základ církevní jednoty.

Úmysl misijní: Za jednotu a ^{vytrvalost,} ~~vernost~~ českých katalíků ve víře.
církevní jednoty, jejich

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Vánoce ve světě

Vánoční svátky, svátky radosti a štěstí si slaví téměř každý národ svým způsobem. A přece všechna tato slavení mají společný základ a původ: vzpomínka na to, co se stalo v betlemské jeskyni, kdy lidstvu byl dán největší dar - Vtělený Syn Boží. Není divu, že všichni věřící lidé - obdarovaní - dát chtějí /dárků i jiným: rodíče dětem, děti rodičům, a učinit je poněkud šťastnými, tak jako je učinil šťastnými svým darem Bůh. To je smysl vánočních všichni ti, Narodení Krista Pána vzpomněli křesťané kdo věří v Krista zvláště bohošlužbami: půlnoční mše (svatou). Jak dojemná byla tato mše svatá v Betlemě, v jeskyni Narodení (kde jáhen položí sošku Jezulátka na stříbrnou hvězdu, kde podle zbožné tradice P. Maria Ježíška porodila, a pak ji přenesl kousek dále se slovy: zde ho položila do jeslí.. Letošní půlnoční mše svatou v Betlemě (sloužil patriarcha jeruzalemský Msgr. Albert Gori; byl přítomen jordánský guvernér a gen. konsulové řady západních států a nekolik tisíc věřících, kteří sem do Betlema přišli t.zv. Slavnostní cestou "Via della Gloria", kterou kračeli před 1955 lety sv. Tří králové. Pro neklid posledních týdnů bylo letos věřících méně než jiná léta. Jak známo, jeruzalemské autority daly všem křesťanům zvláště povolení k návštěvě svatých míst o vánocích. Také v Moskvě slavili katolické vánoce. Mše půlnoční bylo více lidí než jiná léta, byli zde i členové zahraničních diplomatických misí, kteří jsou bez vlastního kněze, po vypovězení P. Bissonetta v březnu t.r. - Ve Francii předvolební kampaň ustoupila na den do pozadí, vzpomínce na svatou betlemskou noc. Francouzská rozhlasová síť vysílala mše tichou Pia XII. z Vatikánu, z půlnočních mší svatých zasluhuje zmínky mše svatá v pařížském Velodromu: sotvaže se skončilo představení "Světového festivalu cirku, přistoupil k oltáři na podiu kněz a sloužil mše avatou pro přítomné; jiná mše svatá byla sloužena na břehu řeky Sénely pro pařížské žebráky a lidí bez přistřesí, kteří tam pod mosty tráví noc; po říji svaté bylo pro ně pěci arcibiskupa kard. Feltina připraveno vánoční občerstvení - neboť vanece jsou i svátky lásky. Tato stránka byla vyzdvížena i v jiných iniciativách vykonaných právě o svátcích: nebyly to jen idary trvanlivé: v Miláně starosta města spolu s arcibiskupem Msgr. Montinim odevzdali 60 nových bytů chudým rodinám, které dosud bydlely v barácích.

V Bologni arc. kard. Lercaro zahájil stavbu třetího bloku domů nové čtvrti: novomanželů; jejím původcem je sám kard. Lercaro, a má být památkou na mar. rok 1954.

A tak —

O Ván.

Vánoce jsem i vlastně všechny. Pouštěl v. Papež XII. ještě předtím, než
— stanovil všechny svážeče svátečního obřezání
podstav platiť všechny dnešní alegorii sváv. s cestou prosl. vlastní vánem,
cestou k vlasti. Pouštěl opět v. Papež XII. v Září v Chicago ve 11. 11.
Vánoce. J. Milos Růžek vlastní vánem.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

29. XII. - 55

dále univerzitní právo římsk. prav. posel

František:

371/1.

I toho dne u sv. Františka vzdání věnučních k. o. haslal biskup
do Španělska - prostřednictvím sv. munci a v Madridě - nadělen pro
mladé děti jehožto významného řečiho. Svatý biskup rozdávající dětem
ve farušských a v dolnočešských městech, obvláště dětem otcům rodičů,
které utrpěly neuvěřitelnou provozními.

Blahožívající biskup sv. Řeči bude v sobotu na sv. Štěpánka, v
vánoční večer v kostele sv. Štěpána - Po Tvoření v Kostele sv. Štěpána večer
vánoční sv. Štěpána i sv. Václava v kostele sv. Štěpána v Kostele sv. Štěpána
vánoční sv. Štěpána, vzdaje řečiho sv. Řečiho a vypravuje ho sv. Štěpána
vánoční sv. Štěpána.

collegium cultorum montium - Brnění pro všechny mučenky vlastní
v sobotu vánoční sv. Štěpána sv. Štěpána a jiných mučenky, pochovaných
v katakombách sv. Priscilly. Ráno tam bude mše sv. Bonifacius objevuje
nah archeologická přednáška a dekanová posvátnost na náboženském rodu.
Svatostné zásluhy sv. řečiho sv. Řečiho biskupa vincenta Padellera na záslu-
ce bohoslovců z kolejí Mysoniusa.

František řečiho

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

15

16

34

34

99

ústav pro studium
totalitních režimů

Komentář papež ván poselství.II.

M/P. Dnešní l. Osserv. R. zaznamenává nové a nové ohlasy pap. ván. poselství. Tak diplom. komentátor "New York Tribune" oznamuje, že o něm rozmlouval president Eisenhower s Foster Dullesem v Bílém domě a dále stát. sekretář s poradcem presidentovým Haroldem Stassenem. Vládcové USA prý v papežově poselství nevidí nic, co by v podstatě odporovalo cílům amerického programu.

Papež. poselství je široce komentováno nejhlavnějšími denníky jako je "Washington Post", který navrhuje ~~aby byla~~ ustavení mezinárodních praktických prostředků vybavených komise, která by dozírala na dodržování zákazu o pokusech s atomovými zbraněmi. - "New York Times" právě, že poselství papeže Pia XII projevuje srdce, cítící se všemi židmi všech Církví a věr v této generaci nadějí a nebezpečí. - Německý nezávislý deník Die Welt píše v úvodníku, že Němci mají všechny důvody brát vážně výzvy papežovy a učinit je prvkem své zahraniční politiky. - Dokonce i kom. časopisy souhlasí s návrhy papežovými jako na př. římské "Avanti", které mluví o papežském dokumentu nejvyšší důležitosti, poněvadž přináší visi míru mezi národy.

Sv. Otec však nemluví jen o mírových návrzích. Jde hloubější na kořen dnešního zla a pranýruje falešné hosp. systémy, které ~~jsou~~ dnesní nejistotu a napětí, ~~způsobily~~. Sledujme II. část ván. papežského poselství. Sv. Otec tu poukazuje na nutnost Kristovy přítomnosti v sociálním životě lidstva.

Kristus Pán svým příchodem na svět dal na srozuměno, že se chce státi vůdcem lidí a ~~jejich~~ pilířem v dějinách i ve společenském životě. - Ani v éře techniky a průmyslu - praví Sv. Otec - se člověk nesmí osvobodit od povinnosti podřízenosti Kristu, Králi dějin. I dnes Kristus musí být pilířem života jednotlivců. Právě opomíjení jeho přítomnosti v světě způsobilo dnešní nejistotu a zmatek. Odtud ten všeobecný pocit, jakoby lidstvo zbloudilo.

Zapomnělo na Krista. Přehlíželo skutečnost, že lidská přirozenost, ~~Bohem svitu daná~~, musí být základem lidského soužití. Na to papež Pius XII vytýčil ~~plánu~~ zásady pravé lidské přirozenosti. Její podstatné rysy jsou a byly vždy tytéž; ~~že totiž rodina a právo vlastnické jsou základem osobního~~ ~~vyrovnání~~. Pak teprve přijdou dal-

ší činitelé jako jsou odbor, sdružení a stát.

Dřívě lidé uskutečňovali řád a bezpečnost ve světle těchto zásad. Cítili také, že lidské síly k vybudování bezpečnosti jsou omezené a proto brali útočiště k Bohu, k Modlitbě, a tak napravovali omyly, jichž se v praktickém provádění dopustili. Vyšší moc doplňovala jejich nedostatky. V ~~čase~~ přímyslu však člověk se pokládá za soběstačného, myslí si, že nepotřebuje Boha; odvykl modlitbě, technika vyřadila prosbu: Chléb náš vezdejší dej nám dnes.

To je však omyl, zásadní ~~mýmco~~. Ostatně už smutná zkušenost ~~na~~ ^{že} ~~(nešm)~~ éře vymožeností a technického rozvoje na ni jasně poukazuje. Ani vláda nad silami přírody a nad nemocemi nedovede proměnit zemi v ráj. Chtít ovládnout život výhradně kvantitativní analýzou a syntesou znamená nebezpečné zjednodušování velmi složitých procesů. Lidstvo zajisté se ~~nemá~~ a nemusí zříct technických vymožností a průmyslu. Nemůže však určovat osud člověka jen ~~na základu~~ kvantitativní metody, na základě plného a dokonalejšího systému ~~p~~ produkce; ~~tím~~ ^{prý} ~~zajištěn~~ ^{bude} všem pracujícím stále rostoucí výnos za práci, ~~ano stále~~ ^{prý} k zabezpečení těch, kteří pracovat nemohou; a ~~že pak~~ dokonce už ^{prý} nebude třeba žádného vlastnictví ani peněz.

Tento systém nejen neodpovídá přirozeným zásadám, nýbrž znamená jakoby útok na podstatu přirozených vztahů člověka k jeho blížnímu, k práci a ke společnosti. V tomto uměle vytvořeném systému je zajištění člověka nebezpečně odtrženo od nutných sil a podmínek k uspořádání společnosti; ~~Brána jednoty lidu~~ ^{Tato} může být vytvořena jen na základě podmínek a nutných sil, jež vyvěrají z lidské přirozenosti; jejími základními pilíři pak ~~jsou~~ rodina a vlastnictví. Jinak hospodářský život člověka se v pravdě nezlepší ani při zvýšené životní úrovni a rostoucí produktivitě. Nerozvážné je také plýtvání přírodními zásobami a poklady, plýtvání lidskou pracovní energií a nadmerným hromaděním dělníků na jednom místě. Okamžité výsledky nesou za sebou ztráty daleko větší: jako je rozklad společnosti – především rodiny, která se přeměnuje v osamocené pracující jednotlivce a konsumenty. A opírat zabezpečení výhradně o proměnlivou mzdu za práci neb o vlastnictví v jakémkoliv formě je velmi labilní, už vzhledem k možné devalvacii měny.

Tyto výstrahy se týkají jak komunismu, jenž odňal národům svobodu, tak i systémů na druhé straně světa, kde svoboda je stejně nejistým majetkem. Omyl obou systémů je týž; hledají totiž záchranu jen v rostoucí produktivitě. Sv. Otec tento omyl nazývá pověrou, snad jedinou v dnešním racionalistickém věku průmyslu; pověrou velmi nebezpečnou, poněvadž pokládá za nemožné hospodářské krize a tím i nebezpečí diktatury. Papež Pius XII pokračuje doslovne:

"Tato pověra ani není s to postavit pevnou hráz proti komunismu: sdílejí ji totiž jak komunisté tak i mnozí odpůrci komunismu. V tomto mylném názoru se obě strany shodují a tak uzavírají jakousi tipchou úmluvu, která je tak silná, že dovede ukolébat zdánlivé realisty západu, aby snili o možnosti nějaké zdánlivé koexistence."

Po této papežově kritice hospodářských systémů východu i západu Sv. Otec udává praktické směrnice pro jejich snahy dnes, o čemž v následujících vysíláních.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnes jsme pro vás připravili komentář: "Antikomunismus vánočního poselství Pia XII." Dříve si poslechněte zprávy z kat. světa.

Ministr řádu kapucínů P. benignus od sv. Hilaria posvětila otevřely Rímě, v ^{Wly iasou} é museum. Museum bylo založeno Historickém institutu františkánském ~~xxv~~^{xxv} v Marselli ve Francii před 75 lety; zač/ tohoto století za protiklerikální doby bylo do říma, pak do Asisi, a nyní bylo znova upraveno v Rímě. Museum čítá na 25.000 maleb, soch, pečetí, mincí a manuskriptů, z nich některé sahají až do 13. století, ke kolébce františkánských řádů.

V Kanadě dlí v těchto dnech pravosl. metropolita Boris. (ze Sov. Svazu) Nikdy neopomene zdůraznit, že v( ) je úplná náboženská svoboda. Delegace /kat. Ukrajinců podala metropolitovi memoriál, v němž dokazuje, že na Ukrajině není náb. svobo da a zvl. ne pro kat. ukrajinskou církev a pro autokefální pravosl. církev; tato byla likvidována komunisty 1930, a katolická církev 1946, kdy byli zatčeni poslední kat. biskupové v čele s Msgre Slipym; ^{un sl} odsouzený 1945 na 8 let žaláře adosud nebyl propuštěn. Nechť metropolita Boris dokáže svá tvrzení inter- ^{u hr. svaty} vencí aby jak Msgre Slipuj tak i ostatní ještě žijící biskupové byli propu ^{uhaji} uprchlíků šteni.

V Saigonu v jižním Vietnamu 2.000 děvčat, dcer ~~uznávají~~ z komunistického severu, přistoupilo na Hod Boží vánoční k prvému sv. přijímání. Jejich ~~zmr~~ svérázný šat, umělecky vyšíváný byl zhotoven z peněz darovaných sv. Otcem. Svatý Otec Pius XII. přijímám denně tento týden diplomatické zástupce akreditované u sv. Stolice, kterí ^{jémen svých vlád} Piu XII. podávají blahopřání k vánocům a k N.r. Ako první byl přijat J.E. Papée, velvyslanec polské zahraniční vlády a děkan diplomatického sboru. ^{Karmi} ^{tb. Kolka}

Italské město Lecce vstoupí do nového roku 1956 noční adorací před vystavou nou nejsv. Svátostí. V Lecce se bude konat koncem dubna národní eucharistický sjezd.

Angh - Egypt
V katedrále ve Wau v Sudanu byl vysvěcen na biskupa prvý domorodý kněz, Msgre Irenej Dud. Konsekrační obřady vykonal ap. delegát v Brtské Africe Msgre Knox, za přítomnosti řady biskupů, velkého počtu kněží a několika tisíc katolíků. Byla přítomna též delegace sudanského kmene Giur, k němuž nový biskup patří.

Antikomunismus ve vánočním poselství Pia XII. (S&C 99)

Vánoční poselství, které Pius XII. pronesl na Štědrý den, vyvolalo jako každá jiná léta široký ohlas. Pius XII. mluvil jasně, otevřeně, čteme v komentářích předních světových deníků; mluvil jako Soudce, jako státník, ale především jako společný otec, který se obává o osud svých dítek, o osud celého lidstva, desorientovaného dnes více než kdy jindy, ohroženého nebezpečími bludu i katastrofálního zničení.

I komunistické kruhy si všimly vánočního poselství hlavy katolické Církve; máme na mysli moskevskou Pravdu, jejíž slova poslušně opakovala i pražská rozhlasová stanice, a pak komunistický časopis v západním světě. Jak se dalo očekávat, vybrali si z poselství Pia XII. jen to, co se jim hodilo: Sv. Otec prý volal po zákazu atomových zbraní a atomových pokusů, proti nimž prý jedině oni bojují na mezinárodním poli; komunisté však neříkají, že zákaz atomových zbraní v poselství Pia XII. tvoří jen část jeho preventivního mírového programu; k němu patří též přijetí nad sebou zbrojením; komunisté mají důvod, aby tato slova opomenuli: je totiž sdostatek známo, že neústupnost sovětských státníků právě v tomto bodě byla jednou z přičin neúspěchu ženevské konference. A když Pius XII. mluvil zde o "vzájemném pojednání", tu jen málokdo zde nemyslil na politiku tahu", a nedostatku loyalty" - tu jen málokdo zde nemyslil na politiku právě komunistů.

Pl. 13) V Je vánočním poselství Pia XII. jen však ještě jiná charakteristická známka, kterou přehlédl jak komunističtí komentátoři tak i mnozí na západě.

a mnozí komunisté tyto úvahy proti tichému postoju, Letošní vánoční poselství chaluje otevřený antikomunismus Pia XII. a Církve.

"Odmítáme..." (9) Snad málokdy mluvil Pius XII. s takovou otevřenosťí. Omylou Komunismu, jeho nedostatků a zároveň i povinností křesťanů v boji proti komunismu, se Kristův náměstek dotýká i tam, kde mluví o neblahých následcích technicismu. Ten hledí ovládnout život lidí v obou blocích, v něž je rozdělen dnešní svět; neboť chce zachránit lidstvo a dát mu bezpečnost a štěstí, rostoucí průmyslovou a zemědělskou produkcí. Pius XII. zde napomíná lidi, že pravá svoboda člověka musí být respektována v každém ekonomickém systému.

K boji proti komunismu nestačí zvýšit produkci, stejně jako nestačí halas-ná ale prázdná a bezobsažná hesla o svobodě. Nutno zbudovat novou společnost, jež by měla za základ mravní řád, v němž se zračí pravá lidská přirozenost, posvěcená Vtěleným Slovem Božím. Každý jiný antikomunismus je klamný, neúčinný a odsouzený k neúspěchu. Komunismus je omyl, je blud, snad nejnebezpečnější, který kdy Církev poznala, protože zneužívá oprávněných požadavků a tužeb dnešního člověka, bojujícího za svou lidskou důstojnost.

Vnuček učeb
 Ten chce být svobodný, nezávislý, ekonomicky rovný ostatním lidem. Nespokojuje se jen s právem na práci a se zvýšením mzdy; bojuje za své duševní a morální odproletarisování. To je poslední význam dnešní duchovní revoluce, jež hárá dělnickou třídou. Tato revoluce, aniž by si to její proroci byli vědomi, je bojem za hodnoty a ideály, na něž nás znova upozornilo tajemství Vtělení Syna Božího: ten "potvrdil důstojnost a vznešenosť lidské přirozenosti, tímže ji na sebe vzal", praví Pius XIII.

komunismus
 Komunismus využívá a zneužívá teto oprávněné tužby po svobodě a rovnosti; Snad právě tím si lze vysvetlit poměrný úspěch, zájem a účinnost komunistické ideologie a úžasného propagačního úspěchu. (Nutno též přiznat, že se mu podařilo ji včas odhalit a dát do svých služeb)

Pravý antikomunismus, chce-li být účinný, musí též využít oné zdravé tužby po svobodě a rovnosti. Posvětil ji samo "Boží Slovo VTĚLENÉ", které se zjevi lo viditelně mezi námi v betlémských jeslích. Pravý antikomunismus musí hledět ozdraviti dnešní společenské soustavy, musí vyloučit sociální ne-spravedlnosti, upevnit svazek rodin, a zabezpečit (soukromé vlastnictví) právo člověka na(), zajisté s patřičným přizpůsobením době. Rodina a vlastnictví společnosti. tvoří základ osobního uspořádání ČR.

Jen tak boj proti komunismu bude účinný, a podaří se lidem uchránit naši generace od nové katastrofy, jež by měla v zápetí krveprolití a chaos.

jde o ideologii, odpadlo právo
 Příčinou oné katastrofy by byly bezbožecí a materialistické základy. Vánoční poselství 1955 je tedy novým odsouzením komunismu: je odsouzením jeho ekonomických a sociálních zásad, je odhalením jeho neupřímné mírové politiky Kom. není nutnou etapou dějinného vývoje, nepatří k úradkům Boží Prozřetelnosti. Je omyl, je blud, je zneužití zdravých tužeb člověka.

jinak.

+ M. posl! Žaznívají k vám nedělní a novoroční zvony z Věčn. Města. Na konci starého roku a na prahu N. roku 1956 ~~stavíme~~ v čelo našeho vysílání ^{vstavíme} 2 myšlenky: 1./ Ukázala se lidumilnost a dobrota Boha, našeho Spasitele.-Ježíš skrývá svou moc a svatost a projevuje svou dobrotu, abychom se k němu blížili beze strachu.--2./ Mar. myšlenka kard. Neumannxa: O Maria, hvězdo jitřní, zvěstovatelko míru, kež celý náš rok je ustavičným májem!

Úmysl ap. Modl. schválený Sv. Otcem na měsíc leden zní: Aby vše všichni, kteří hledají pravou Církev, uznali v primátu římského papeže základ své jednoty.-2. mis ~~U~~ aby činští křestané zůstali spojeni navzájem a neohroženě připoutáni k Církvi.

Zprávy:

zaslana

Dnes byla uveřejněná nová Encyklika papeže Pia XII episkopátu celého světa, o uspořádání posv. hudby ke zvýšení lesku bohoslužby a k prospěchu duší. Nese datum 25.XII. a začíná slovy: Musicae sacrae disciplina--Ukázněnost posv. hudby ležela nám vždy na srdci, Hlavní body encykliky jsou: 1./ Gregor. zpěv podobně jako latinská liturgie jsou známkou universálnosti Církve. ~~Tato~~ si vroucně望je, aby gregor. zpěv byl úzce spiat s latinskými slovy (slovy) posvátné liturgie."Víme dobře-pokračuje encyklika-že sv. Stolice v tomto ohledu poskytla z vážných důvodů některé výjimky, které však nemají být rozšiřovány i na jiné případy. I přes tyto výjimky nechť ordináři pečují, aby věřící už dětství se naučili nejsnazším gregoriánským melodiím".--

2) O hudbě-enc. stanoví tyto normy: Mezi hudebními nástroji nleží právem první místo v chrámově varhan, které jsou zvláště priměřené posvátným zpěvům a obřadům; dodávají bohoslužbě zvláštěho lesku a vznešenosti; plní také duše věřících svým vážným a sladkým zvukem, jakoby nebeskou radostí. Kromě varhan i jiné nástroje mohou přispěti k vznešenému cíli, pokud nejsou příliš profanní a hřmotné jako např. viola, housle a vůbec smyčcové nástroje.

3) Pokud se týče lidového zpěvu-písň mají být zcela ve shodě s učením křestanské víry, mají užívat výrazů snadných-bez nabubřelých neb prázdných slov. Melodie mají být prosté a projevovat náboženskou vážnost a důstojnost. Tak zapůsobí mocně na city a ducha věřících. ----to byl obsah nové Enc. o posv. hudbě: Sacrae musicae disciplina uveřejněně dnes v 1° Osserv. Romano.

V těchto dnech delegát USA u Spoj. národů Cabot Lodge navrhl, aby při každém zasedání Spoj. Národů byl veřejně a slyšitelně vyzván Bůh. V listě, zasláném všem 75 Spoj. národům-i oném komunistickém a bezbožeckém- Lodge navrhl, aby kněz neb představitel některého náboženského vyznání ~~začal~~ ^{vždy} schůzi modlitbou.-Bude-li návrh amer. delegáta přijat, tedy příštím rokem 1956 počiněje, bude před každým zasedáním zachována 1 minuta ticha se skloněnou hlavou. Amer. delegát ve svém listě vyslovil názor, že Spoj. národy se nemohou stát účinným nástrojem bez Boží pomoci.

míru

Mouec -